

Bruxelles, den 23. september 2021
(OR. en)

11764/21

**Interinstitutionel sag:
2021/0296 (COD)**

EF 269
ECOFIN 839
SURE 33
CODEC 1211

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	23. september 2021
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2021) 582 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2009/138/EF, (EU) 2017/1132 og forordning (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 648/2012

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2021) 582 final.

Bilag: COM(2021) 582 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.9.2021
COM(2021) 582 final

2021/0296 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber
og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2009/138/EF, (EU) 2017/1132 og
forordning (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 648/2012**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2021) 260} - {SWD(2021) 261} - {SEC(2021) 620}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Forsikringspolicer udgør en integreret del af EU-borgernes dagligdag. I forbindelse med mange sociale og økonomiske aktiviteter er det nødvendigt at have en forsikringspolice som beskyttelse mod potentielle risici. En forsikringspolice kan også være et opsparingsprodukt, som er afgørende for indehavernes velfærd på lang sigt, mens forsikringsselskaberne kanalisere disse opsparinger via finansmarkederne til realøkonomien. Forsikringsselskabers sammenbrud under uordnede forhold kan derfor have en betydelig indvirkning på forsikringstagere, begunstigede, skadelidte eller berørte virksomheder, navnlig hvis kritiske forsikringstjenester ikke kan erstattes inden for et rimeligt tidsrum og med rimelige omkostninger. Håndteringen af visse forsikringsselskabers umiddelbart forestående sammenbrud eller sammenbrud, navnlig store grænseoverskridende koncerner, eller flere forsikringsselskabers sammenbrud på samme tid kan også føre til eller forstærke finansiell ustabilitet.

Solvens II-direktivet mindskede sandsynligheden for sammenbrud og forbedrede modstandsdygtigheden i EU's forsikringsbranche og vil blive styrket ved den revision, der vedtages sammen med dette forslag¹. Ikke desto mindre kan situationer med alvorlige finansielle vanskeligheder ikke helt udelukkes, på trods af en forsvarlig og robust tilsynsramme.

På nuværende tidspunkt findes der dog ikke nogen harmoniserede procedurer på EU-plan for afvikling af forsikringsselskaber. Dette resulterer i betydelige materielle og processuelle forskelle mellem de love og administrative bestemmelser, der gælder for forsikringsselskabers sammenbrud i medlemsstaterne. Endvidere er insolvensbehandling af virksomheder ikke nødvendigvis altid hensigtsmæssig i forbindelse med forsikring, da den muligvis ikke altid sikrer en tilstrækkelig videreførelse af kritiske funktioner. Der bør derfor indføres en ordning, som giver myndighederne et pålideligt sæt af værktøjer til at gribe ind tilstrækkeligt tidligt og hurtigt, hvis forsikringsselskaber er nødlidende eller forventeligt nødlidende, for at sikre et bedre resultat for forsikringstagere, samtidig med at indvirkningen på økonomien, det finansielle system og enhver anvendelse af skatteydernes penge minimeres.

På internationalt plan udviklede Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) i oktober 2014 nøglekarakteristika for effektive afviklingsordninger for forsikringssektoren, som er rettet mod ethvert forsikringsselskab, som kan være af systemisk betydning, hvis det bryder sammen. FSB udsendte supplerende retningslinjer vedrørende udvikling af effektive afviklingsstrategier og -planer i juni 2016 og i sin vurderingsmetodologi for nøglekarakteristika i august 2020. I forlængelse heraf vedtog Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation (ISIA) i november 2019 hovedprincipper for forsikring (Insurance Core Principles), som vedrører alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, samt en fælles ramme for forsikringskoncerner med internationale aktiviteter (Common Framework for Internationally Active Insurance Groups (IAIG)), som udførligt beskriver standarder for forebyggende genopretningsplanlægning for IAIG og de beføjelser, som myndigheder forventes at råde over med henblik på tilrettelægge en velordnet udtræden af markedet. Der

¹ COM(2021) 581.

forventes afviklingsplanlægning for individuelle forsikringskoncerner, alt efter hvad der er nødvendigt.

Dette forslag afspejler denne udvikling og gennemfører disse internationale standarder i europæisk lovgivning. Det er baseret på det forberedende arbejde, der er udført af EIOPA, navnlig dens udtalelse fra juli 2017², og på EIOPA's tekniske rådgivning om revisionen af Solvens II-direktivet³. Det lægger sig også op ad rapporter, som er udarbejdet af ESRB i 2017 og 2018⁴, hvori der argumenteres for en harmoniseret genopretnings- og afviklingsramme i forbindelse med forsikring.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er blevet udarbejdet i fuld overensstemmelse med Solvens II-rammen, navnlig dets interventionsskala for selskaber i tilfælde af en forværring af de finansielle vilkår og de genopretningsforanstaltninger, der allerede findes for tilsidesættelse af kapitalkrav. Samtidig med at den tilføjer visse elementer af kriseberedskab, er de nye præventive beføjelser i overensstemmelse med interventionsskalaen og de tilsynsbeføjelser, der allerede er fastsat i Solvens II-rammen. De medfører ikke en ny prædefineret interventionsudløsende faktor foruden niveauet i henhold til solvenskapitalkravet. Forslaget er også i overensstemmelse med de dertil svarende politikker på området genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber⁵ og centrale modparter⁶.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Ved at stabilisere de nødlidende forsikringsselskabers kritiske funktioner bidrager dette forslag til at sikre en bedre beskyttelse af sparere og investorer, opretholde forsikringsselskabers vigtigste funktioner for realøkonomien og styrke den finansielle stabilitet. Det understøtter de vigtigste betingelser for at fremme effektive og bæredygtige kapitalstrømme til de områder, hvor der er behov for dem.

Overordnet set bidrager dette forslag til at styrke forsikringsselskabers rolle som langsigtede investorer og aktører i den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen i overensstemmelse med de politiske mål for kapitalmarkedsunionen og den europæiske grønne pagt.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 114 TEUF. Dette gør det muligt at vedtage EU-foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af nationale bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

² Jf. EIOPA's [udtalelse](#) rettet til Den Europæiske Unions institutioner om harmonisering af genopretnings- og afviklingsrammerne for (gen)forsikringsselskaber på tværs af medlemsstaterne, juli 2017.

³ https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en

⁴ ESRB's rapport, *Recovery and resolution for the EU insurance sector: a macroprudential perspective*, august 2017. ESRB's rapport, *Macroprudential provisions, measures and instruments for insurance*, november 2018.

⁵ Direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber.

⁶ Forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter.

Forslaget harmoniserer nationale love om genopretning og afvikling af forsikringsselskaber eller indfører en sådan ramme, hvis den ikke findes endnu, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at medlemsstaterne råder over de samme redskaber og procedurer til at afhjælpe sammenbrud. Ved at fastsætte harmoniserede minimumskrav på det indre marked vil forslaget skabe lige konkurrencevilkår blandt medlemsstaterne. Den harmoniserede ramme vil også beskytte forsikringstagernes interesser og beskytte realøkonomien. Den vil bidrage til finansiell stabilitet og tillid til det indre marked for forsikring og genforsikring ved at sikre en minimumskapacitet for afvikling af forsikringsselskaber i alle medlemsstater og ved at gøre det lettere for nationale myndigheder at samarbejde, når de beskæftiger sig med grænseoverskridende koncerners sammenbrud. Formålet med nærværende forslag er dermed det indre markeds oprettelse og funktion, og artikel 114 i TEUF er det mest hensigtsmæssige retsgrundlag.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

På nuværende tidspunkt er genopretning af forsikringsselskaber og afviklingssystemer nationale og kun indført i en håndfuld medlemsstater. Mange nationale retssystemer tillægger derfor ikke myndighederne de nødvendige beføjelser til at håndtere nødlidende forsikringsselskaber på passende vis. Disse divergerende nationale lovgivninger er også utilstrækkelige i tilfælde af grænseoverskridende sammenbrud, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende koncerner, hvor ukoordinerede tiltag hurtigt kan føre til suboptimale resultater. Fastlæggelse af passende afviklingsordninger på EU-plan kræver betydelig harmonisering af national praksis og nationale procedurer, hvilket berettiger det forhold, at Unionen foreslår den nødvendige lovgivning.

Formålet med denne forordning, dvs. harmonisering af de regler og forløb, som vedrører genopretning og afvikling af forsikringsselskaber, kan ikke i tiltrækkeligt omfang nås af medlemsstaterne. Det kan derimod bedre nås på EU-plan på grund af virkningerne af et selskabs sammenbrud i Unionen. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag gennemfører internationale standarder og følger EIOPA's rådgivning. For at sikre, at genopretnings- og afviklingsrammen er velegnet og virkningsfuld og for at hindre en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde og omkostninger for forsikringsselskaber og myndigheder indeholder forslaget forholdsmæssigt afpassede krav, der tager hensyn til et forsikringsselskabs art, størrelse og kompleksitet samt dets organisation, virksomhed og tjenesteydelser. Dette gælder for omfanget af de selskaber, der vil være omfattet af forebyggende genopretningsplanlægning og afviklingsplanlægning. Myndigheder kan også give forsikringsselskaber mulighed for at være underlagt et forenklet sæt forpligtelser, når de udarbejder og vedligeholder deres planer. National insolvensbehandling vil fortsat udgøre en mulig udtræden af markedet for et nødlidende forsikringsselskab, og tilsynsmæssige indgreb vil fortsat være skønsbaseret.

Bestemmelserne i forslaget står derfor i rimeligt forhold til, hvad der er nødvendigt for at nå målene.

- **Valg af retsakt**

Tilsynsvirksomhed er baseret på Solvens II-direktivet, og afvikling hænger tæt sammen med ikkeharmoniserede områder i national ret, f.eks. insolvens og ejendomsret. Derfor udgør et direktiv den mest hensigtsmæssige retsakt, da implementering i national ret er nødvendig for

at sikre, at regelsættet gennemføres på en sådan måde, at den får den tilsigtede virkning i samspil med de særlige træk, der kendetegner den relevante nationale ret.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Dette forslag har samme konsekvensanalyse som forslaget om revision af Solvens II-rammen⁷. I konsekvensanalysens bilag 10 evalueres den nuværende Solvens II-ramme, og det konkluderes, at den i store træk har været effektiv med henblik på at opnå fremskridt med dens overordnede mål om at lette udviklingen af det indre marked for forsikringsydelser, samtidig med at den i tilstrækkeligt omfang beskytter forsikringstagerne. Siden den blev taget i anvendelse i 2016 er Solvens II-tilsynsrammen derimod blevet gennemført på række forskellige måder af de nationale tilsynsmyndigheder. Dette har været tilfælde f.eks. for interventionsskalaen, som har til formål at genoprette forsikringsselskabers finansielle situation, efter at en forværring er observeret, eller mere bredt for foranstaltninger forbundet med genopretning og afvikling. Dertil kommer, at Solvens II-rammen i lyset af den stigende grænseoverskridende virksomhed og de nye udfordringer, som hidrører fra de gældende økonomiske og finansielle forhold, endnu ikke har resulteret i en ordning, som kan sikre en koordineret afvikling af forsikringsselskaber.

Et flertal af medlemsstaterne råder har ikke indført en virkningsfuld genopretnings- og afviklingsramme, og når de gør det, er der væsentlige forskelle mellem disse⁸. Disse forskelle omfatter de beføjelser og værktøjer, som står til rådighed for myndighederne, de vilkår, på hvilke disse beføjelser kan udøves, og de mål, som forfølges, når forsikringsselskabers sammenbrud behandles. Som det fremgår af de få tilfælde af selskabers sammenbrud eller umiddelbart forestående sammenbrud, som er registreret af EIOPA, kan manglen på tilstrækkeligt beredskab blandt både forsikringsselskaber og offentlige myndigheder, manglen på passende værktøjer og beføjelser eller manglen på grænseoverskridende koordination endvidere have hindret en hurtig og vellykket genopretning eller afvikling af nødlidende forsikringsselskaber i Unionen. Derfor er det muligt, at niveauet af beskyttelse af forsikringstagere og begunstigede har været suboptimalt.

- **Høringer af interesserede parter**

I juli 2017 offentliggjorde EIOPA en udtalelse om harmonisering af genopretnings- og afviklingsrammerne for forsikringsselskaber på tværs af medlemsstaterne. I december 2020 offentliggjorde EIOPA en anden udtalelse efter Kommissionens anmodning om rådgivning fra februar 2019. I begge tilfælde gennemførte EIOPA en offentlig høring. Derudover organiserede Kommissionen en konference i januar 2020, herunder et møde med fokus på genopretning og afvikling.

Den 19. februar 2020 hørte Kommissionen medlemsstaterne gennem Ekspertgruppen om Bankvirksomhed, Betalinger og Forsikring. Medlemsstaterne blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til Kommissionen høringsstrategi og til EIOPA's konsekvensanalyse af dens forslag. Der fandt en specifik udveksling af synspunkter sted om en mulig tilgang til genopretning og afvikling, navnlig gennem en målrettet spørgeundersøgelse.

⁷ Henvielse til konsekvensanalysen tilføjes.

⁸ https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en.

I juli 2020 blev der i en indledende konsekvensanalyse foretaget en analyse af forskellige politikløsninger. Der blev indsamlet tilbagemeldinger fra de interesserede parter om den indledende konsekvensanalyse frem til august 2020. Fra juli til oktober 2020 blev der indsendt 73 besvarelser i forbindelse med en offentlig høring om revisionen af Solvens II-rammen fra forskellige interesserede parter, primært fra Det Europæiske Økonomiske Område. En sammenfattende rapport om tilbagemeldingerne i forbindelse med denne høring blev offentliggjort den 1. februar 2021⁹.

Disse høringer viste, at mens offentlige myndigheder og civilsamfundet overordnet set bakkede op om en bedre tilpasning af genopretnings- og afviklingselementer, fandt forsikringsbranchen, at en sådan harmonisering er overvejende unødvendig og pegede på sandsynligheden for høje overensstemmelsesomkostninger. Nogle deltagere understregede behovet for en forholdsmæssigt afpasset anvendelse af reglerne. Alle interesserede parter understregede dog behovet for bedre koordinering og udveksling af oplysninger mellem tilsynsførende i en grænseoverskridende sammenhæng.

Den 10. november 2020 hørte Kommissionen medlemsstaterne gennem Ekspertgruppen om Bankvirksomhed, Betalinger og Forsikring vedrørende yderligere elementer forbundet med genopretning og afvikling af forsikringsselskaber. Overordnet set var eksperter fra medlemsstaterne enige i de politiske retningslinjer, som EIOPA havde foreslået i sin udtalelse fra 2020.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

For at lade revisionen af Solvens II-rammen danne grundlag for sit arbejde har Kommissionen sendt en samlet anmodning om rådgivning til EIOPA, herunder om genopretning og afvikling. Den endelige rapport fra EIOPA blev offentliggjort den 17. december 2020.

Foruden at høre interesserede parter deltog Kommissionen i drøftelserne og udvekslingen af synspunkter, som indgik i EIOPA's, ISIA's og FSB's arbejde med genopretning og afvikling af forsikringsselskaber. I denne henseende er det lovgivningsmæssige forslag i fuld overensstemmelse med FSB's og ISIA's politiske retningslinjer.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen blev udviklet som led i den bredere Solvens II-revision og fik en positiv udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol den 23. april 2021. Omkostninger og fordele ved dette forslag blev nøje vurderet og blev ved to lejligheder gjort til genstand for høring i EIOPA¹⁰. De vigtigste forhold fra EIOPA's analyse er afspejlet i konsekvensanalysen og sammenfattet nedenfor.

Udvalget for Forskriftskontrol gav en række henstillinger om forbedringer, hvilket førte til en yderligere finpudsning af konsekvensanalysen. Navnlig vurderingen af løsninger og de overordnede omkostninger og fordele ved Solvens II-revisionen blev sammen med forslaget om genopretning og afvikling yderligere underbygget.

⁹ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12461-Review-of-measures-on-taking-up-and-pursuit-of-the-insurance-and-reinsurance-business-Solvency-II-public-consultation>

¹⁰ Jf. afsnit 11.6 og 12 i EIOPA's [konsekvensanalyse](#) og afsnit 12 i [baggrundsdokumentet](#). Forud for udtalelsen om revisionen af Solvens II afgav EIOPA en [udtalelse](#) om harmoniseringen af genopretnings- og afviklingsrammen for (gen-)forsikringsselskaber på tværs af medlemsstaterne (5. juli 2017) og et [debatoplæg](#) om afviklingsfinansiering og nationale forsikringsgarantiordninger (EIOPA, juli 2018).

I konsekvensanalysen blev det vurderet, at gennemførelsen af en forebyggende genopretningsplan og afviklingsramme reelt vil afhjælpe den konstaterede mangel på beredskab, eventuelle forsinkede interventioner, forbedre den ufuldstændige værktøjskasse og ukoordinerede forvaltning af grænseoverskridende tilfælde af (umiddelbart forestående) sammenbrud.

I konsekvensanalysen blev det imidlertid konkluderet, at det i overensstemmelse med internationale retningslinjer og standarder er nødvendigt at indføre specifikke betingelser for indledning af en afviklingsprocedure for at håndtere situationer, hvor et forsikringsselskab vil have systemiske virkninger, hvis det bryder sammen. Navnlig vil de politikløsninger, der er udarbejdet i forslaget, sikre en pålidelig ramme, der kan afhjælpe vanskelighederne for forsikringsselskaber, hvis sammenbrud vil have negative virkninger for forsikringstagere. Et harmoniseret sæt beføjelser, der skal forebygge og afhjælpe sammenbrud ved hjælp af ensartede udformnings-, gennemførelses- og håndhævelsesmæssige elementer, vil fremme grænseoverskridende samarbejde og koordinering i forbindelse med kriser og bidrage til at hindre eventuelle unødvendige økonomiske omkostninger, som hidrører fra ukoordineret beslutningstagning blandt forskellige offentlige myndigheder og domstole. Det vil også bidrage til at skabe lige vilkår og undgå regelarbitrage.

Med hensyn til omkostninger blev det i konsekvensanalysen påvist, at de primært vil opstå som følge af kravene til planlægning og vurdering af afviklingsmulighederne. I EIOPA's konsekvensanalyse gives der et overblik over omkostningstyperne, som er anslået af de nationale myndigheder, i forbindelse med udarbejdelse og vedligeholdelse af afviklingsplaner og vurderinger af afviklingsmuligheder og tilsyn med forebyggende genopretningsplaner. Forsikringsselskaber vil pådrage sig omkostninger, når de udarbejder forebyggende genopretningsplaner, stiller oplysninger til rådighed med henblik på afviklingsplanlægning eller i forbindelse med ændringer, der skal fjerne hindringer for afviklingsmuligheder. Der forelå ingen vurdering af disse omkostninger, som kunne indgå konsekvensanalysen. Da forebyggende genopretningsplaner vil blive integreret i forsikringsselskabers løbende risikostyring, kan ORSA-rapporter og beredskabsplanlægning imidlertid bruges som kilde til input.

Konsekvensanalysen bekræftede også EIOPA's vurdering om, at det ikke vil være forholdsmæssigt at kræve, at en afviklingsfond skal finansieres af forsikringsbranchen, eller at individuelle forsikringsselskaber skal opbygge passiver, som kan omfattes af bail-in for at absorbere tab og rekapitalisere nødlidende forsikringsselskaber. I konsekvensanalysen blev det vurderet, at disse foranstaltninger vil kunstigt forhøje forsikringsselskabernes balance for at skabe en tabsabsorberende kapacitet, som står i rimeligt forhold til deres forsikringsmæssige hensættelser. Dette vil medføre højere omkostninger for branchen og udsætte virksomhederne for yderligere operationelle risici, som ikke har berettigelse i væsentligt øgede fordele¹¹.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Som forklaret i afdeling 2 skabes der ikke nogen yderligere interventionsskala i Solvens II, og de nye planlægningskrav er underlagt passende proportionalitet. Indførelsen af disse proportionalitetslementer bør bidrage til at mindske den lovgivningsmæssige og

¹¹ EIOPA gennemgik og gjorde disse løsninger til genstand for høring i [debatoplægget](#) om afviklingsfinansiering og nationale forsikringsgarantiordninger (EIOPA, 30. juli 2018).

administrative byrde, der er forbundet med gennemførelsen af forslaget, og opnå en passende balance i forhold til dets fordele.

Ved at fremme bevidsthed og beredskab bidrager forslaget til mere velinformerede og rettidige afhjælpende foranstaltninger, når forsikringsselskaberne har brug for dem. Det vil også styrke de lige vilkår i forbindelse med de foranstaltninger, som myndigheder træffer, for at genoprette deres finansielle vilkår eller afvikle dem, og dermed bidrage til mere retfærdige konkurrencevilkår.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særligt ejendomsretten, friheden til at drive egen virksomhed, adgangen til effektive retsmidler og retten til retfærdig rettergang og retten til forsvar, og forslaget skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.

Ethvert indgreb i aktionærernes og kreditorernes rettigheder, som er et resultat af en afviklingsforanstaltning, bør være i overensstemmelse med chartret. Hvis kreditorer inden for samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingsforanstaltning, bør sådanne forskelle navnlig være begrundet i hensynet til samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til de konkrete risici, som afbødes. De berørte kreditorer, og heriblandt forsikringstagere, bør ikke lide større tab end dem, de ville have lidt, hvis forsikringsselskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling på tidspunktet for afviklingsafgørelsen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget.

I henhold til forslaget skal EIOPA: i) udarbejde 10 tekniske standarder og seks retningslinjer ii) udarbejde én årlig rapport om anvendelsen af forenklede forpligtelser iii) styre en database om administrative sanktioner, som indberettes af de nationale myndigheder og iv) deltage i afviklingskollegier, træffe afgørelser i tilfælde af uenighed mellem tilsyns- og afviklingsmyndigheder og foretage bindende mægling. Det nyligt nedsatte afviklingsudvalg vil også forberede opgaverne til EIOPA på de områder, der er omfattet af forslaget. I denne forbindelse skal relevante kompetente myndigheder opfordres til at deltage som medlemmer i denne udvikling, hvorved anvendelsen af eksisterende ressourcer maksimeres.

De tekniske standarder skal leveres 18 måneder efter direktivets ikrafttræden. Denne frist bør give EIOPA tilstrækkelig tid til at udarbejde dem i betragtning af dens nuværende ressourcer. Det eneste tilbagevendende resultat, som skal leveres, vedrører rapporten om anvendelsen af forenklede forpligtelser.

Den arbejdsbyrde, som er forbundet med oprettelse og styring af databasen om sanktioner, vil sandsynligvis afhænge af den strøm af hændelser, der indberettes af de nationale myndigheder. Sådanne hændelser bør være begrænsede og vil være spredt over tid, således at EIOPA kan forvalte sine eksisterende ressourcer efter behov.

I lyset af tidligere og nuværende arbejde med krisestyring i EIOPA vurderes det, at de foreslåede opgaver til EIOPA ikke vil kræve, at der oprettes yderligere stillinger, og at de kan varetages ved hjælp af de nuværende ressourcer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget kræver, at medlemsstaterne implementerer genopretnings- og afviklingsreglerne i deres nationale love inden for 18 måneder fra dette forslags ikrafttræden. Som nævnt i afdeling 5 bør de nationale myndigheder hvert år aflægge rapport til EIOPA om anvendelsen af forenklede forpligtelser, som EIOPA dernæst skal offentliggøre.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Afsnit I — Anvendelsesområde, definitioner og myndigheder

Genstand og anvendelsesområde (artikel 1)

Dette forslag omhandler krisestyring (præventive beføjelser, forebyggende genopretningsplanlægning og afvikling) i forbindelse med alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er oprettet i Unionen, og som er omfattet af Solvens II-rammen.

Da sammenbrud i en enhed, der tilhører en koncern, desuden kan påvirke hele koncernens solvens og operationer, er det nødvendigt, at forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning identificerer og omfatter alle de væsentlige enheder i koncernen, som et forsikringsselskab kan være del af, og myndighederne bør råde over effektive afhjælpende foranstaltninger med hensyn til disse enheder til at iværksætte afhjælpende foranstaltninger, som tager hensyn til koncernens finansielle soliditet, fjerner hindringer for afviklingsmuligheder i koncernsammenhæng og opretter en ensartet afviklingsordning for koncernen som helhed, navnlig i en grænseoverskridende sammenhæng.

Oprettelse af afviklingsmyndigheder (artikel 3)

Dette forslag kræver, at medlemsstaterne opretter afviklingsmyndigheder for forsikringsselskaber, som udstyres med et minimumsæt af harmoniserede beføjelser til at varetage alle relevante forberedende foranstaltninger samt afviklingsforanstaltninger. Forslaget præciserer ikke den specifikke myndighed, som bør udpeges, og det kan derfor være f.eks. nationale centralbanker, kompetente ministerier, offentlige forvaltningsmyndigheder eller andre myndigheder, som har fået overdraget offentlige forvaltningsbeføjelser. Hvis der overdrages beføjelser til en eksisterende myndighed, bør der indføres passende strukturelle ordninger for at undgå interessekonflikter mellem tilsyns- og afviklingsfunktioner og den operationelle uafhængighed, navnlig for så vidt angår tilsynsmyndigheder.

Afsnit II — Forberedelse

Forenklede forpligtelser (artikel 4)

For at overholde proportionalitetsprincippet og for at undgå en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde bør myndighederne, når det er relevant, anvende forskellig eller lempet forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning og forskellige og lempede oplysningskrav på et selskabsspecifikt grundlag og med en lavere ajourføringsfrekvens, idet de tager hensyn til en vist antal faktorer, som vedrører koncernen. Myndighederne bør hvert år aflægge rapport til EIOPA om anvendelsen af forenklede forpligtelser.

Forebyggende genopretningsplanlægning (artikel 5-8)

Koncernerne bør udarbejde forebyggende genopretningsplaner for koncernen og forelægge dem for den koncerntilsynsførende Forsikringsselskaber, som ikke er del af en koncern, som er underlagt sådanne planlægningskrav, skal ligeledes udarbejde og foretage regelmæssige ajourføringer af forebyggende genopretningsplaner, som fastsætter foranstaltninger, som disse selskaber skal træffe med henblik på genopretning af deres finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring. Tilsynsførende bør identificere de forsikringsselskaber, som er forpligtet til at udarbejde forebyggende genopretningsplaner, baseret på en række faktorer. Overordnet set bør mindst 80 % af medlemsstaternes markeder være underlagt sådanne krav, og lavrisikoselskaber vil være udelukket på individuelt grundlag.

Disse planer vil forbedre forsikringsselskabets forståelse for dets sårbarheder, og realistiske løsninger i stressscenarier bør være en integrerende del af et selskabs ledelsessystem, og eksisterende værktøjer kan tjene som input, når der udarbejdes forebyggende genopretningsplaner.

Forebyggende genopretningsplaner skal vurderes af tilsynsmyndighederne for at tjekke, om planerne er fuldstændige, og om det er sandsynligt, at de på rettidig vis kan genoprette et selskabs levedygtighed.

Afviklingsplanlægning og vurderinger af afviklingsmuligheder (artikel 9-16)

Afviklingsmyndigheder skal udarbejde afviklingsplaner, som fastsætter de afviklingsforanstaltninger, som myndigheden påtænker at træffe, hvis betingelserne for afvikling er opfyldt. Overordnet set bør mindst 70 % af medlemsstaternes selskaber være underlagt afviklingsplanlægning, og lavrisikoselskaber vil være udelukket på individuelt grundlag. De berørte forsikringsselskaber bør identificeres på grundlag af en række proportionalitetskriterier, herunder de forventede virkninger af deres sammenbrud.

Hverken forebyggende genopretningsplaner eller afviklingsplaner bør være afhængige af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller eksponere skatteyderne for risici for tab.

Som et led i afviklingsplanlægningen skal afviklingsmyndighederne også vurdere forsikringsselskabets overordnede afviklingsmuligheder og fjerne eventuelle hindringer herfor. Myndighedernes skønsmargen bør være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at forenkle forsikrings- eller genforsikringsselskabets struktur og operationer udelukkende med henblik på at forbedre dets afviklingsmuligheder.

Fælles afgørelser (artikel 17)

Koncerntilsynsførende, tilsynsmyndigheder, koncerنافviklingsmyndigheder og afviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant, bør bestræbe sig på at nå frem til fælles afgørelser efter den i nærværende artikel fastsatte procedure.

Afsnit III — Afvikling

Betingelser for afvikling (artikel 19)

Forslaget fastlægger fælles parametre, som udløser anvendelse af afviklingsværktøjer. Der bør indledes en afviklingsprocedure mod et forsikrings- eller genforsikringsselskab, når det er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og når der ikke er udsigt til, at alternativer fra den private sektor eller tilsynsforanstaltninger kan forhindre sammenbrud.

På samme tid er det nødvendigt at sikre, at indgribende foranstaltninger kun udløses, når indgreb i de interesserede parter rettigheder er berettiget, og afviklingsforanstaltninger vil være i samfundets interesse.

Afviklingsværktøjer og -beføjelser (artikel 26-52)

Når betingelserne for afvikling er opfyldt, vil afviklingsmyndighederne have beføjelse til at anvende følgende afviklingsværktøjer:

- a) nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver, navnlig for at fremme udøvelsen af andre afviklingsværktøjer såsom værktøjet til solvent porteføljeafvikling eller overførelsesværktøjet. Et specifikt hierarki oprettes, som supplerer og om nødvendigt træder i stedet for det hierarki, der er oprettet i hver national insolvenslovgivning. I princippet bør aktionærernes fordringer fyldestgøres forud for de efterstillede kreditorers. Først når disse fordringer er fyldestgjort, kan afviklingsmyndighederne påføre mere foranstillede fordringer tab. Under visse omstændigheder vil der finde konvertering sted for i væsentlig grad at udvande resterende aktionærers fordringer
- b) solvent porteføljeafvikling: den tilladelse, der er meddelt et selskab, der er under afvikling, til at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler trækkes tilbage for at begrænse dets virksomhed til udelukkende at forvalte dets eksisterende portefølje, hvorved dækningen af forsikringskrav ved hjælp af eksisterende aktiver maksimeres
- c) virksomhedssalg: al eller en del af et selskabs virksomhed kan sælges på kommercielle vilkår, uden at de procedurekrav, som ellers ville finde anvendelse, gælder
- d) overgangsselskab: al eller en del af et selskabs virksomhed kan overføres til en offentligt styret enhed. Overgangsselskabet skal meddeles tilladelse i overensstemmelse med Solvens II-direktivet. Dets operationer er af midlertidig karakter, idet formålet er at sælge virksomheden til en privat køber, når markedsvilkårene er hensigtsmæssige
- e) adskillelse af aktiver og passiver: værdiforringede eller problematiske aktiver og/eller passiver kan overføres til et administrationsselskab, således at de kan forvaltes og afvikles over tid. For at minimere konkurrenceforvridninger og moralske risici bør dette værktøj kun bruges sammen med et andet afviklingsværktøj.

Når sådanne findes, kan forsikringsgarantiordninger bidrage til finansiering af afviklingsprocessen ved at absorbere tabene op til de nettotab, som disse ordninger ville have skullet bære efter at have beskyttet forsikringstagerne ved almindelig insolvensbehandling. I disse tilfælde vil anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet sikre, at anerkendte forsikringstagere som minimum er beskyttet op til dækningsgraden, hvilket er den primære grund til, at sådanne forsikringsgarantiordninger er blevet oprettet i henhold til national lovgivning.

For at anvende disse værktøjer vil afviklingsmyndighederne have beføjelser til at overtage kontrollen over et institut, der er brudt sammen eller er tæt på at bryde sammen, overtage aktionærernes og ledernes roller, overføre aktiver og passiver og håndhæve kontrakter. Afviklingsforanstaltningerne skal i givet fald være i overensstemmelse med Unionens statsstøttere regler. De nationale myndigheder vil have mulighed for, foruden det harmoniserede minimumsværktøj, at indføre specifikke nationale værktøjer og beføjelser, hvis de er i overensstemmelse med principperne og målene i Unionens afviklingsramme. De nationale myndigheder kan navnlig overveje brugen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet for

at rekapitalisere et nødlidende forsikringsselskab, så længe det ikke berører forsikringskrav, og der træffes egnede genopretnings- og omstruktureringsforanstaltninger.

Supplerende bestemmelser om afvikling, herunder værdiansættelse, sikkerhedsforanstaltninger, proceduremæssige forpligtelser samt klageadgang og udelukkelse af andre tiltag (artikel 23-25 og 53-66)

Med henblik på at sikre, at afviklingsafgørelser træffes i overensstemmelse med centrale principper vedrørende ejendomsrettigheder og overholder relevant værdipapir- og selskabslovgivning omfatter direktivet de nødvendige bestemmelser og trin, som afviklingsmyndigheder skal overholde, før og når de træffer afviklingsafgørelser. Disse omfatter f.eks., at der sikres en nøjagtig værdiansættelse af forsikringsselskabets balance, sikkerhedsforanstaltninger for berørte aktionærer og kreditorer, herunder forsikringstagere, således at de modtager compensation, hvis de bliver værre stillet, end hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet afviklet i henhold til national insolvensbehandling, de proceduremæssige skridt, ved hvilke myndigheder bør underrette forsikringsselskabet og andre berørte myndigheder om afviklingsafgørelser, og en ret til at påklage kriseforebyggelses eller kriseforebyggelsesforanstaltninger. For at fremme afvikling og målet om at garantere finansiell stabilitet omfatter rammen ligeledes et midlertidigt stop for indfrielsen af forsikringstageres fordringer og udsættelse af deres genindløsningsrettigheder i forbindelse med livsforsikringsaftaler.

Afsnit IV — Grænseoverskridende koncernafvikling (artikel 67-71)

For at tage hensyn til visse forsikringskoncerners grænseoverskridende karakter og skabe en omfattende og integreret ramme for genopretnings- og afviklingsforanstaltninger i Unionen vil der blive oprettet afviklingskollegier under ledelse af koncernafviklingsmyndigheden og med deltagelse af EIOPA. EIOPA vil fremme samarbejde blandt myndigheder, bidrage til overensstemmelse og mægle, hvis det er nødvendigt. Målet med kollegierne er at koordinere forberedende foranstaltninger og afviklingsforanstaltninger blandt nationale myndigheder for at sikre optimale løsninger på EU-plan.

Afsnit V — Forbindelser med tredjelande (artikel 72-77)

Forsikringsselskaber i Unionen er aktive i tredjelande og vice versa, og derfor skal en virkningsfuld afviklingsramme indeholde bestemmelser om samarbejde med tredjelandsmyndigheder. I forslaget tillægges EU-myndigheder de nødvendige beføjelser, som gør, at de kan støtte et sammenbrudsramt udenlandsk forsikringsselskabs udenlandske afviklingsforanstaltninger ved på visse betingelser at fuldbyrde overførsler af de af dets aktiver og passiver, som befinder sig i deres jurisdiktion eller reguleres i henhold til deres lovgivning. EU-afviklingsmyndigheder bør have beføjelse til at anvende afviklingsværktøjer over for nationale filialer af tredjelandsselskaber, når der er behov for separat afvikling begrundet i hensynet til samfundets interesser eller beskyttelse af lokale forsikringstagere.

Forslaget fastsætter, at der kan indgås samarbejdsaftaler med udenlandske afviklingsmyndigheder for at fremme støtten til udenlandske afviklingsforanstaltninger. EIOPA kan indgå forvaltningsrammeordninger med tredjelandsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1094/2010, og nationale myndigheder kan indgå bilaterale ordninger i overensstemmelse med EIOPA's rammeordninger.

Afsnit VI — Sanktioner (artikel 78-82)

For at sikre, at forsikringsselskaber, de, som reelt kontrollerer deres virksomhed og deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, opfylder de forpligtelser, som hidrører fra dette

forslag, bør medlemsstaterne fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er virkningsfulde, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. EIOPA bør styre en central database over alle administrative sanktioner.

Afsnit VII — Ændringer til Solvens II-direktivet, selskabsdirektiverne og EIOPA-forordningen
Ændringer til solvens II-direktivet, herunder forebyggende foranstaltninger (artikel 83)

Uden at det berører den eksisterende interventionsskala, kaster dette forslag lys over tilsynsmyndighedernes beføjelser til at træffe forebyggende foranstaltninger over for forsikringsselskaber i tilfælde af forværrede finansielle stillinger eller brud på lovregulerede krav, således at det i et tilstrækkeligt tidligt stadie af forværringen undgås, at problemerne eskalerer.

For at opnå en effektiv afvikling ændres bestemmelserne om omstrukturering og likvidation med henblik på at udvide deres anvendelse i tilfælde, hvor der anvendes afviklingsværktøjer, både når disse instrumenter anvendes på forsikringsselskaber og enheder, som er omfattet af afviklingsordningen.

Ændringer til selskabsdirektiverne og EIOPA-forordningen (artikel 83-88)

EU's selskabsdirektiver indeholder regler om beskyttelse af aktionærer og kreditorer. Nogle af disse regler kan være til hinder for en hurtig indsats fra afviklingsmyndighedernes side. Det er derfor nødvendigt at ændre dem.

For at sikre, at afviklingsmyndighederne er repræsenteret i Det Europæiske Finanstilsynssystem og for at sikre, at EIOPA råder over den nødvendige ekspertise vil forordning (EU) 1094/2010 blive ændret for at inkludere afviklingsmyndigheder i begrebet "kompetente myndigheder".

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om et regelsæt for genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber
og om ændring af direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2009/138/EF, (EU) 2017/1132 og
forordning (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 648/2012**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹²,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹³,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forsikringsselskabers vanskeligheder kan have væsentlige konsekvenser for økonomien og den sociale velfærd i medlemsstaterne, hvis sådanne vanskeligheder medfører forstyrrelser i den beskyttelse, som ydes til forsikringstagere, begunstigede eller skadelidte. Genforsikringsselskabers rolle i økonomien, deres indbyrdes forbundethed med direkte forsikringsselskaber og finansielle markeder i bred forstand samt det forholdsmæssigt koncentrerede genforsikringsmarked kræver en velegnet ramme, ved hjælp af hvilken deres vanskeligheder eller sammenbrud kan håndteres på korrekt vis. Derfor bør genopretning og afvikling af både direkte forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber behandles, idet der tages hensyn til deres respektive specificiteter.
- (2) Den globale finansielle krise i 2008 blotlagde svaghederne i den finansielle sektor og den indbyrdes sammenhæng mellem disse. Årsagerne til vanskeligheder og sammenbrud syntes at være forbundet med bl.a. udviklingen i de finansielle markeder og med forsikrings- eller genforsikringsaktiviteters iboende kendetegn. I den henseende henvises der ofte til forsikringsrisici, dvs. misligholdte fordringer, fejlagtig prisfastsættelse, dvs. undervurderede præmier, fejlagtig aktiv-passiv-styring og investeringstab som de primære kilder til bekymringer for forsikrings- og genforsikringsselskaber. I den forbindelse er skatteydernes penge blevet brugt til at genoprette de forværrede finansielle vilkår i flere forsikringsselskaber. Selv om

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF¹⁴ havde til formål at styrke det finansielle system i Unionen og forsikrings- og genforsikringsselskabers modstandsdygtighed, fjernede det ikke fuldstændigt risikoen for sammenbrud i sådanne forsikrings- og genforsikringsselskaber. Høj volatilitet på markederne og forlængede lave renteniveauer kan være særligt skadelig(e) for forsikrings- og genforsikringsselskabers rentabilitet og solvenssituation. Forsikrings- og genforsikringsselskabers følsomhed over for markedsræssige og økonomiske udviklingstendenser kræver derfor særlig forsigtighed og en velegnet ramme, ved hjælp af hvilken potentielle forværringer af sådanne selskabers finansielle stillinger kan håndteres, herunder på forebyggende vis. Visse nylige sammenbrud og umiddelbart forestående sammenbrud, navnlig af grænseoverskridende karakter, har illustreret svaghederne i den nuværende ramme, som skal afhjælpes for i tilstrækkeligt omfang at tilrettelægge en velordnet udtræden af markedet for forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

- (3) Aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer, som udøves eller leveres af forsikrings- eller genforsikringsselskaber, og som ikke let kan erstattes inden for en rimelig tidsfrist, eller med rimelige omkostninger for forsikringstagerne, de begunstigede eller skadelidte, skal betragtes som kritiske funktioner, der skal videreføres. Sådanne aktiviteter, tjenesteydelser eller operationer kan være kritiske på EU-plan, nationalt og regionalt plan. Videreførelsen af forsikrings- og genforsikringsbeskyttelse er ofte at foretrække frem for likvidation af et nødlidende selskab, da en sådan videreførelse sikrer det bedste resultat for forsikringstagerne, de begunstigede eller skadelidte. Det er derfor vigtigt, at der findes velegnede værktøjer, som kan forhindre sammenbrud, og som, når der forekommer sammenbrud, kan minimere de negative følger ved at bevare videreførelsen af disse kritiske funktioner.
- (4) Sikring af effektiv afvikling af nødlidende forsikrings- og genforsikringsselskaber i Unionen er et væsentligt led i gennemførelsen af det indre marked. Sammenbrud i sådanne selskaber har virkninger ikke kun for forsikringstagere og muligvis realøkonomien og den finansielle stabilitet i de markeder, på hvilke disse forsikrings- og genforsikringsselskaber opererer direkte, men også for tilliden til det indre marked for forsikring. Gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser har styrket samspillet mellem de forskellige nationale finansielle systemer. Forsikrings- og genforsikringsselskaber er aktive på de finansielle markeder for at forvalte deres investeringsportefølje og de risici, som er forbundet med deres aktiviteter. De er indbyrdes forbundet gennem deres afledte transaktioner med interbankmarkedet og andre markeder, som i det væsentlige er tværeuropæiske. I den forbindelse kan medlemsstaternes manglende evne til at håndtere et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud og afvikle det på en måde, der er forudsigelig og harmoniseret, og som effektivt vil forhindre bredere systemisk skade, underminere stabiliteten på de finansielle markeder og dermed på det indre marked for finansielle tjenesteydelser.
- (5) Den globale finansielle krise i 2008 fremhævede behovet for at udvikle en velegnet genopretnings- og afviklingsramme for forsikrings- og genforsikringsselskaber. På internationalt plan udarbejdede Rådet for Finansiell Stabilitet ("FSB") i oktober 2014

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

nøglekarakteristika for effektive afviklingsordninger¹⁵ for forsikringsselskaber, som kan være af systemisk betydning, hvis de bryder sammen. I juni 2016 udsendte FSB supplerende retningslinjer vedrørende udvikling af effektive afviklingsstrategier og -planer for systemisk vigtige forsikringsselskaber¹⁶. Parallelt hermed vedtog Den Internationale Forsikringstilsynsorganisation ("ISIA") i november 2019 hovedprincipper for forsikring (Insurance Core Principles) for forsikrings- og genforsikringsselskaber, en fælles ramme for forsikringskoncerner med internationale aktiviteter (Common Framework for Internationally Active Insurance Groups), som udførligt beskriver standarder for forebyggende genopretningsplanlægning og foranstaltninger, som myndigheder forventes at træffe over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der træder ud af markedet og omfattes af afvikling¹⁷. Der bør tages hensyn til disse udviklingstendenser, når der fastlægges et regelsæt for genopretning og afvikling af nødlidende forsikrings- og genforsikringsselskaber.

- (6) Mange forsikrings- og genforsikringsselskaber operer uden for de nationale grænser. En mangel på koordinering og samarbejde mellem offentlige myndigheder med henblik på at forberede sig på og forvalte vanskeligheder eller sammenbrud i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der operer på tværs af grænserne, vil underminere medlemsstaternes gensidige tillid, resultere i et suboptimalt resultat for forsikringstagerne, de begunstigede og skadelidte og påvirke troværdigheden af det indre marked for forsikring.
- (7) På nuværende tidspunkt findes der ingen harmonisering af procedurerne på EU-plan for koordineret afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber. I stedet konstateres der på tværs af medlemsstaterne betydelige materielle og proceduremæssige forskelle mellem den nationale lovgivning, de love og administrative bestemmelser, som regulerer forsikrings- og genforsikringsselskabers sammenbrud. Endvidere er insolvensbehandling af virksomheder ikke nødvendigvis hensigtsmæssig i forbindelse med forsikrings- eller genforsikringsselskaber, da den muligvis ikke altid sikrer en tilstrækkelig videreførelse af kritiske funktioner for forsikringstagerne, de begunstigede og skadelidte, realøkonomien eller den finansielle stabilitet som helhed.
- (8) Det er nødvendigt at sikre videreførelse af kritiske funktioner i nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller i forventeligt nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskaber, samtidig med at virkningerne af et sådant selskabs sammenbrud for økonomien og det finansielle system minimeres. Det er derfor nødvendigt at fastlægge et regelsæt, der kan give myndighederne et sæt pålidelige værktøjer til at gribe ind tilstrækkeligt tidligt og hurtigt, når forsikrings- eller genforsikringsselskaber er nødlidende eller forventeligt nødlidende. En sådan ramme bør sikre, at tab først bæres af aktionærerne og dernæst af kreditorerne, forudsat at ingen kreditor påføres større tab, end denne ville være blevet påført, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, i overensstemmelse med princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere.

¹⁵ Financial Stability Board, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 2014.

¹⁶ Financial Stability Board, *Developing Effective Resolution Strategies and Plans for Systemically Important Insurers*, 2016.

¹⁷ International Association of Insurance Supervisors, *Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups*, 2019.

- (9) Den ramme, der skal fastlægges, bør sætte myndighederne i stand til at sikre videreførelse af forsikringsbeskyttelsen af forsikringstagere, begunstigede og skadelidte, til i givet fald at overføre forsikrings- eller genforsikringsselskabets levedygtige aktiviteter og porteføljer og fordele tabene på en retfærdig og forudsigelig måde. Disse mål bør bidrage til at undgå, at forsikringstagere, begunstigede og skadelidte rammes af unødvendige tab eller sociale problemer, modvirke negative virkninger for realøkonomien, minimere negative virkninger for finansielle markeder og minimere omkostningerne for skatteyderne.
- (10) Revisionen af direktiv 2009/138/EF, og navnlig indførelsen af mere risikofølsomme kapitalkrav, skærpet tilsyn, forbedret likviditetsovervågning og bedre værktøjer til makrotilsynspolitikker, bør yderligere mindske sandsynligheden for sammenbrud i forsikrings- eller genforsikringsselskaber og styrke disse selskabers modstandsdygtighed over for økonomisk stress, uanset om det skyldes systemiske forstyrrelser eller hændelser, som er specifikke for det enkelte selskab. Ikke desto mindre kan situationer med alvorlige finansielle vanskeligheder ikke helt udelukkes, på trods af en forsvarlig og robust tilsynsramme. Medlemsstaterne bør derfor have et beredskab og råde over egnede genopretnings- og afviklingsværktøjer med henblik på at håndtere såvel systemiske kriser som enkelte selskabers sammenbrud. Sådanne værktøjer bør bl.a. omfatte mekanismer, der sætter myndighederne i stand til at tage sig effektivt af nødlidende eller forventeligt nødlidende selskaber. Der bør ved anvendelsen af sådanne værktøjer og fastlæggelsen af foranstaltninger tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder sammenbruddet finder sted.
- (11) Nogle medlemsstater har allerede indført krav vedrørende forebyggende genopretningsplanlægning og mekanismer til afvikling af nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Det forhold, at der ikke findes fælles vilkår, beføjelser og procedurer for genopretning og afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber på tværs af Unionen, udgør imidlertid sandsynligvis hindringer for, at det indre marked kan fungere gnidningsløst, og for samarbejdet mellem nationale myndigheder om håndtering af grænseoverskridende selskabskoncerner, som er i vanskeligheder eller nødlidende. Dette gælder navnlig, når forskellige tilgange betyder, at nationale myndigheder ikke har samme grad af kontrol over eller samme mulighed for at afvikle forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Disse forskelle mellem genopretnings- og afviklingsordninger kan påvirke de lige konkurrencevilkår og muligvis skabe konkurrenceforvridninger blandt selskaber. Disse hindringer bør ryddes af vejen, og der bør indføres regler for at sikre, at det indre marked ikke undermineres. Med henblik herpå bør reglerne om forebyggende genopretnings- og afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber omfattes af fælles regler for minimumsharmonisering. Med henblik på at sikre overensstemmelse med eksisterende EU-lovgivning på området forsikringsydelse bør forebyggende genopretnings- og afviklingsordninger finde anvendelse på forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er underlagt de tilsyns krav, der er fastsat i direktiv 2009/138/EF.
- (12) Sammenbrud i en enhed, der tilhører en koncern, kan hurtigt få virkninger for hele koncernens solvens og operationer. Det er derfor nødvendigt at indføre krav om forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning på koncernplan. Dertil kommer, at myndighederne bør råde over effektive afhjælpende foranstaltninger med hensyn til disse enheder til at iværksætte afhjælpende foranstaltninger, som tager hensyn til alle koncernenhedernes finansielle soliditet, fjerner hindringer for afviklingsmuligheder i koncernsammenhæng og opretter en ensartet afviklingsordning for koncernen som helhed, navnlig i en grænseoverskridende sammenhæng. Kravene

om forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning og afviklingsmuligheder og afviklingsordningen bør derfor også finde anvendelse på moderselskaber, holdingselskaber og andre koncernenheder, herunder filialer af forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er etableret uden for Unionen.

- (13) Det er nødvendigt at sikre, at genopretnings- og afviklingsrammen er velegnet og virkningsfuld, samtidig med at der undgås en unødvendig administrativ byrde og unødvendige omkostninger for selskaber og myndigheder. Gennemførelsen af en sådan genopretnings- og afviklingsramme bør derfor stå i rimeligt forhold til det berørte selskabs art, omfang og kompleksitet og til dets virksomhed og tjenesteydelser. Med hensyn til anvendelsesområdet for kravene om genopretnings- og afviklingsplanlægning bør myndighederne på grundlag af et sæt harmoniserede risikobaserede kriterier beslutte, hvilke selskaber der er underlagt planlægningskrav. For at skabe tillid til det indre marked for forsikring og genforsikring og for at fremme lige konkurrencevilkår bør der opnås et minimalt beredskabsniveau ved at fastlægge markedets minimale dækningsgrad. Markedets minimale dækningsgrad bør imidlertid tage hensyn til forskellene mellem genopretning på den ene side og afvikling på den anden side og til, hvorvidt det er eller ikke er i samfundets interesse at træffe afviklingsforanstaltninger.
- (14) Af samme årsag bør myndighederne i givet fald anvende forskellige og lempede krav om forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning og oplysningskrav på et selskabsspecifikt grundlag og med en lavere ajourføringsfrekvens. Myndighederne bør, når de anvender sådanne forenklede forpligtelser, tage hensyn til arten, omfanget, kompleksiteten af et selskabs forretningsaktiviteter og substituerbarhed, selskabets aktionærstruktur og juridiske form, dets risikoprofil, dets grad af indbyrdes forbundethed med andre lovregulerede selskaber eller med det finansielle system generelt. Myndighederne bør også tage hensyn til, om forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling kan forventes at få betydelige negative virkninger for forsikringstagere, finansielle markeder, andre selskaber eller økonomien i bred forstand. Myndighederne bør hvert år aflægge rapport til EIOPA om anvendelsen af sådanne forenklede forpligtelser.
- (15) Med henblik på en velordnet afviklingsproces og på at undgå interessekonflikter bør medlemsstaterne udpege offentlige forvaltningsmyndigheder eller myndigheder, som er blevet tillagt offentlige forvaltningsbeføjelser, til at varetage de funktioner og opgaver, som vedrører genopretnings- og afviklingsrammen. Medlemsstaterne bør sikre, at disse afviklingsmyndigheder får tilført tilstrækkelige ressourcer. Når en medlemsstat udpeger en afviklingsmyndighed, som varetager andre funktioner, bør der indføres passende strukturelle ordninger for at adskille disse funktioner fra de funktioner, der vedrører afvikling, og for at sikre operationel uafhængighed. En sådan adskillelse bør ikke hindre afviklingsfunktionen i at få adgang til oplysninger, som den kræver med henblik på varetagelse af dens opgaver i henhold til genopretnings- og afviklingsrammen eller på samarbejde mellem forskellige myndigheder, som er involveret i anvendelsen af genopretnings- og afviklingsrammen.
- (16) I betragtning af de konsekvenser, som et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud kan have for en medlemsstats finansielle system og økonomi, samt i lyset af det mulige behov for at anvende offentlige midler til at håndtere et sådant sammenbrud, bør medlemsstaternes finansministerier eller andre relevante ministerier på et tidligt tidspunkt inddrages tæt i krisestyrings- og afviklingsproceduren.

- (17) Det er nødvendigt på en effektiv måde at håndtere forsikrings- og genforsikringsselskabers forværrede finansielle stillinger eller disse selskabers brud på lovregulerede krav og at forhindre problemerne i at eskalere. Tilsynsmyndighederne bør derfor have beføjelse til at træffe forebyggende foranstaltninger. Sådanne præventive beføjelser bør imidlertid være i overensstemmelse med interventionsskalaen og de tilsynsbeføjelser, der allerede er fastsat i direktiv 2009/138/EF for lignende omstændigheder, herunder de tilsynsbeføjelser, der er fastsat i forbindelse med tilsynsprocessen, jf. artikel 36 i direktiv 2009/138/EF. Sådanne præventive beføjelser bør heller ikke medføre en ny prædefineret interventionsudløsende faktor, som går forud for solvenskapitalkravet, jf. i nævnte direktivs afsnit I, kapitel VI, afdeling 4. Tilsynsmyndighederne bør vurdere hver enkelt situation individuelt og træffe beslutning om behovet for forebyggende foranstaltninger baseret på omstændighederne, selskabets situation og deres tilsynsmæssige vurdering.
- (18) Det er vigtigt, at koncerner eller i givet fald individuelle selskaber forbereder og regelmæssigt ajourfører forebyggende genopretningsplaner, som fastsætter foranstaltninger, som disse koncerner eller selskaber skal træffe for at genoprette deres finansielle stilling, efter en væsentlig forværring af denne stilling, som kan udgøre en risiko for deres levedygtighed. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør derfor identificere et sæt kvantitative og kvalitative indikatorer, som vil udløse iværksættelse af de afhjælpende foranstaltninger, der påtænkes i sådanne forebyggende genopretningsplaner. Sådanne indikatorer bør hjælpe forsikrings- og genforsikringsselskaber med at træffe afhjælpende foranstaltninger i deres forsikringstageres bedste interesse og bør ikke medføre fastlæggelse af nye lovregulerede tilsynskrav. Forebyggende genopretningsplaner, som omfatter alle væsentlige juridiske enheder i koncernen, bør beskrives udførligt og bør være baseret på realistiske antagelser, som gælder i en række robuste og alvorlige scenarier. Disse forebyggende genopretningsplaner bør udgøre en integrerende del af et selskabs ledelsessystem. Eksisterende værktøjer kan tjene som input, når der udarbejdes forebyggende genopretningsplaner, herunder vurdering af egen risiko og solvens, beredskabsplaner eller planer vedrørende likviditetsrisikostyring. Kravet om at udarbejde en forebyggende genopretningsplan bør imidlertid gælde på en forholdsmæssigt afpasset måde og bør ikke berøre udarbejdelsen og forelæggelsen af en realistisk genopretningsplan som krævet i artikel 138, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF. Når det er relevant, kan elementerne fra den forebyggende genopretningsplan indgå i eller tjene som grundlag for udarbejdelse af den genopretningsplan, der kræves i artikel 138, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF.
- (19) Det er nødvendigt at sikre en tilstrækkelig grad af beredskab i tilfælde af krisesituationer. Endelige moderselskaber eller individuelle forsikrings- eller genforsikringsselskaber bør derfor pålægges at forelægge deres forebyggende genopretningsplaner for tilsynsmyndighederne med henblik på en fuldstændig vurdering, herunder vurderingen af, hvorvidt disse planer er fyldestgørende og nemt kan genoprette et selskabs levedygtighed på rettidig vis, selv i perioder med alvorlig finansiell stress. Hvis et selskab forelægger forebyggende genopretningsplaner, som er utilstrækkelige, bør tilsynsmyndighederne have beføjelse til at pålægge selskabet at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe de væsentlige mangler i planen.
- (20) Afviklingsplanlægning er et væsentligt element i en effektiv afvikling. Afviklingsmyndighederne bør råde over alle de oplysninger, som er nødvendige for at identificere kritiske funktioner og sikre videreførelse heraf. Forsikrings- og

genforsikringsselskaber besidder privilegeret viden om deres egen virkemåde og eventuelle problemer, som den giver anledning til, og afviklingsmyndighederne bør derfor udarbejde afviklingsplaner på grundlag af bl.a. de oplysninger, som er forelagt af de berørte selskaber. For at undgå en unødvendig administrativ byrde bør afviklingsmyndighederne primært indhente de nødvendige oplysninger fra tilsynsmyndighederne.

- (21) Selskaber med lav risikoprofil bør på grund af deres lavrisikoprofil ikke være forpligtet til at udarbejde separate forebyggende genopretningsplaner og bør heller ikke være underlagt afviklingsplanlægning.
- (22) For at foregribe den mulige interaktion mellem afhjælpende foranstaltninger og afviklingsforanstaltninger og for at øge kriseberedskabet og koncerners afviklingsmuligheder bør enhver koncernbehandling med hensyn til forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning gælde for alle koncernenheder, som er omfattet af koncerntilsyn. I de forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner bør der tages hensyn til den berørte koncerns finansielle og tekniske struktur samt dens virksomhedsstruktur og grad af intern indbyrdes forbundethed.
- (23) Koncerners forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner bør udarbejdes for koncernen som helhed og bør identificere foranstaltninger, som vedrører både det endelige modelskab og individuelle datterselskaber, som måtte være del af denne koncern. Det omfang i hvilket datterselskaber tages i betragtning i koncernens forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner bør imidlertid stå i rimeligt forhold til deres relevans for koncernen og for forsikringstagerne, realøkonomien og det finansielle system i de medlemsstater, hvor disse datterselskaber opererer. Afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor en koncern har datterselskaber, bør inddrages i udarbejdelsen af eventuelle afviklingsplaner. De berørte myndigheder, der deltager i tilsyns- eller afviklingskollegierne, bør gøre deres yderste for at nå frem til en fælles afgørelse om vurdering og vedtagelse af sådanne planer. Mangel på en fælles afgørelse i tilsyns- eller afviklingskollegiet bør imidlertid ikke have betydning for et tilstrækkeligt kriseberedskab. I sådanne tilfælde bør hver tilsynsmyndighed, som har ansvar for et datterselskab, have mulighed for at kræve en forebyggende genopretningsplan for datterselskaberne i dens jurisdiktion og foretage sin egen vurdering af den forebyggende genopretningsplan. Af samme årsager bør hver afviklingsmyndighed, som har ansvar for et datterselskab, for datterselskaberne i dens jurisdiktion udarbejde en afviklingsplan og sørge for, at den ajourføres. Udarbejdelse af individuelle forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner for selskaber, som er del af en koncern, bør forblive undtagelsen, begrundes på behørig vis og anvende de samme standarder, som gælder for lignende selskaber i den berørte medlemsstat. Hvis der udarbejdes individuelle forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner for selskaber, der er del af en koncern, bør de berørte myndigheder bestræbe sig på at sikre, at disse planer i størst muligt omfang er i overensstemmelse med genopretnings- og afviklingsplanerne for resten af koncernen.
- (24) For at sørge for, at alle myndigheder fuldt ud og permanent holdes underrettet bør tilsynsmyndighederne fremsende eventuelle forebyggende genopretningsplaner og eventuelle ændringer heraf til de berørte afviklingsmyndigheder, og afviklingsmyndighederne bør fremsende eventuelle afviklingsplaner og eventuelle ændringer heraf til de berørte tilsynsmyndigheder.
- (25) Baseret på en vurdering af forsikrings- eller genforsikringsselskabers afviklingsmuligheder bør afviklingsmyndighederne have beføjelse til, enten direkte

eller indirekte gennem tilsynsmyndigheden, at pålægge forsikrings- eller genforsikringsselskaber at ændre deres struktur og organisation. Afviklingsmyndighederne bør også have mulighed for at træffe nødvendige, men forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, for at mindske eller fjerne væsentlige hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og for at sikre de berørte enheders afviklingsmuligheder. Afviklingsmyndighederne bør vurdere forsikrings- eller genforsikringsselskabers afviklingsmuligheder i disse selskaber, når det i overensstemmelse med koncernafviklingsplanen forventes, at der vil blive truffet afviklingsforanstaltninger. Afviklingsmyndighedernes evne til at anmode om ændringer af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs struktur og organisation eller til at træffe foranstaltninger for at mindske eller fjerne væsentlige hindringer for anvendelsen af afviklingsværktøjer og for at sikre det berørte selskabs afviklingsmuligheder bør ikke gå videre end, hvad der er nødvendigt for at forenkle det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskabs struktur og operationer, således at nævnte selskabs afviklingsmuligheder forbedres.

- (26) Gennemførelsen af de foranstaltninger, der beskrives i en forebyggende genopretningsplan eller afviklingsplan kan have betydning for ansatte i forsikrings- eller genforsikringsselskaber. Nævnte planer bør derfor i relevant omfang indeholde procedurer for underretning og høring af arbejdstagerrepræsentanter gennem hele genopretnings- og afviklingsprocessen. I disse procedurer bør der tages hensyn til kollektive aftaler, andre ordninger, der er indgået af arbejdsmarkedets parter, og national ret og EU-ret vedrørende inddragelse af fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter i selskabers omstruktureringsprocesser.
- (27) Effektiv genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber eller koncernenheder, der opererer på tværs af Unionen, kræver samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne i tilsyns- og afviklingskollegier i alle processens etaper, fra udarbejdelsen af forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner til den faktiske afvikling af et selskab. Når myndigheder er uenige om de afgørelser, der skal træffes med hensyn til koncerner og selskaber, bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger ("EIOPA")), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010¹⁸ som en sidste udvej indtage en mæglerrolle.
- (28) I genopretnings- og afviklingsfaserne bør aktionærerne fortsat have det fulde ansvar for og fuld kontrol med forsikrings- eller genforsikringsselskabet. De bør ikke længere have et sådant ansvar, når der er indledt en afviklingsprocedure mod selskabet. Afviklingsrammen bør derfor indeholde bestemmelser om rettidig indledning af en afviklingsprocedure, dvs. inden et forsikrings- eller genforsikringsselskab i henhold til sin balance eller likviditetsstrøm bliver insolvent, inden egenkapitalen er helt opbrugt, eller inden forsikrings- eller genforsikringsselskabet er ude af stand til at opfylde sine betalingsforpligtelser, når de forfalder. Der bør indledes en afviklingsprocedure, når en tilsynsmyndighed, efter at den har hørt en afviklingsmyndighed, eller efter at den er blevet hørt af en afviklingsmyndighed, konstaterer, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og at alternative

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

foranstaltninger ikke kan forhindre et sådant sammenbrud inden for en rimelig tidsfrist. Et forsikrings- eller genforsikringsselskab bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, under følgende omstændigheder: i) hvis selskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, i direktiv 2009/138/EF, og hvis der ikke er nogen rimelig udsigt til, at overholdelsen genoprettes ii) hvis selskabet ikke længere opfylder betingelserne for at blive meddelt tilladelse, eller hvis selskabet groft tilsidesætter sine retlige forpligtelser i henhold til de love og bestemmelser, som den er underlagt, eller forventes i en nær fremtid groft at tilsidesætte sine retlige forpligtelser i henhold til de love og bestemmelser, som den er underlagt, på en måde, som vil berettige til at trække tilladelsen tilbage iii) hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet er ude af stand til eller forventes i en nær fremtid at blive ude af stand til at betale sin gæld eller andre forpligtelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, eller iv) når forsikrings- eller genforsikringsselskabet har brug for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

- (29) Anvendelsen af afviklingsværktøjer og -beføjelser kan gribe forstyrrende ind de rettigheder, som tilfalder forsikrings- og genforsikringsselskabers aktionærer og kreditorer. Navnlig berører afviklingsmyndighedernes beføjelse til at overføre et forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktier eller alle eller en del af dets aktiver til en privat køber uden aktionærernes samtykke aktionærernes ejendomsrettigheder. Endvidere kan beføjelsen til at beslutte, hvilke passiver der skal overføres ud af et nødlidende selskab for at sikre, at tjenesteydelserne videreføres og undgå negative virkninger for forsikringstagere, begunstigede og skadelidte, realøkonomien eller den finansielle stabilitet som helhed, påvirke den lige behandling af kreditorer. Afviklingsværktøjerne bør derfor kun anvendes på de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og kun når det er nødvendigt for at forfølge afviklingsmålene i samfundets interesse. Navnlig afviklingsværktøjer bør kun anvendes, når forsikrings- eller genforsikringsselskabet ikke kan likvideres ved almindelig insolvensbehandling, uden at det i ubehørigt omfang griber ind i beskyttelsen af forsikringstagere, begunstigede og skadesanmeldere eller skaber ustabilitet i det finansielle system. Dertil kommer, at afviklingsforanstaltninger bør være nødvendige for at sikre hurtig overførsel og videreførelse af kritiske funktioner, og at der ikke bør være nogen rimelig udsigt til en alternativ privat løsning, herunder at eksisterende aktionærer eller tredjemand foretager en kapitalforøgelse, som er tilstrækkelig til at genoprette enhedens fulde levedygtighed, uden at gribe ind i forsikringskrav. Ethvert indgreb i aktionærernes og kreditorernes rettigheder, som er et resultat af en afviklingsforanstaltning, bør være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret). Hvis kreditorer inden for samme klasse behandles forskelligt som led i en afviklingsforanstaltning, bør sådanne forskelle navnlig være begrundet i hensynet til samfundets interesser og stå i rimeligt forhold til de konkrete risici, og de må hverken direkte eller indirekte medføre forskelsbehandling på grund af nationalitet.
- (30) Når afviklingsmyndighederne anvender afviklingsværktøjer og gør brug af afviklingsbeføjelser, bør de træffe alle egnede foranstaltninger til at sikre, at afviklingsforanstaltningerne træffes i overensstemmelse med princippet om, at forsikringskrav påvirkes, efter at aktionærer og andre kreditorer har afholdt deres del af tabene. Afviklingsmyndighederne bør desuden sikre, at omkostningerne i forbindelse med afvikling af forsikrings- eller genforsikringsselskaber holdes på et minimum, og at kreditorer i samme klasse behandles ens.

- (31) Nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver bør indebære en mekanisme for absorbering af interne tab. Nævnte mekanisme bør sammen med overførselsværktøjer, som har til formål at opretholde videreførelsen af forsikringsdækningen til fordel for forsikringstagere, begunstigede og skadelidte, gøre det muligt at nå afviklingsmålene og bør i høj grad begrænse virkningerne af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud for forsikringstagerne. Der kan imidlertid forekomme ekstreme tilfælde, hvor det ved afvikling af et forsikrings- eller genforsikringsselskab kan være nødvendigt, at specifikke nationale ordninger griber ind, navnlig en forsikringsgarantiordning eller en afviklingsfond, for at tilvejebringe supplerende tabsabsorbering og omstrukturingsmidler eller som en sidste udvej ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige. De nødvendige beskyttelsesforanstaltninger, som har til formål at beskytte kreditorerne, bør også afspejle, at der findes sådanne specifikke nationale ordninger, som igen skal efterleve Unionens statsstøttere regler. Nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet bør anvendes, inden der eventuelt anvendes ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.
- (32) Indgriben i ejendomsrettighederne bør være forholdsmæssigt afpasset. Forsikrings- og genforsikringsselskabers berørte aktionærer og kreditorer, herunder forsikringstagere, bør derfor ikke påføres større tab, end de ville være blevet påført, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret på det tidspunkt, hvor afviklingsafgørelsen blev truffet. Hvis en del af aktiverne og passiverne i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er under afvikling, overføres til en privat køber eller et overgangsselskab, bør den resterende del af det selskab, der er under afvikling, afvikles ved almindelig insolvensbehandling. De aktionærer og kreditorer, der er tilbage ved likvidationsbehandling af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, bør have ret til at modtage mindst det samme i betaling eller som kompensation for deres fordringer ved likvidationsbehandlingen, som de ville have modtaget, hvis hele forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.
- (33) For at beskytte aktionærers og kreditorers rettigheder er det nødvendigt, at der fastlægges klare forpligtelser vedrørende værdiansættelsen af aktiver og passiver i det selskab, der er under afvikling, og vedrørende værdiansættelsen af den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have fået, hvis selskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Inden der træffes nogen afviklingsforanstaltning, er det derfor nødvendigt at foretage en retfærdig og realistisk værdiansættelse af forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver og passiver. En sådan værdiansættelse skal være omfattet af klageadgang. På grund af afviklingsforanstaltningernes karakter og deres tætte tilknytning til værdiansættelsen bør en sådan klageadgang kun være mulig, når den samtidig er direkte rettet mod afviklingsafgørelsen. Det er desuden nødvendigt at fastlægge, at der efter anvendelse af afviklingsværktøjer foretages en sammenligning af den behandling, som aktionærer og kreditorer reelt har fået, og den behandling, som de ville have fået ved almindelig insolvensbehandling. Nævnte efterfølgende sammenligning bør kunne påklages uafhængigt af afviklingsafgørelsen. Aktionærer og kreditorer, der har modtaget mindre end det beløb, som de ville have modtaget ved almindelig insolvensbehandling, bør have ret til en udbetaling af differencen.
- (34) Det er vigtigt, at tab anerkendes ved et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sammenbrud. Værdiansættelsen af nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabers aktiver og passiver bør bygge på rimelige, forsigtige og

realistiske antagelser på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes. Forsikrings- eller genforsikringsselskabets finansielle situation bør imidlertid ikke berøre værdiansættelsen af passiverne. Afviklingsmyndighederne bør i ekstraordinære hastetilfælde kunne foretage en hurtig værdiansættelse af et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktiver eller passiver. Denne værdiansættelse bør være midlertidig og gælde, indtil der foretages en uafhængig værdiansættelse. EIOPA bør fastlægge et sæt bredere principper, som skal anvendes ved sådanne værdiansættelser, og bør give afviklingsmyndighederne og eventuelt uafhængige valuarer mulighed for at anvende forskellige specifikke metoder.

- (35) Når afviklingsmyndighederne træffer afviklingsforanstaltninger, bør de tage hensyn til og efterleve de foranstaltninger, der er fastsat i afviklingsplanerne, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne.
- (36) Afviklingsværktøjer bør udformes på en sådan måde, at de kan anvendes til at imødegå en bred vifte af scenarier, der i vid udstrækning er uforudsigelige, under hensyntagen til, at der kan være forskel på et enkelt kriseramt forsikrings- eller genforsikringsselskab og en bredere systemisk krise. Afviklingsværktøjer bør derfor dække hvert af disse scenarier, herunder solvent porteføljeafvikling af det selskab, der er under afvikling, indtil dets ophør, salget af virksomheden eller aktierne i det selskab, der er under afvikling, oprettelse af et overgangsselskab, adskillelse af aktiver og passiver fra de værdiforringede eller underpræsterende porteføljer i det nødlidende selskab og nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab.
- (37) Når der er anvendt afviklingsværktøjer til at overføre forsikringsporteføljer til en sund enhed, som kan være en køber i den private sektor eller et overgangsselskab, bør den resterende del af selskabet likvideres inden for en passende tidsfrist. Varigheden af nævnte tidsfrist bør baseres på det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs behov for at levere tjenesteydelser eller for støtte, således at køberen fra den private sektor eller overgangsselskabet kan udøve de aktiviteter eller levere de tjenesteydelser, der erhverves i medfør af denne overførsel.
- (38) Virksomhedssalgsværktøjet bør give afviklingsmyndighederne mulighed for at gennemføre et salg af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller dele af dets forretningsaktiviteter til en eller flere købere uden aktionærernes samtykke. Når myndighederne anvender virksomhedssalgsværktøjet, bør de foranstalte markedsføringen af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller en del af dens forretningsaktiviteter på en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende måde og samtidig maksimere salgsprisen mest muligt. Såfremt en sådan fremgangsmåde af hastende årsager ikke er mulig, bør myndighederne tage skridt til at afhjælpe skadelige virkninger for konkurrencen og for det indre marked.
- (39) Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktiver eller passiver fra det selskab, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til det selskab, der er tilbage efter likvidationsbehandlingen. Et eventuelt nettoprovenu fra overførslen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som er udstedt af det selskab, der er under afvikling, når virksomhedssalgsværktøjet anvendes, bør gå til indehaverne af disse aktier eller andre ejerskabsinstrumenter. Provenuet bør opgøres netto, dvs. efter

fradrag af omkostningerne ved forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud og ved afviklingsprocessen.

- (40) Det er sandsynligt, at oplysninger vedrørende markedsføringen af et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab og forhandlinger med potentielle købere forud for anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet er følsomme, og at de kan udgøre risici for tilliden til forsikringsmarkedet. Det er derfor vigtigt at sikre, at den påkrævede offentliggørelse af sådanne oplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014¹⁹, kan udsættes med den tid, der er nødvendig til at planlægge og strukturere afviklingen af forsikrings- eller genforsikringsselskabet.
- (41) Et overgangsselskab er et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der helt eller delvist ejes af én eller flere offentlige myndigheder, eller som kontrolleres af afviklingsmyndigheden. Hovedformålet med et overgangsselskab er at sikre, at der fortsat leveres kritiske funktioner til forsikringstagerne i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab. Et overgangsselskab bør derfor drives som en levedygtig igangværende virksomhed og bør genintroduceres på markedet, så snart de rette betingelser er til stede, eller likvideres, hvis overgangsselskabet ikke er levedygtigt.
- (42) Værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver bør sætte myndighederne i stand til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til et separat selskab for at fjerne, forvalte og likvidere sådanne aktiver, rettigheder eller passiver. For at forhindre en uberettiget konkurrencemæssig fordel for det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab bør værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver kun anvendes sammen med andre værktøjer.
- (43) En virkningsfuld afviklingsordning bør sikre, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber kan afvikles på en måde, der minimerer de negative virkninger af et sammenbrud for forsikringstagere, skatteydere, realøkonomien og den finansielle stabilitet. Så snart der anvendes en afviklingsbeføjelse, bør det ved nedskrivningen eller konverteringen sikres, at aktionærer og kreditorer i et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab, inden forsikringskravene påvirkes, lider tab først og afholder en passende del af omkostningerne ved forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud. Nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet bør dermed give aktionærer og kreditorer i forsikrings- eller genforsikringsselskaber og i et vist omfang forsikringstagere et større incitament til at overvåge et forsikrings- eller genforsikringsselskabs sundhed under normale omstændigheder.
- (44) Det er nødvendigt at sikre, at afviklingsmyndighederne har den nødvendige fleksibilitet til under en række omstændigheder at indlede en afviklingsprocedure mod det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, at overføre dets aktiver, rettigheder og passiver på de bedste vilkår for forsikringstagerne eller at fordele de resterende tab. Det bør derfor fastlægges, at afviklingsmyndighederne bør være i stand til at anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet både, når formålet er at afvikle det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab som et selskab, der er omfattet af solvent porteføljeafvikling, og når kritiske forsikringsydelser overføres, mens den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet ophører og likvideres. I den henseende kan omstrukturering af

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

forsikringspassiver også være berettiget for at sikre videreførelsen af en væsentlig del af forsikringsdækningen, og når det skønnes at være i forsikringstagernes bedste interesse.

- (45) Hvis der er realistisk udsigt til, at selskabets levedygtighed kan genoprettes, og at forsikringstagerne ikke lider nogen tab i forbindelse med afviklingsprocessen, kan nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet anvendes for at genoprette det selskab, der er under afvikling, som en igangværende virksomhed. I så tilfælde bør afvikling gennem nedskrivning eller konvertering ledsages af en udskiftning af ledelsen, undtagen når det er hensigtsmæssigt og nødvendigt at beholde ledelsen med henblik på at nå afviklingsmålene.
- (46) Nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet bør ikke anvendes på fordringer, for så vidt som de er sikrede, omfattet af sikkerhedsstillelse eller på anden vis garanterede, da en sådan nedskrivning eller konvertering kan være ineffektiv eller kan skyldes de potentielle negative virkninger af en sådan nedskrivning eller konvertering for den finansielle stabilitet. For at sikre, at nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet er virkningsfuldt og formålstjenligt, er det imidlertid ønskværdigt, at det kan anvendes på så bred en vifte af usikrede passiver i et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab som muligt. Ikke desto mindre bør visse former for usikrede passiver udelukkes fra anvendelsesområdet for nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet. For at sikre videreførelsen af kritiske funktioner bør nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet ikke anvendes på visse forpligtelser over for de ansatte i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller på krav fra handelsvirksomheder, som vedrører varer og tjenesteydelser af kritisk betydning for den daglige drift af forsikrings- eller genforsikringsselskabet. For at beskytte pensionsrettigheder og pensionsbeløb, som pensionskasser og pensionsforvaltere har til gode, bør nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet ikke anvendes på det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs forpligtelser over for en pensionsordning. For at nedbringe risikoen for systemiske afsmitningseffekter bør nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet heller ikke anvendes på forpligtelser, som hidrører fra deltagelse i betalingssystemer, hvis restløbetid er på under syv dage, eller på forpligtelser over for andre forsikrings- eller genforsikringsselskaber, kreditinstitutter og investeringsselskaber, bortset fra enheder i samme koncern, med en oprindelig løbetid på under syv dage.
- (47) Ét af de vigtigste mål med afvikling er at beskytte forsikringstagere, begunstigede eller skadelidte. Forsikringskrav bør derfor kun være underlagt anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet som en sidste udvej, og afviklingsmyndighederne bør nøje overveje konsekvenserne af en potentiel nedskrivning af forsikringskrav, der hidrører fra forsikringsaftaler, som besiddes af fysiske personer samt små og mellemstore virksomheder.
- (48) Afviklingsmyndighederne bør kunne udelukke eller delvist udelukke passiver i en række tilfælde, når det ikke er muligt at foretage en nedskrivning eller konvertering af sådanne passiver inden for en rimelig tidsfrist, når udelukkelsen er strengt nødvendig og står i rimeligt forhold til opfyldelsen af afviklingsmålene, eller når anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet ville medføre et værditab af et sådant omfang, at andre kreditors tab ville være større, end hvis disse passiver ikke var blevet udelukket. Når disse udelukkelsestages i anvendelse, kan omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af andre nedskrivningsrelevante passiver øges for at tage hensyn til udelukkelsestages, dog således at princippet om, at "ingen kreditorer må stilles ringere end ved almindelig insolvensbehandling", overholdes. Samtidig bør

medlemsstaterne ikke pålægges at finansiere afvikling gennem deres almindelige budget.

- (49) Som hovedregel bør afviklingsmyndighederne anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på en sådan måde, at princippet om kreditorernes ligestilling og fordringernes status i prioritetsrækkefølgen efter gældende insolvensret respekteres. Tab bør derfor først dækkes af lovregulerede kapitalinstrumenter og fordeles på aktionærerne, enten ved annullering eller overførsel af aktier eller ved kraftig udvanding. Hvis dette ikke er tilstrækkeligt, bør efterstillet gæld konverteres eller nedskrives. Foranstillede forpligtelser bør konverteres eller nedskrives, når den efterstillede gæld er blevet konverteret eller nedskrevet fuldstændigt.
- (50) Forpligtelser, der er omfattet af en undtagelse, f.eks. forpligtelser over for betalings- og afregningssystemer, medarbejdere eller leverandører, eller som har en fortrinsstilling i prioritetsrækkefølgen, bør finde tilsvarende anvendelse i tredjelande og i Unionen. For at sikre, at passiver kan nedskrives eller konverteres i tredjelande, er det nødvendigt at fastlægge, at denne mulighed anerkendes i de kontraktbestemmelser, som reguleres efter tredjelandets lovgivning. Sådanne kontraktbestemmelser bør ikke være påkrævet for passiver, der er undtaget fra anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, eller i tilfælde, hvor tredjelandets lovgivning eller en bindende aftale, som er indgået med det pågældende tredjeland, giver afviklingsmyndigheden i den berørte medlemsstat mulighed for at anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet.
- (51) Aktionærer og kreditorer bør i nødvendigt omfang bidrage til et nødlidende selskabs mekanisme for fordeling af tab. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og resterende supplerende kapitalinstrumenter fuldt ud absorberer tabene på det tidspunkt, hvor det udstedende forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke længere er levedygtigt. Der bør derfor stilles krav til afviklingsmyndighederne om at nedskrive de pågældende instrumenter fuldstændigt eller i givet fald at konvertere dem til kernekapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor instituttet ikke længere er levedygtigt, og inden der træffes afviklingsforanstaltninger. I den forbindelse bør tidspunktet for manglende levedygtighed forstås enten som det tidspunkt, hvor afviklingsmyndigheden fastslår, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet opfylder betingelserne for afvikling, eller som det tidspunkt, hvor afviklingsmyndigheden fastslår, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet ville ophøre med at være levedygtigt, hvis de pågældende kapitalinstrumenter ikke bliver nedskrevet eller konverteret. Disse krav bør fremgå af bestemmelserne vedrørende instrumentet og af prospekter eller udbudsdokumenter, som offentliggøres eller udleveres i forbindelse med instrumenterne.
- (52) Afviklingsmyndighederne bør råde over alle de nødvendige retlige beføjelser, der vil kunne udøves i forskellige kombinationer i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjer med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af afviklingen. Disse retlige beføjelser bør omfatte beføjelsen til at overføre aktierne i et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller dets aktiver, rettigheder eller passiver til en anden enhed, herunder et andet selskab eller et overgangsselskab, beføjelsen til at nedskrive eller annullere et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktier eller til at nedskrive eller konvertere dets passiver samt beføjelsen til at udskifte ledelsen og til at indføre et midlertidigt moratorium på indfrielse af fordringer. Der er også behov for accessoriske beføjelser, herunder beføjelsen til at kræve, at andre dele af koncernen viderefører væsentlige ydelser.

- (53) Det er ikke nødvendigt at foreskrive præcist, hvordan afviklingsmyndighederne bør gribe ind i det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab. Afviklingsmyndighederne bør kunne vælge mellem at overtage kontrollen ved et direkte indgreb i forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller ved en bekendtgørelse. De bør træffe afgørelse alt efter sagens omstændigheder.
- (54) Det er nødvendigt at fastsætte procedurekrav, der sikrer, at afviklingsforanstaltningerne meddeles og offentliggøres efter reglerne. Oplysninger, som afviklingsmyndighederne og deres professionelle rådgivere har indhentet i forbindelse med afviklingsprocessen, er imidlertid med sandsynlighed følsomme og bør derfor være underlagt en fortrolighedsordning inden offentliggørelsen af afviklingsafgørelsen. Enhver oplysning vedrørende en afgørelse, som kommer frem, før afgørelsen er truffet, det være sig om opfyldelsen af betingelserne for afvikling, om brugen af et bestemt værktøj eller om enhver foranstaltning under sagsbehandlingen, må antages at have indvirkning på de almene og private interesser, der er berørt af foranstaltningen. Det er derfor nødvendigt at sikre, at der forefindes passende mekanismer til at bevare fortroligheden af sådanne oplysninger, herunder vedrørende indholdet og de nærmere oplysninger om genopretnings- og afviklingsplaner og resultatet af eventuelle vurderinger, der er foretaget i den forbindelse.
- (55) Afviklingsmyndighederne bør have accessoriske beføjelser til at sikre effektiviteten af overførslen af ejerskabs- eller gældsinstrumenter samt aktiver, rettigheder og passiver til en tredjepartskøber eller et overgangsselskab. Navnlig bør de økonomiske fordele, som genforsikringsaftaler giver, bevares for at fremme en overførsel af forsikringskrav, uden at den påvirker den berørte porteføljes samt de tilknyttede forsikringsmæssige hensættelsers og kapitalkravs overordnede risikoprofil. Afviklingsmyndighederne bør derfor have mulighed for at overføre forsikringskrav sammen med deres dertil svarende genforsikringsrettigheder. Denne mulighed bør også omfatte beføjelser til at ophæve tredjemands rettigheder til de overførte instrumenter eller aktiver, beføjelsen til at fuldbyrde kontrakter og beføjelsen til at sørge for videreførelse af eksisterende ordninger over for modtageren af de overførte aktiver og aktier. En parts ret til at opsige en kontrakt med et selskab, der er under afvikling, eller en af dennes koncernenheder af andre grunde end afvikling af det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab bør heller ikke berøres. Dertil kommer, at afviklingsmyndighederne også bør have accessorisk beføjelse til at kræve, at den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet, der er under likvidation ved almindelig insolvensbehandling, leverer de tjenesteydelser, der er nødvendige for, at det selskab, til hvilket aktiverne eller aktierne er overført i medfør af anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet, er i stand til at drive sin virksomhed.
- (56) I henhold til artikel 47 i chartret har alle, hvis rettigheder og frihedsrettigheder, som er sikret ved EU-retten, krænkes, ret til effektive retsmidler for en domstol. De afgørelser, der træffes af afviklingsmyndighederne, bør derfor være underlagt klageadgang.
- (57) I forbindelse med krisestyringsforanstaltninger, der er truffet af afviklingsmyndighederne, kan der kræves økonomiske vurderinger og en stor skønsmargin. Afviklingsmyndighederne besidder den specifikke ekspertise, der kræves for at foretage sådanne vurderinger og fastslå den mest hensigtsmæssige brug af skønsmargenen. Det er derfor vigtigt at sikre, at de komplekse økonomiske vurderinger, som afviklingsmyndighederne foretager i denne forbindelse, danner grundlag for nationale domstoles behandling af de pågældende

krisestyringsforanstaltninger. Disse vurderingers komplekse karakter bør imidlertid ikke forhindre de nationale domstole i at undersøge, om den dokumentation, som afviklingsmyndigheden forlader sig på, er faktisk korrekt, pålidelig og sammenhængende, om denne dokumentation indeholder alle de relevante oplysninger, som bør tages i betragtning for at vurdere en kompleks situation, og om den kan begrunde de konklusioner, der drages heraf.

- (58) For at håndtere situationer af hastende karakter er det nødvendigt at fastsætte, at indgivelse af eventuelle klager ikke medfører automatisk suspension af retsvirkningerne af den påklagede afgørelse, og at afviklingsmyndighedens afgørelse skal kunne fuldbyrdes omgående ud fra en formodning om, at suspension heraf ikke vil være i samfundets interesse.
- (59) Det er nødvendigt at beskytte tredjeparter, som har erhvervet aktiver, rettigheder og passiver fra det institut, der er under afvikling, i god tro i medfør af myndighedernes udøvelse af afviklingsbeføjelser. Det er ligeledes nødvendigt at sikre stabiliteten på de finansielle markeder. Retten til at påklage en afviklingsafgørelse bør derfor ikke berøre eventuelle efterfølgende administrative handlinger eller transaktioner, der er baseret på en annulleret afgørelse. I sådanne tilfælde bør retsmidler i tilfælde af en fejlagtig afgørelse være begrænset til kompensation for den skade, de berørte personer har lidt.
- (60) I forbindelse med alvorlige risici for finansiel ustabilitet i den berørte medlemsstat og Unionen kan det haste med at træffe krisestyringsforanstaltninger. Enhver procedure i national ret med tilknytning til en ansøgning om en domstols forhåndsgodkendelse af en krisestyringsforanstaltning og domstolens behandling af en sådan ansøgning bør derfor afvikles hurtigt. Medlemsstaterne bør sikre, at den berørte myndighed kan træffe sin afgørelse umiddelbart efter, at retten har givet sin godkendelse. Denne mulighed bør ikke berøre interesserede parter ret til at indgive begæring til domstolen om at omstøde afgørelsen. En sådan mulighed bør imidlertid kun indrømmes for en begrænset periode, efter at afviklingsmyndigheden har truffet krisestyringsforanstaltningen, således at anvendelsen af afviklingsafgørelsen ikke forsinkes på ubehørig vis.
- (61) Effektiv afvikling og behovet for at undgå konflikter om domstolskompetence kræver, at en almindelig insolvensbehandling for et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab ikke indledes eller videreføres, mens en afviklingsmyndighed udøver sine afviklingsbeføjelser eller anvender afviklingsværktøjer, bortset fra når det sker på afviklingsmyndighedens initiativ eller med dens samtykke. Det er derfor nødvendigt at bestemme, at visse kontraktlige forpligtelser kan suspenderes for en begrænset periode for at sætte afviklingsmyndighederne i stand til at anvende afviklingsværktøjerne. Den mulighed bør imidlertid ikke anvendes for forpligtelser med tilknytning til systemer, som er udformet af en medlemsstat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF²⁰, herunder centrale modparter. Direktiv 98/26/EF reducerer den risiko, der er forbundet med deltagelse i betalings- og værdipapirafviklingssystemer, navnlig ved at reducere forstyrrelserne i tilfælde af insolvens hos en deltager i et sådant system. Det er nødvendigt at sikre, at disse beskyttelser fortsat finder anvendelse i krisesituationer, og at der opretholdes en passende sikkerhed for operatører af betalings- og værdipapirsystemer og andre

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EUT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

markedsdeltagere. En kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning bør derfor ikke som sådan betragtes som insolvensbehandling som defineret i direktiv 98/26/EF, forudsat at de væsentlige foranstaltninger i henhold til den berørte kontrakt fortsat opfyldes.

- (62) Det er nødvendigt at sikre, at afviklingsmyndighederne, når de overfører aktiver og passiver til en køber i den private sektor eller et overgangsselskab, råder over et tilstrækkeligt tidsrum til at identificere kontrakter, som skal overføres. Det bør derfor være muligt for afviklingsmyndighederne at begrænse modparternes ret til at afslutte, fremskynde eller på anden måde opsigte finansielle kontrakter forud for overførslen. Sådanne restriktioner bør gøre det muligt for afviklingsmyndighederne at danne sig et retvisende billede af det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs balance, uafhængigt af de ændringer i værdi og omfang, som en omfattende udøvelse af opsigelsesrettigheder ville medføre, og bør bidrage til at undgå at forårsage ustabilitet på markedet. Indgriben i modparternes kontraktlige rettigheder bør dog ikke begrænses mere end højst nødvendigt. Eventuelle restriktioner af opsigelsesrettigheder, som indføres af afviklingsmyndighederne, bør derfor kun finde anvendelse i forbindelse med krisestyringsforanstaltninger eller hændelser med direkte tilknytning til anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Opsigelsesrettigheder, der hidrører fra enhver anden misligholdelse, herunder undladelse af at foretage betalinger eller fastsætte margener, bør dermed fortsat bestå.
- (63) Det er nødvendigt at bevare legitime kapitalmarkedsordninger i tilfælde af en overførsel af nogle, men ikke alle, af et nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskabs aktiver, rettigheder og passiver. Derfor bør der fastlægges beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre, at forbundne passiver eller forbundne rettigheder og kontrakter skilles ad, herunder med samme modpart, som er omfattet af aftaler om sikkerhedsstillelse, ordninger for finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, modregning, slutfregning og aftaler om struktureret finansiering. Hvis sådanne beskyttelsesforanstaltninger finder anvendelse, bør afviklingsmyndighederne være forpligtet til at overføre alle indbyrdes forbundne kontrakter, der er omfattet af en beskyttet ordning, eller lade dem alle blive i den resterende del af det nødlidende forsikrings- eller genforsikringsselskab. Sådanne sikkerhedsforanstaltninger bør sikre, at den lovbestemte behandling af kapital ved eksponeringer, der er omfattet af en nettingaftale som omhandlet i direktiv 2009/138/EU, ikke berøres.
- (64) For at tilvejebringe finansiell stabilitet i forsikrings- og genforsikringsselskabet bør der indføres et moratorium på forsikringstageres tilbagekøbsrettigheder. Et sådant moratorium og den deraf følgende finansielle stabilitet i det berørte selskab bør give afviklingsmyndighederne tilstrækkelig tid til at værdiansætte disse selskaber og til at vurdere, hvilke afviklingsværktøjer der skal anvendes. Et sådant moratorium bør ligeledes sikre lige behandling af forsikringstagere og således forhindre potentielle negative finansielle virkninger for forsikringstagere, som ikke ville være blandt de første til at købe deres police tilbage. Fordi ét af afviklingsmålene er videreførelse af forsikringsdækningen, bør forsikringstagere fortsat foretage de obligatoriske betalinger i henhold til de berørte forsikringsaftaler, herunder i forbindelse med annuiteter.
- (65) Sikring af, at afviklingsmyndighederne råder over de samme afviklingsværktøjer og -beføjelser, vil gøre det lettere at koordinere foranstaltninger i tilfælde af en grænseoverskridende koncerns sammenbrud. Der er imidlertid behov for yderligere foranstaltninger for at fremme samarbejdet og forebygge opsplitning i nationale tiltag. For at nå til enighed om en koncernafviklingsordning, når de afvikler koncernenheder,

skal afviklingsmyndighederne derfor rådføre sig med hinanden og samarbejde i afviklingskollegier. For at oprette et forum for drøftelse og indgåelse af en sådan aftale bør der oprettes afviklingskollegier omkring kernen i de eksisterende tilsynskollegier ved at inddrage afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier, EIOPA og i givet fald myndigheder med ansvar for forsikringsgarantiordninger. Afviklingskollegierne bør ikke være beslutningstagende organer, men platforme, som fremmer nationale myndigheders beslutningstagning, samtidig med at det tilkommer de berørte nationale myndigheder at træffe fælles afgørelser.

- (66) Ved afviklingen af grænseoverskridende koncerner bør der findes en balance mellem på den ene side behovet for procedurer, der tager hensyn til situationens kritiske karakter og muliggør effektive, rimelige og rettidige løsninger for koncernen som helhed, og på den anden side nødvendigheden af at beskytte forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed. De forskellige afviklingsmyndigheder bør derfor dele deres synspunkter i afviklingskollegiet, og eventuelle afviklingsforanstaltninger, som koncernafviklingsmyndigheden foreslår, bør udvikles og drøftes blandt forskellige afviklingsmyndigheder i forbindelse med koncernafviklingsplanerne. Med henblik på at fremme hurtige og fælles afgørelser, når det er muligt, bør afviklingskollegierne også tage hensyn til afviklingsmyndighederne synspunkter i alle de medlemsstaterne, hvor koncernen er aktiv.
- (67) I de afviklingsforanstaltninger, der træffes af koncernafviklingsmyndigheden, bør der altid tages hensyn til deres virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed. Afviklingsmyndighederne i den medlemsstat, hvor et datterselskab er etableret, bør derfor have mulighed for som en sidste udvej og i behørigt begrundede tilfælde at gøre indsigelse mod de afgørelser, som koncernafviklingsmyndigheden træffer, når disse afviklingsmyndigheder er af den opfattelse, at afviklingsforanstaltningerne ikke er hensigtsmæssige, enten på grund af behovet for at beskytte forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i den pågældende medlemsstat, eller på grund af forpligtelser, som lignende selskaber i den pågældende medlemsstat er underlagt.
- (68) Koncernafviklingsordningerne vil formentlig være fremmende for en koordineret afvikling, som med større sandsynlighed vil give det bedste resultat for alle selskaber i en koncern. Koncernafviklingsmyndighederne bør derfor foreslå koncernafviklingsordninger og forelægge disse ordninger for afviklingskollegiet. Afviklingsmyndigheder, som er uenige i en koncernafviklingsordning, eller som beslutter at træffe uafhængige afviklingsforanstaltninger, bør over for koncernafviklingsmyndigheden og andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, redegøre for grundene til deres uenighed og indberette disse grunde sammen med nærmere oplysninger om eventuelle uafhængige afviklingsforanstaltninger, som de agter at træffe. Afviklingsmyndigheder, som beslutter at afvige fra koncernafviklingsordningen, bør tage behørigt hensyn til de potentielle virkninger af en sådan afvigelse for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de medlemsstater, hvor de andre afviklingsmyndigheder befinder sig, og de potentielle virkninger af en sådan afvigelse for andre dele af koncernen.
- (69) For at sikre koordinerede foranstaltninger på koncernplan bør afviklingsmyndighederne opfordres til i en koncernafviklingsordning at anvende det samme værktøj på enheder, som tilhører den koncern, der opfylder betingelser for

afvikling. Koncernafviklingsmyndighederne bør således have beføjelse til anvende overgangsselskabsværktøjet på koncernplan for at stabilisere en koncern som helhed og for at overføre ejerskab af datterselskaber til overgangsselskabet med henblik på videresalg af sådanne datterselskaber, enten som en pakke eller individuelt, når markedsvilkårene er hensigtsmæssige. Koncernafviklingsmyndigheden bør desuden have beføjelse til at anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på moderselskabsplan.

- (70) En effektiv afvikling af internationalt aktive forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner kræver samarbejde mellem medlemsstaternes og tredjelands afviklingsmyndigheder. Til dette formål bør EIOPA, når det har berettigelse i den foreliggende situation, have beføjelse til at udarbejde og indgå ikkebindende rammeaftaler om samarbejde med tredjelandsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Af samme årsager bør nationale myndigheder have beføjelse til at indgå bilaterale aftaler med tredjelandsmyndigheder i overensstemmelse med EIOPA's rammeaftaler om samarbejde. Udarbejdelsen af sådanne bilaterale aftaler bør sikre effektiv planlægning, beslutningstagning og koordinering i forbindelse med sådanne internationalt aktive forsikrings- og genforsikringsselskaber. For at sikre lige konkurrencevilkår bør sådanne bilaterale aftaler være gensidige, idet afviklingsmyndighederne anerkender og håndhæver hinandens procedurer, medmindre der gælder en eventuel undtagelse, som giver mulighed for at afvise anerkendelse af tredjelands afviklingsprocedurer.
- (71) Der bør finde et samarbejde sted mellem afviklingsmyndigheder om både datterselskaber af EU- og tredjelandskoncerner samt om filialer af EU- eller tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskaber. Datterselskaber af tredjelandskoncerner er selskaber, som er etableret i Unionen, og er derfor fuldt ud underlagt EU-retten, herunder anvendelsen af eventuelle afviklingsværktøjer. Det er imidlertid nødvendigt, at medlemsstaterne bibeholder retten til at tage skridt i forhold til filialer af forsikrings- og genforsikringsselskaber, som har deres hovedkontor i tredjelande, når anerkendelse og anvendelse af tredjelands afviklingsprocedurer, som vedrører en filial, ville bringe Unionens realøkonomi og finansielle stabilitet i fare, eller når EU-forsikringstagere ikke ville få samme behandling som tredjelandsforsikringstagere. Under sådanne omstændigheder bør medlemsstaterne, efter at de har hørt deres afviklingsmyndigheder, have ret til at afvise anerkendelse af tredjelands afviklingsprocedurer.
- (72) EIOPA bør fremme konvergens mellem afviklingsmyndighedernes praksis ved hjælp af retningslinjer, som udstedes i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Nærmere bestemt bør EIOPA præcisere alle af følgende: a) anvendelsen af forenklede forpligtelser for visse selskaber b) de metoder, der skal anvendes ved fastlæggelse af markedsandelene og kriterierne for omfanget af forebyggende genopretningsplanlægning c) en liste over kvalitative og kvantitative minimumsindikatorer og en række scenarier for forebyggende genopretningsplaner d) kriterierne for identifikation af kritiske funktioner e) de nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der skal afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder, og de omstændigheder, under hvilke hver foranstaltning kan anvendes og f) hvordan oplysninger skal forelægges i sammenfattet eller kollektiv form med henblik på fortrolighedskrav.
- (73) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør fremme en ensartet harmonisering og passende beskyttelse af forsikringstagere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EIOPA er et organ med en højt specialiseret faglig kompetence,

ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade EIOPA varetage opgaven med at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politiske valg, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.

- (74) Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som er udarbejdet af EIOPA, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for nærmere at beskrive følgende elementer: a) de oplysninger, som de forebyggende genopretningsplaner skal indeholde b) indholdet af afviklingsplaner og indholdet af koncernafviklingsplaner c) de forhold og kriterier, der skal undersøges med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder d) forskellige værdiansættelseselementer, herunder metodologien for beregning af bufferen for yderligere tab, som skal medtages i midlertidige værdiansættelser, og den metodologi, som skal anvendes ved værdiansættelse af forskel i behandlingen e) indholdet af de kontraktbestemmelser, som skal indgå i finansielle kontrakter, som er underlagt lovgivningen i et tredjeland f) afviklingskollegierne virkemåde i praksis. Kommissionen bør, når det er fastsat i dette direktiv, vedtage udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som er udarbejdet af EIOPA, ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for nærmere at beskrive procedurerne, indholdet og et minimumssæt af standardformularer og -modeller for forelæggelse af oplysninger med henblik på afviklingsplaner og samarbejde fra forsikrings- eller genforsikringsselskabets side.
- (75) Direktiv 2009/138/EF indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse i alle medlemsstater af afgørelser vedrørende omstrukturering eller likvidation af forsikringsselskaber. Nævnte direktiv sikrer, at alle selskabets aktiver og passiver, uanset i hvilket land de befinder sig, behandles ved en enkelt procedure i hjemlandet, og at kreditorer i værtsmedlemsstaterne behandles på samme måde som kreditorer i hjemlandet. For at opnå en effektiv afvikling bør bestemmelserne om omstrukturering og likvidation, som er fastsat i direktiv 2009/138/EF, finde anvendelse i tilfælde, hvor der anvendes afviklingsværktøjer, både når disse instrumenter anvendes på forsikrings- og genforsikringsselskaber, og når de anvendes på enheder, som er omfattet af afviklingsordningen. De pågældende bestemmelser bør derfor ændres.
- (76) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2004/25/EF²¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF²² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132²³ indeholder regler om beskyttelse af aktionærer og kreditorer i selskaber, som falder ind under nævnte direktivers anvendelsesområde. I en situation, hvor afviklingsmyndighederne har behov for at handle hurtigt, kan disse regler være til hinder for afviklingsmyndighedernes effektive afviklingsforanstaltninger og deres anvendelse af afviklingsværktøjer og -beføjelser. Undtagelser i henhold til Europa-

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 12).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (EUT L 184 af 14.7.2007, s. 17).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU²⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23²⁵ bør derfor udvides til at omfatte foranstaltninger, som er truffet i forbindelse med forsikrings- og genforsikringsselskaber. For at sikre størst mulig retssikkerhed for de berørte parter bør sådanne undtagelser fastsættes klart, anvendes restriktivt og bør kun anvendes i samfundets interesse, og når kriterierne for udløsning af afvikling er opfyldt.

- (77) For at sikre tilstrækkelig udveksling af oplysninger og adgang for alle berørte myndigheder skal det sikres, at afviklingsmyndighederne er repræsenteret i alle relevante fora, og at EIOPA kan benytte al ekspertise, der er nødvendig for at varetage opgaverne i forbindelse med genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber. Forordning (EU) nr. 1094/2010 bør derfor ændres, således at afviklingsmyndighederne udpeges som kompetente myndigheder som omhandlet i nævnte forordning. En sådan ligestilling af afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder ligger i forlængelse af de opgaver, der tildeles EIOPA i henhold til artikel 25 i forordning (EU) nr. 1094/2010, med at bidrage til og deltage aktivt i udarbejdelsen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner.
- (78) Det er nødvendigt at sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, de, som reelt kontrollerer deres virksomhed og deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, opfylder deres forpligtelser i forbindelse med afvikling af sådanne selskaber. På samme måde er det nødvendigt at sikre, at disse selskaber, de, som reelt kontrollerer deres virksomhed og deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, modtager samme behandling i hele Unionen. Medlemsstaterne skal derfor fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som er virkningsfulde, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Derfor bør sådanne administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og omfanget af de administrative bøder. EIOPA bør under overholdelse af en streng tavshedspligt styre en central database, som indeholder alle administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og oplysninger om klager, som tilsynsmyndigheder og afviklingsmyndigheder har indberettet til EIOPA.
- (79) Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller andre administrativ foranstaltninger for de overtrædelser af dette direktiv, der er omfattet af national strafferet. Opretholdelsen af strafferetlige sanktioner, snarere end administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, for overtrædelser bør dog ikke begrænse eller på anden måde påvirke afviklingsmyndighedernes og tilsynsmyndighedernes mulighed for på rettidig vis at samarbejde med, få adgang til og udveksle oplysninger med

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

afviklingsmyndigheder og tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater, herunder efter at de pågældende overtrædelser er indgivet ved de kompetente judicielle myndigheder med henblik på retsforfølgning.

- (80) Eftersom formålet med dette direktiv, nemlig harmonisering af reglerne og procedurerne for afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men derimod, på grund af virkningerne af ethvert selskabs sammenbrud for hele Unionen, bedre kan opfyldes på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i henhold til nærhedsprincippet, der er fastlagt i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål;
- (81) Når tilsynsmyndigheder og afviklingsmyndigheder træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, bør de altid tage behørigt hensyn til konsekvenserne af deres afgørelser og foranstaltninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i andre medlemsstater, og de bør overveje eventuelle datterselskabers eller grænseoverskridende virksomheds betydning for forsikringstagere, den finansielle sektor og økonomien i den medlemsstat, hvor sådanne datterselskaber er etableret, og hvor en sådan virksomhed udøves, selv i tilfælde hvor det pågældende datterselskab eller den pågældende grænseoverskridende virksomhed er af mindre betydning for koncernen —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

AFSNIT I

GENSTAND OG ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER OG UDPEGELSE AF AFVIKLINGSMYNDIGHEDER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I dette direktiv fastsættes der regler og procedurer for genopretning og afvikling af følgende enheder:
 - a) forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er etableret i Unionen og falder ind under anvendelsesområdet i artikel 2 i direktiv 2009/138/EF
 - b) moderforsikringsselskaber og modergenforsikringsselskaber, som er etableret i Unionen
 - c) forsikringsholdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber, som er etableret i Unionen
 - d) moderforsikringsholdingselskaber og blandede finansielle moderholdingselskaber, som er etableret i Unionen
 - e) EU-moderforsikringsholdingselskaber og blandede finansielle EU-moderholdingselskaber
 - f) filialer af forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er etableret i Unionen, og som opfylder betingelserne i artikel 72-77.

Når afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne fastlægger og anvender kravene i henhold til dette direktiv, og når de anvender de forskellige værktøjer, som de har til rådighed for så vidt angår de første afsnit omhandlede enheder, skal de tage hensyn til karakteren af nævnte enheders forretningsaktiviteter, aktionærstruktur, juridiske form, risikoprofil, størrelse og juridiske status, deres indbyrdes forbundethed med andre institutter eller med det finansielle system generelt samt omfanget og kompleksiteten af enhedernes aktiviteter.

2. Medlemsstaterne kan vedtage eller opretholde regler, som skærper eller supplerer dem, der er fastsat i dette direktiv og i de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der vedtages på grundlag af dette direktiv, forudsat at disse regler er af generel karakter og ikke strider mod dette direktiv og de delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf.

Artikel 2

Definitioner

1. I nærværende direktiv anvendes definitionerne i artikel 212, litra a)-d) og f)-h), i direktiv 2009/138/EF.
2. I dette direktiv forstås ved:

- 1) "afvikling": anvendelse af et afviklingsværktøj eller af et værktøj som omhandlet i artikel 26, stk. 3, med henblik på at opfylde et eller flere af afviklingsmålene som omhandlet i artikel 18, stk. 2
- 2) "moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat": et forsikringsholdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat
- 3) "EU-moderforsikringsholdingselskab": et moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat, som ikke er datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et andet forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er meddelt tilladelse eller oprettet i en medlemsstat
- 4) "blandet moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat": et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra h), i direktiv 2009/138/EF, som er etableret i en medlemsstat, og som ikke selv er et datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er meddelt tilladelse eller oprettet i den samme medlemsstat
- 5) "blandet finansielt EU-moderholdingselskab": et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, som ikke er et datterselskab af et selskab, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, eller af et andet forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, der er oprettet i en medlemsstat
- 6) "afviklingsmål": de afviklingsmål, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2
- 7) "afviklingsmyndighed": en myndighed, som er udpeget af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 3
- 8) "tilsynsmyndighed": en tilsynsmyndighed som defineret i artikel 13, nr. 10), i direktiv 2009/138/EF
- 9) "afviklingsværktøj": et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 26, stk. 3
- 10) "afviklingsbeføjelse": en beføjelse som omhandlet i artikel 40-52
- 11) "kompetente ministerier": finansministerier eller andre ministerier i medlemsstaterne, som har ansvar for økonomiske, finansielle og budgetmæssige beslutninger på nationalt plan i overensstemmelse med den nationale kompetencefordeling, og som er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 7
- 12) "øverste ledelse": de fysiske personer, som udøver ledelsesfunktioner i et selskab, og som har ansvar for og står til ansvar over for administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i forbindelse med den daglige ledelse af selskabet
- 13) "grænseoverskridende koncern": en koncern, der har etableret koncernenheder i mere end én medlemsstat
- 14) "ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige": statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF eller enhver anden offentlig finansiel støtte på overnationalt niveau, som, hvis den blev ydet på nationalt niveau, ville udgøre statsstøtte, og som ydes for at bevare eller genoprette levedygtigheden,

likviditeten eller solvensen af et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller af de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), eller af en koncern, som et sådant selskab eller en sådan enhed er del af

- 15) "koncernenhed": en juridisk person, der tilhører en koncern
- 16) "forebyggende genopretningsplan": en forebyggende plan, der udarbejdes og vedligeholdes af et forsikrings- eller genforsikringsselskab i overensstemmelse med artikel 5
- 17) "forebyggende koncerngenopretningsplan": en forebyggende koncerngenopretningsplan, der udarbejdes og vedligeholdes i overensstemmelse med artikel 7
- 18) "væsentlige grænseoverskridende virksomhed": forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, som udøves i henhold til reglerne om fri etableringsret, og en sådan virksomhed, som udøves i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, i et værtsland, hvis årlige bruttopræmieindtægter overstiger 5 % af selskabets årlige bruttopræmieindtægter, beregnet i forhold til selskabets seneste foreliggende årsregnskab
- 19) "kritiske funktioner": virksomhed, tjenesteydelser eller operationer, som udøves, leveres eller udføres for tredjeparter af et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som ikke inden for et rimeligt tidsrum eller med rimelige omkostninger kan erstattes, og hvor forsikrings- og genforsikringsselskabets manglende evne til at udøve virksomhed, levere tjenesteydelser eller udføre operationer med al sandsynlighed vil få væsentlige virkninger for det finansielle system og realøkonomien i en eller flere medlemsstater, herunder ved at påvirke et højt antal forsikringstageres, begunstigedes eller skadelidtes sociale velfærd eller ved give anledning til systemiske forstyrrelser eller ved at underminere den generelle tillid til levering af forsikringstjenesteydelser
- 20) "centrale forretningsområder": forretningsområder og hertil knyttede tjenesteydelser, som repræsenterer væsentlige kilder til indtægter, fortjeneste eller franchiseværdi for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller for en koncern, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab er del af
- 21) "finansieringsordning": en ordning, som er officielt anerkendt i en medlemsstat, og som stiller finansiering til rådighed gennem bidrag fra forsikrings- og genforsikringsselskaber på denne medlemsstats område, for at sikre, at afviklingsmyndigheden foretager en virkningsfuld anvendelse af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og de beføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52
- 22) "kapitalgrundlag": kapitalgrundlag som defineret i artikel 87 i direktiv 2009/138/EF
- 23) "afviklingsforanstaltning": en afgørelse om at indlede en afviklingsprocedure mod et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e), i henhold til artikel 19 eller 20, om at anvende et afviklingsværktøj, jf. artikel 26, stk. 3, eller udøve én eller flere afviklingsbeføjelser, jf. artikel 40-52

- 24) "afviklingsplan": en afviklingsplan for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 9
- 25) "koncernafvikling": et af følgende:
- a) at træffe en afviklingsforanstaltning i et moderselskab eller et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er underlagt koncerntilsyn
 - b) koordinering af anvendelsen af afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og afviklingsmyndighedens udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, i forhold til koncernenheder, som opfylder betingelserne for afvikling, jf. artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3
- 26) "koncernafviklingsplan": en plan for koncernafvikling, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 10 og 11
- 27) "koncernafviklingsmyndighed": afviklingsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den koncerntilsynsførende er beliggende
- 28) "koncernafviklingsordning": en plan, der er udarbejdet med henblik på koncernafvikling i overensstemmelse med artikel 70
- 29) "afviklingskollegium": et kollegium, der er etableret i overensstemmelse med artikel 68, med henblik på at varetage de opgaver, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 1
- 30) "almindelig insolvensbehandling": en kollektiv insolvensbehandling, der medfører, at en skyldner helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og at der udpeges en kurator eller en administrator, og som normalt finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsselskaber i henhold til national ret, og som enten er specifik for disse selskaber eller gælder generelt for alle fysiske og juridiske personer
- 31) "gældsinstrumenter": obligationer og andre former for omsættelig gæld, instrumenter, der skaber eller anerkender en gæld, og instrumenter, der giver ret til at erhverve gældsinstrumenter
- 32) "forsikringskrav": forsikringskrav som defineret i artikel 268, stk. 1, litra g), i direktiv 2009/138/EF
- 33) "moderselskab i en medlemsstat": et moderselskab som defineret i artikel 13, nr. 15), i direktiv 2009/138/EF, som er etableret i en medlemsstat
- 34) "tilsynskollegium": et kollegium bestående af tilsynsførende som defineret i artikel 212, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/138/EF, som er etableret i overensstemmelse med artikel 248 i direktiv 2009/138/EF
- 35) "Unionens statsstøtteregler": de rammebestemmelser, der er etableret ved artikel 107, 108 og 109 i TEUF, samt forordninger og alle EU-retsakter, herunder retningslinjer og meddelelser, der er udstedt eller vedtaget i medfør af artikel 108, stk. 4, eller artikel 109 i TEUF
- 36) "likvidation": realisering af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs eller enheds aktiver, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e)
- 37) "værktøj til adskillelse af aktiver og passiver": mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver i et

- selskab, der er under afvikling, til et porteføljeadministrationsselskab i overensstemmelse med artikel 30
- 38) "porteføljeadministrationsselskab": en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 30, stk. 2
- 39) "nedskrivnings- eller konverteringsværktøj": mekanisme for en afviklingsmyndigheds udøvelse af beføjelserne til nedskrivning eller konvertering af passiverne i et selskab, der er under afvikling, i overensstemmelse med artikel 34
- 40) "virksomhedssalgsværktøj": mekanisme for en afviklingsmyndigheds overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til en køber, der ikke er et overgangsselskab, i overensstemmelse med artikel 31
- 41) "overgangsselskab": en juridisk person, der opfylder kravene i artikel 32, stk. 2
- 42) "overgangsselskabsværktøj": mekanisme for overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, eller af aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til et overgangsselskab i overensstemmelse med artikel 32
- 43) "værktøj til solvent porteføljeafvikling": mekanisme for tilbagetrækning af den tilladelse, der er meddelt et selskab, der er under afvikling, til at indgå nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler, og for begrænsning af dets virksomhed til udelukkende at forvalte dets eksisterende portefølje, indtil dets ophør og likvidation ved almindelig insolvensbehandling i overensstemmelse med artikel 27
- 44) "ejerskabsinstrumenter": aktier, andre instrumenter, der overdrager ejerskab, instrumenter, der kan konverteres til eller giver ret til at erhverve aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og instrumenter, der repræsenterer aktieinteresser eller andre ejerskabsinstrumenter
- 45) "aktionærer": aktionærer eller indehavere af andre ejerskabsinstrumenter
- 46) "overførselsbeføjelser": de beføjelser, der er beskrevet i artikel 40, stk. 1, litra d) eller e), til at overføre aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et selskab, der er under afvikling, til en modtager
- 47) "CCP": en CCP som defineret i artikel 2, nr. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012²⁶
- 48) "gældsnedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser": de beføjelser, der er omhandlet i artikel 34, stk. 2, og i artikel 40, stk. 1, litra f)-j)
- 49) "sikret passiv": et passiv, hvor kreditors ret til betaling eller anden form for ydelse er sikret ved et aktiv, et pant eller en tilbageholdelsesret eller en sikkerhedsstillelse, herunder passiver hidrørende fra tilbagekøbsaftaler og andre sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret

²⁶

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

- 50) "kernekapitalinstrumenter": elementer af basiskapitalgrundlaget, som opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF
- 51) "supplerende kapitalinstrumenter": elementer af basiskapitalgrundlaget og det supplerende kapitalgrundlag, som opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 2, i direktiv 2009/38/EF
- 52) "resterende supplerende kapitalinstrumenter": elementer af basiskapitalgrundlaget og det supplerende kapitalgrundlag, som opfylder betingelserne i artikel 94, stk. 3, i direktiv 2009/38/EF
- 53) "nedskrivningsrelevante passiver": de passiver og kapitalinstrumenter, der ikke kan betragtes som kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter eller resterende supplerende kapitalinstrumenter i et forsikrings- og genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), og som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i henhold til artikel 34, stk. 5 eller 6
- 54) "forsikringsgarantiordning": en ordning, der er officielt anerkendt af en medlemsstat, som finansieres gennem bidrag fra forsikrings- og genforsikringsselskaber, og som garanterer fuldstændig eller delvis betaling af dækkede forsikringskrav til beskyttelsesberettigede forsikringstagere, forsikrede og begunstigede, når et forsikringsselskab er ude stand til eller med sandsynlighed vil være ude af stand til opfylde sine forpligtelser og tilsagn, som hidrører fra dets forsikringsaftaler
- 55) "relevante kapitalinstrumenter": kernekapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og resterende supplerende kapitalinstrumenter
- 56) "konverteringssats": den faktor, der bestemmer antallet af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som et passiv af en bestemt kategori vil blive konverteret til, enten på basis af et enkelt instrument af den pågældende kategori eller på basis af en specifik værdienhed af en gældsfordring
- 57) "berørt kreditor": en kreditor, hvis fordring vedrører et passiv, der nedbringes eller konverteres til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter ved udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelsen i henhold til anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet
- 58) "modtager": den enhed, til hvilken der overføres aktier, andre ejerskabsinstrumenter, gældsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver eller en kombination af disse fra et selskab, der er under afvikling
- 59) "arbejdsdag": enhver anden dag end en lørdag, en søndag eller en dag, som er helligdag i den berørte medlemsstat
- 60) "opsigelsesret": retten til at opsige en kontrakt, retten til at fremskynde, afslutte, modregne eller nette forpligtelser og enhver lignende bestemmelse, der suspenderer, ændrer eller ophæver en kontraktparts forpligtelse, eller en bestemmelse, der forhindrer en kontraktlig forpligtelse, som ellers ville opstå, i at opstå
- 61) "selskab, der er under afvikling": en af de enheder, der er omhandlet i artikel 1, litra a)-e), over for hvilken der træffes en afviklingsforanstaltning

- 62) "EU-datterselskab": et forsikrings- eller genforsikringsselskab, der har sit hovedsæde i en medlemsstat, og som er datterselskab af et forsikrings- eller genforsikringsselskab i et tredjeland eller af et moderselskab i et tredjeland
- 63) "endeligt moderselskab": et moderselskab i en medlemsstat af en koncern, som er underlagt koncerntilsyn i overensstemmelse med artikel 213, stk. 2, litra a)-b), i direktiv 2009/138/EF, som ikke er et datterselskab af et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab, et forsikringsholdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab, som er meddelt tilladelse og oprettet i en medlemsstat
- 64) "tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskab": et tredjelandsforsikringsselskab eller tredjelandsgenforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 3) og 6), i direktiv 2009/138/EF
- 65) "tredjelandes afviklingsprocedurer": foranstaltninger i henhold til lovgivningen i et tredjeland med henblik på at forvalte et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabs eller tredjelandsmoderselskabets sammenbrud, og som med hensyn til målene og de forventede resultater kan sammenlignes med afviklingsforanstaltninger i henhold til dette direktiv
- 66) "EU-filial": et tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabs filial, der er beliggende i en medlemsstat
- 67) "relevant tredjelandsmyndighed": en tredjelandsmyndighed, som varetager de samme opgaver som dem, der varetages af afviklingsmyndigheder eller tilsynsmyndigheder i henhold til dette direktiv
- 68) "aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret": en aftale som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF²⁷
- 69) "nettingaftale": en aftale, hvorved et antal krav eller forpligtelser kan konverteres til et enkelt nettokrav, herunder slutregningsaftaler (close-out netting), hvor parternes forpligtelser ved forekomsten af en fyldestgørelsesgrund (uanset hvordan og hvor den er defineret) fremskyndes, således at de forfalder eller afsluttes øjeblikkeligt, og i begge tilfælde konverteres til eller erstattes af et enkelt nettokrav, heri inkluderet "bestemmelser om slutaftregning" (close-out netting) som defineret i artikel 2, stk. 1, litra n), nr. i), i direktiv 2002/47/EF, og "netting" som defineret i artikel 2, litra k), i direktiv 98/26/EF
- 70) "aftale om modregning" en aftale, hvorved to eller flere krav eller forpligtelser der er opstået mellem det selskab, der er under afvikling, og en modpart kan modregnes hinanden
- 71) "finansielle kontrakter": finansielle kontrakter som defineret i artikel 1, stk. 1, nr. 100), i direktiv 2014/59/EU
- 72) "kriseforebyggelsesforanstaltning": udøvelse af beføjelser til at pålægge fjernelse af mangler eller hindringer for genopretningsmuligheden i henhold til nærværende direktivs artikel 6, stk. 5, udøvelse af beføjelser til at imødegå eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheden i henhold til nærværende direktivs artikel 15 eller 16, anvendelse af en af foranstaltningerne i henhold til

²⁷

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

artikel 137, artikel 138, stk. 3 og 5, artikel 139, stk. 3, og artikel 140 i direktiv 2009/138/EF og anvendelse af en forebyggende foranstaltning i henhold til artikel 141 i direktiv 2009/138/EF

- 73) "krisestyringsforanstaltning": en afviklingsforanstaltning eller udpegelse af en særlig administrator i henhold til artikel 42 eller udpegelse af en person i henhold til artikel 52, stk. 1
- 74) "udpeget national makroprudentiel myndighed": en myndighed, som har fået overdraget gennemførelsen af den makroprudentielle politik som omhandlet i henstilling B, punkt 1, i henstillingen fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici af 22. december 2011 om de nationale myndigheders makroprudentielle mandat (ESRB/2011/3)
- 75) "reguleret marked": et reguleret marked som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU²⁸
- 76) "forsikringsselskab": et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 1), i direktiv 2009/138/EF
- 77) "genforsikringsselskab": et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
- 78) "kreditinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013²⁹
- 79) "investeringselskab": et investeringselskab, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i forordning (EU) nr. 575/2013
- 80) "selskab med lav risikoprofil": et selskab med lav risikoprofil som defineret i artikel 13, nr. 10a), i direktiv 2009/138/EF
- 81) "datterselskab": et datterselskab som defineret i artikel 13, nr. 16), i direktiv 2009/138/EF
- 82) "moderselskab": et moderselskab som defineret i artikel 13, nr. 15), i direktiv 2009/138/EF
- 83) "filial": en filial som defineret i artikel 13, nr. 11), i direktiv 2009/138/EF
- 84) "administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan": et administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan som defineret i artikel 1, nr. 43), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35³⁰.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

³⁰ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 12 af 17.1.2015, s. 1).

Udpegelse af afviklingsmyndigheder og kompetente ministerier

1. Medlemsstaterne udpeger hver især én eller undtagelsesvist flere afviklingsmyndigheder, der tillægges beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne og udøve afviklingsbeføjelserne.
2. Afviklingsmyndigheder er nationale centralbanker, kompetente ministerier, offentlige forvaltningsmyndigheder eller myndigheder, der har fået overdraget offentlige forvaltningsbeføjelser.
3. Når en afviklingsmyndighed får overdraget andre funktioner, bør der indføres passende strukturelle ordninger for at undgå interessekonflikter mellem de funktioner, som er overdraget afviklingsmyndigheden i henhold til dette direktiv, og alle andre funktioner, som er overdraget nævnte myndighed, uden at det berører den udveksling af oplysninger og de samarbejdsforpligtelser, der kræves i henhold til stk. 6.

For at nå de i stk. 1 omhandlede mål indføres der ordninger, som sikrer effektiv operationel uafhængighed, herunder afviklingsmyndighedens medarbejdere, kommandoveje og beslutningstagningsprocesser, som er adskilt fra nævnte afviklingsmyndigheds eventuelle tilsynsfunktioner eller andre funktioner.

4. Kravene i stk. 3 udelukker ikke følgende:
 - a) konvergens mellem rapporteringsvejene på højeste niveau i en organisation, der omfatter forskellige funktioner eller myndigheder
 - b) deling af medarbejdere på forud fastsatte betingelser mellem de andre funktioner, der er overdraget afviklingsmyndigheden, med henblik på at afhjælpe en midlertidig høj arbejdsbyrde, eller på at afviklingsmyndigheden kan benytte sig af fælles medarbejders ekspertise.
5. Afviklingsmyndighederne vedtager og offentliggør de interne regler, de har fastsat for at sikre opfyldelse af kravene i stk. 3 og 4, herunder regler om tavshedspligt og udveksling af oplysninger mellem de forskellige funktionsområder.
6. Medlemsstaterne stiller krav om, at de myndigheder, der udøver tilsyns- og afviklingsfunktioner, og de personer, der udøver disse funktioner på deres vegne, arbejder tæt sammen om forberedelse, planlægning og anvendelse af afviklingsafgørelser, både når afviklingsmyndigheden og tilsynsmyndigheden er separate enheder, og når funktionerne varetages i den samme enhed.
7. Hver medlemsstat udpeger et enkelt ministerium, som er ansvarligt for at varetage det kompetente ministeriums opgaver i henhold til dette direktiv.
8. Hvis afviklingsmyndigheden i en medlemsstat ikke er det kompetente ministerium, underretter afviklingsmyndigheden hurtigst muligt det kompetente ministerium om afgørelser truffet i henhold til dette direktiv, og, medmindre andet er fastsat i national ret, gennemfører den ikke afgørelser, der får direkte budgetmæssig virkning uden først at have opnået dette kompetente ministeriums godkendelse.
9. En medlemsstat, som udpeger mere end én afviklingsmyndighed, giver EIOPA en fuldt ud begrundet meddelelse herom og fordeler opgaver og ansvarsområder klart mellem de pågældende myndigheder, sørger for tilstrækkelig koordinering mellem

dem og udpeger en enkelt myndighed som kontaktmyndighed med henblik på samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i andre medlemsstater.

10. Medlemsstaterne meddeler EIOPA, hvilken eller hvilke nationale myndigheder der er udpeget som afviklingsmyndigheder og i givet fald som kontaktmyndighed, og hvilke specifikke opgaver og ansvarsområder de i givet fald har. EIOPA offentliggør en liste over de pågældende afviklingsmyndigheder og kontaktmyndigheder.
11. Med forbehold af artikel 65 kan medlemsstaterne begrænse afviklingsmyndighedens og tilsynsmyndighedens og deres respektive medarbejderes ansvar i overensstemmelse med national ret for handlinger og forsømmelser i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner efter dette direktiv.

AFSNIT II FORBEREDELSE

KAPITEL I forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning

AFDELING 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 4

Forenkledte forpligtelser for visse selskaber

1. Idet der tages hensyn til de virkninger, som forsikrings- eller genforsikringsselskabets sammenbrud kan have på grund af karakteren af dets forretningsaktiviteter, dets aktionærstruktur og juridiske form, dets risikoprofil, dets størrelse og retlige status, dets indbyrdes forbundethed med andre lovregulerede selskaber eller med det finansielle system generelt, omfanget og kompleksiteten af selskabets aktiviteter, og hvorvidt dets sammenbrud og efterfølgende likvidation ved almindelig insolvensbehandling forventes at få betydelig negativ indvirkning på de finansielle markeder, andre selskaber, forsikringstagere, finansieringsvilkårene eller økonomien som helhed, fastsætter tilsyns- og afviklingsmyndighederne, om forenkledte forpligtelser kan finde anvendelse på visse forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller -koncerner med hensyn til:
 - a) indholdet af og de nærmere oplysninger om genopretnings- og afviklingsplaner, jf. artikel 5-7
 - b) den dato, hvor de første forebyggende genopretnings- og afviklingsplaner skal være udarbejdet, samt hyppigheden af ajourføringen af genopretnings- og afviklingsplanerne, som kan være mindre end den hyppighed, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, artikel 7, stk. 5, artikel 9, stk. 5, og artikel 11, stk. 3
 - c) indholdet af og detaljeringsgraden af de oplysninger, som kræves af selskaber i henhold til artikel 5, stk. 6, artikel 10, stk. 2, og artikel 12, stk. 1
 - d) detaljeringsgraden af de oplysninger, der anvendes til vurdering af afviklingsmulighederne som fastsat i artikel 13 og 14.
2. Senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden] udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for nærmere at beskrive de i stk. 1 omhandlede udvælgelseskriterier.
3. Medlemsstaterne pålægger tilsynsmyndighederne eller afviklingsmyndighederne, alt efter hvad der er relevant, hvert år og for hver medlemsstat separat, at forelægge alle af følgende oplysninger for EIOPA:
 - a) det antal forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, som er underlagt forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning i henhold til artikel 5, 7, 9 og 10

- b) det antal forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, der tilgodeses i form af de i stk. 1 forenklede forpligtelser
 - c) kvantitative oplysninger om anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede kriterier
 - d) en beskrivelse af de anvendte forenklede forpligtelser på grundlag af de i stk. 1 omhandlede kriterier, idet de sammenlignes med de fulde forpligtelser, sammen med mængden af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver, som måles henholdsvis som en procentdel af den samlede mængde af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver, der hidrører fra medlemsstaternes forsikrings- og genforsikringsselskaber eller fra alle koncernerne, alt efter hvad der er relevant.
4. EIOPA offentliggør hvert år og for medlemsstat separat alle af følgende oplysninger:
- a) det antal forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, som er underlagt forebyggende genopretnings- og afviklingsplanlægning i henhold til artikel 5, 7, 9 og 10
 - b) det antal forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner, der tilgodeses i form af de i stk. 1 forenklede forpligtelser
 - c) kvantitative oplysninger om anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede kriterier
 - d) en beskrivelse af de anvendte forenklede forpligtelser på grundlag af de i stk. 1 omhandlede udvælgelseskriterier, idet de sammenlignes med de fulde forpligtelser, sammen med mængden af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver, som måles henholdsvis som en procentdel af den samlede mængde af kapitalkrav, præmier, forsikringsmæssige hensættelser og aktiver, der hidrører fra medlemsstaternes forsikrings- og genforsikringsselskaber eller fra alle koncernerne, alt efter hvad der er relevant
 - e) og en vurdering af eventuelle forskelle i gennemførelsen af stk. 1 på nationalt plan.

AFDELING 2

FOREBYGGENDE GENOPRETNINGSPLANLÆGNING

Artikel 5

Forebyggende genopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber, der ikke er del af en koncern, som er underlagt forebyggende genopretningsplanlægning i henhold til artikel 7, og som opfylder de kriterier, der er fastsat i stk. 2 og 3, udarbejder og sørger for at ajourføre en forebyggende genopretningsplan. En sådan forebyggende genopretningsplan skal indeholde foranstaltninger, der skal træffes af det berørte selskab for at genoprette dets finansielle stilling efter en eventuel betydelig forværring.

Udarbejdelse, ajourføring og anvendelse af forebyggende genopretningsplaner skal betragtes som en del af ledelsessystemet, jf. artikel 41 i direktiv 2009/138/EF.
2. Tilsynsmyndigheden lader forsikrings- og genforsikringsselskaber underlægge krav om forebyggende genopretningsplanlægning på grundlag af deres størrelse,

forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed, substituerbarhed, og navnlig deres grænseoverskridende virksomhed.

Tilsynsmyndighederne sikrer, at mindst 80 % af medlemsstatens marked for henholdsvis livsforsikring, skadesforsikring og genforsikring, såfremt markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter og markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser, er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning i henhold til nærværende artikel.

Ved beregning af markedets dækningsgrad som omhandlet i stk. 2 kan der tages hensyn til en koncerns datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvis disse datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber er del af en koncern, for hvilken det endelige moderselskab udarbejder og vedligeholder en forebyggende koncerngenopretningsplan, jf. artikel 7.

3. Forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som er omfattet af en genopretningsplan i henhold til artikel 9, er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning.
Selskaber med lav risikoprofil er dog ikke underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning på individuelt grundlag.
4. EIOPA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for yderligere at præcisere de metoder, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de markedsandele, som er omhandlet i stk. 2, og de kriterier, navnlig vedrørende grænseoverskridende virksomhed, som er omhandlet i stk. 2, første afsnit.
5. Tilsynsmyndighederne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsselskaber ajourfører deres forebyggende genopretningsplaner mindst én gang om året og efter en ændring, der berører det pågældende selskabs juridiske eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle situation, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggør en større ændring af den forebyggende genopretningsplan.
6. I forebyggende genopretningsplaner må der ikke påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.
7. Medlemsstaterne kræver, at forebyggende genopretningsplaner indeholder samtlige af følgende:
 - a) et resumé af planens nøgleelementer, heriblandt større ændringer af den senest registrerede plan
 - b) en beskrivelse af selskabet eller koncernen
 - c) et sæt indikatorer, jf. stk. 8
 - d) en beskrivelse af, hvordan den forebyggende genopretningsplan er blevet udarbejdet, hvordan den vil blive ajourført, og hvordan den vil blive anvendt
 - e) en række afhjælpende foranstaltninger
 - f) en kommunikationsstrategi.
8. Medlemsstaterne kræver, at de i stk. 1 omhandlede forsikrings- og genforsikringsselskaber vurderer, om forebyggende genopretningsplaner er troværdige og kan gennemføres, navnlig det i stk. 8 omhandlede sæt af indikatorer og de afhjælpende foranstaltninger, i forhold til en række scenarier med alvorlig

makroøkonomisk og finansiell stress, som er relevante for forsikrings- eller genforsikringsselskabets særlige omstændigheder, heriblandt hændelser, der berører hele systemet, idiosynkratiske hændelser, som forårsager stress og med al sandsynlighed får stor indvirkning på deres aktiv- og passivprofil, og kombinationer af sådanne hændelser, som forårsager stress.

9. Medlemsstaterne kræver, at forsikrings- og genforsikringsselskaber sørger for, at deres forebyggende genopretningsplaner indeholder et sæt kvalitative og kvantitative indikatorer, som identificerer de situationer, hvor det bør overvejes at træffe afhjælpende foranstaltninger. Nævnte indikatorer kan indeholde kriterier, som bl.a. vedrører kapital, likviditet, aktivers kvalitet, rentabilitet, markedsvilkår, makroøkonomiske vilkår og operationelle hændelser. Indikatorer, som vedrører kapitalpositionen, skal som minimum indeholde enhver overtrædelse af solvenskapitalkravet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 4, i direktiv 2009/138/EF.

Medlemsstaterne kræver, at tilsynsmyndighederne sørger for, at forsikrings- og genforsikringsselskaber indfører passende ordninger for regelmæssig overvågning af de i første afsnit omhandlede indikatorer.

Et forsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i stk. 1, som beslutter at træffe en afhjælpende foranstaltning, der indgår i den forebyggende genopretningsplan, eller som beslutter at undlade at træffe en sådan afhjælpende foranstaltning, selv om en af de i første afsnit omhandlede indikatorer er opfyldt, underretter straks tilsynsmyndigheden om en sådan afgørelse.

10. Et forsikrings- og genforsikringsselskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan som omhandlet i stk. 1 vurderer og godkender den forebyggende genopretningsplan, inden det sender den til tilsynsmyndigheden med henblik på gennemgang heraf.
11. EIOPA udsteder senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden] retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 med henblik på nærmere at beskrive listen over kvalitative og kvantitative minimumsindikatorer, jf. stk. 7, første afsnit, litra c), og rækken af de i stk. 8 omhandlede scenarier i samarbejde med Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB).
12. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som yderligere, og uden at det berører artikel 4, præciserer de oplysninger, som et forsikrings- eller genforsikringsselskab som omhandlet i stk. 1 skal angive i den forebyggende genopretningsplan, herunder de afhjælpende foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 7, første afsnit, litra e), og gennemførelsen heraf.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Tilsynsmyndigheders gennemgang og vurdering af forebyggende genopretningsplaner

1. Tilsynsmyndighederne gennemgår inden for seks måneder efter indgivelsen af hver forebyggende genopretningsplan, jf. artikel 5 og 7, nævnte plan og vurderer, i hvilket omfang den opfylder kravene i artikel 5 og i givet fald artikel 7 og samtlige af følgende:
 - a) om det er sandsynligt, at gennemførelsen af de ordninger, der foreslås i planen, vil opretholde eller genoprette forsikrings- eller genforsikringsselskabets eller koncernens levedygtighed og finansielle stilling
 - b) om planen og de særlige løsninger, som indgår i planen, med rimelig sandsynlighed vil blive gennemført hurtigt og effektivt i situationer med finansielt stress
 - c) om planen og de særlige løsninger, som indgår i planen, med rimelig sandsynlighed i størst muligt omfang kan forhindre eventuelle betydelige negative virkninger for det finansielle system, herunder i scenarier, som ville få andre forsikrings- og genforsikringsselskaber til at gennemføre forebyggende genopretningsplaner i samme periode.
2. Tilsynsmyndighederne forelægger alle de forebyggende genopretningsplaner, som de har modtaget, for afviklingsmyndighederne. Afviklingsmyndighederne kan undersøge den forebyggende genopretningsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i den forebyggende genopretningsplan, som kan få negative virkninger for det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskabs afviklingsmuligheder og fremsætte henstillinger til tilsynsmyndigheden med hensyn til disse spørgsmål.
3. Når et forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, forelægger den nationale tilsynsmyndighed efter anmodning fra en tilsynsmyndighed i værtslandet den forebyggende genopretningsplan for nævnte tilsynsmyndighed i værtslandet. Tilsynsmyndigheden i værtslandet kan undersøge den forebyggende genopretningsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i den forebyggende genopretningsplan, som kan få negative virkninger for forsikringstagere, realøkonomien eller den finansielle stabilitet i dennes medlemsstat, og fremsætte henstillinger til den nationale tilsynsmyndighed med hensyn til disse spørgsmål.
4. Tilsynsmyndigheder, der efter at have vurderet den forebyggende genopretningsplan konkluderer, at der er væsentlige mangler i nævnte plan eller væsentlige hindringer for gennemførelser heraf, underretter det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab eller det berørte endelige moderselskab om indholdet af deres vurdering og pålægger det berørte selskab inden for to måneder at forelægge en revideret plan, som viser, hvordan nævnte mangler eller hindringer er blevet afhjulpet. Perioden på to måneder kan forlænges med én måned, hvis tilsynsmyndigheden er enig heri.

Inden tilsynsmyndigheden kræver, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab på ny skal forelægge en forebyggende genopretningsplan, giver den selskabet mulighed for at udtale sig om dette krav.

Hvis en tilsynsmyndighed finder, at manglerne og hindringerne ikke er blevet tilstrækkeligt afhjulpet i den reviderede plan, kan den pålægge selskabet at foretage specifikke ændringer af planen.

5. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet ikke forelægger en revideret forebyggende genopretningsplan, eller hvis tilsynsmyndigheden konkluderer, at den reviderede forebyggende genopretningsplan ikke i tilstrækkelig grad afhjælper de i den oprindelige vurdering påpegede mangler eller potentielle hindringer, og hvis det ikke er muligt at afhjælpe disse mangler eller hindringer i tilstrækkelig grad med et pålæg om at foretage specifikke ændringer af planen, pålægger tilsynsmyndigheden selskabet inden for en rimelig frist at angive, hvordan selskabet kan ændre sine forretningsaktiviteter med henblik på at afhjælpe manglerne i eller hindringerne for gennemførelsen af den forebyggende genopretningsplan.

Såfremt forsikrings- eller genforsikringsselskabet ikke inden for tilsynsmyndighedens frist angiver sådanne ændringer, eller hvis tilsynsmyndigheden konkluderer, at de foranstaltninger, som selskabet har foreslået, ikke i tilstrækkelig grad vil kunne afhjælpe manglerne eller hindringerne, kan tilsynsmyndigheden træffe en begrundet afgørelse om at pålægge selskabet at træffe enhver foranstaltning, som den anser for nødvendig og forholdsmæssigt afpasset, under hensyntagen til manglernes og hindringernes alvor og foranstaltningernes indvirkning på selskabets forretningsaktiviteter.

Forsikrings- eller genforsikringsselskabet skal have skriftlig underretning om den i andet afsnit omhandlede begrundede afgørelse, og den skal være omfattet af klageadgang.

Artikel 7

Forebyggende koncerngenopretningsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at endelige moderselskaber udarbejder og forelægger en koncerngenopretningsplan for den koncerntilsynsførende.

Forebyggende koncerngenopretningsplaner skal bestå af en forebyggende genopretningsplan for den koncern, som er underlagt det endelige moderselskab. I den forebyggende koncerngenopretningsplan skal der identificeres foranstaltninger, som det kan være nødvendigt at gennemføre i nævnte endelige moderselskab og i de enkelte datterselskaber.

2. Den forebyggende koncerngenopretningsplan skal indeholde afhjælpende foranstaltninger, som sigter mod at opnå en stabilisering af koncernen eller af én af koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber, når koncernen eller ét af dens forsikrings- eller genforsikringsselskaber befinder sig i en stresssituation, således at man tackler eller fjerner årsagerne til vanskelighederne og genopretter den finansielle stilling for koncernen eller for det selskab, som er del af den pågældende koncern, og samtidig tager hensyn til andre koncernenheders finansielle stilling.

Den forebyggende koncerngenopretningsplan skal indeholde ordninger, som sikrer koordinering og sammenhæng i de forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, som skal træffes i koncernen og i koncernenhederne.

3. Den forebyggende koncerngenopretningsplan og eventuelle planer, der er udarbejdet for de enkelte datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber, skal indeholde de elementer, der er nærmere beskrevet i artikel 5.

I den forebyggende koncerngenopretningsplan skal det anføres, om der er hindringer for gennemførelsen af afhjælpende foranstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte enheder, der er omfattet af planen, og om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af passiver eller aktiver inden for koncernen.

4. Tilsynsmyndighederne kan kræve, at datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber eller de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), skal udarbejde og forelægge forebyggende genopretningsplaner i følgende situationer:

- a) der findes ingen forebyggende koncerngenopretningsplan
- b) den berørte tilsynsmyndighed påviser, at der ikke er taget tilstrækkeligt hensyn til den berørte enhed i en forebyggende koncerngenopretningsplan i lyset af den berørte enheds betydning i den pågældende medlemsstat og i lyset af forpligtelser, som lignende selskaber i den pågældende medlemsstat er underlagt.

5. Den koncerntilsynsførende fremsender, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i artikel 64, de forebyggende koncerngenopretningsplaner til:

- a) EIOPA
- b) de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF
- c) koncerنافviklingsmyndigheden
- d) afviklingsmyndighederne for datterselskaberne.

6. Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for den enhed, der udarbejder den forebyggende koncerngenopretningsplan i henhold til stk. 1 eller stk. 4, vurderer og godkender den forebyggende koncerngenopretningsplan, inden det forelægger den for den koncerntilsynsførende med henblik på gennemgang.

Artikel 8

Den koncerntilsynsførendes gennemgang og vurdering af forebyggende koncerngenopretningsplaner

1. Den koncerntilsynsførende gennemgår efter høring af de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF, den forebyggende koncerngenopretningsplan og vurderer, i hvilket omfang den opfylder de krav og kriterier, der er fastlagt i artikel 6 og i nærværende artikel. Vurderingen foretages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6 og nærværende artikel og skal tage hensyn til de afhjælpende foranstaltningers potentielle virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.
2. Den koncerntilsynsførende bestræber sig på at nå frem til en fælles afgørelse som omhandlet i artikel 17 i tilsynskollegiet om følgende:

- a) gennemgangen og vurderingen af den forebyggende koncerngenopretningsplan og om, hvorvidt der skal udarbejdes en genopretningsplan på individuelt grundlag for forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er del af en koncern, jf. artikel 7, stk. 3
- b) anvendelsen af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 3 og 4.

AFDELING 3

AFVIKLINGSPLANLÆGNING

Artikel 9

Afviklingsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne efter høring af tilsynsmyndigheden udarbejder en afviklingsplan for hvert forsikrings- og genforsikringsselskab, der opfylder kriterierne i stk. 2, og som ikke er del af en koncern, som er underlagt afviklingsplanlægning i henhold til artikel 10 og 11. Afviklingsplanen skal indeholde de afviklingsforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden kan træffe, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet opfylder betingelserne for afvikling, jf. artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3.
2. Afviklingsmyndighederne udarbejder afviklingsplaner for forsikrings- og genforsikringsselskaber, som skal udvælges på grundlag af deres størrelse, forretningsmodel, risikoprofil, indbyrdes forbundethed, substituerbarhed og de sandsynlige virkninger af sammenbruddet for forsikringstagerne. Når afviklingsmyndigheden udvælger de forsikrings- og genforsikringsselskaber, som skal underlægges afviklingsplanlægning, skal den navnlig tage hensyn til forsikrings- eller genforsikringsselskabets grænseoverskridende virksomhed, og hvorvidt der findes kritiske funktioner.

Tilsynsmyndighederne sikrer, at mindst 70 % af medlemsstatens marked for henholdsvis livsforsikring, skadesforsikring og genforsikring, såfremt markedsandelen for skadesforsikring er baseret på bruttopræmieindtægter, og markedsandelen for livsforsikring er baseret på forsikringsmæssige bruttohensættelser, er underlagt krav om forebyggende genopretningsplanlægning. Ved beregningen af markedets dækningsgrad kan en koncerns datterselskaber tages i betragtning, hvis disse datterselskaber er omfattet af koncernafviklingsplanen i artikel 10.

Selskaber med lav risikoprofil er ikke underlagt krav om afviklingsplanlægning på individuelt grundlag.

3. Hvis det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed, forelægger de nationale afviklingsmyndigheder efter anmodning fra en tilsyns- eller afviklingsmyndighed i værtslandet udkastet til afviklingsplan for nævnte tilsyns- eller afviklingsmyndighed. Tilsyns- eller afviklingsmyndigheden i værtslandet kan undersøge udkastet til afviklingsplan for at identificere eventuelle foranstaltninger i udkastet til afviklingsplan, som kan få negative virkninger for forsikringstagere, realøkonomien eller den finansielle stabilitet i dennes medlemsstat, og fremsætte henstillinger til den nationale afviklingsmyndighed med hensyn til disse spørgsmål.

4. Når afviklingsplanerne indeholder en nærmere beskrivelse af anvendelsesmulighederne for afviklingsværktøjer og -beføjelser, skal de tage hensyn til relevante afviklingsscenarier, herunder scenariet, hvor forsikrings- og genforsikringsselskabets sammenbrud er idiosynkratisk eller forekommer på et tidspunkt med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet.

Afviklingsplanerne bør ikke bygge på en antagelse om ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, bortset fra anvendelsen af forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.

5. Afviklingsmyndighederne gennemgår og ajourfører i givet fald afviklingsplanerne mindst én gang om året og efter eventuelle væsentlige ændringer, der berører forsikrings- eller genforsikringsselskabets juridiske eller organisatoriske struktur, dets forretningsaktiviteter eller dets finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for planens effektivitet eller på anden vis nødvendiggør en revision af afviklingsplanen.

Forsikrings- og genforsikringsselskaberne og tilsynsmyndighederne meddeleler straks afviklingsmyndighederne eventuelle hændelser, som nødvendiggør en revision eller ajourføring af afviklingsplanen.

6. Uden at det berører artikel 4, fastsættes der i afviklingsplanen muligheder for, hvordan afviklingsværktøjerne og afviklingsbeføjelserne kan anvendes på forsikrings- eller genforsikringsselskabet. Afviklingsplanerne skal indeholde alle af følgende i kvantificeret form, når det er passende og muligt:

- a) et resumé af planens vigtigste elementer
- b) et resumé af de væsentligste ændringer i selskabet, der har fundet sted, siden de seneste afviklingsrelaterede oplysninger blev registreret
- c) en beskrivelse af, hvordan kritiske funktioner og centrale forretningsområder i nødvendigt omfang vil kunne adskilles juridisk og økonomisk fra andre funktioner for at sikre videreførelse, i tilfælde af at selskabet bryder sammen
- d) en identifikation af de aktiver, som kan forventes at kunne betragtes som sikkerhedsstillelse
- e) et overslag over tidsrammen for gennemførelsen af hvert af planens væsentlige aspekter
- f) en udførlig beskrivelse af den vurdering af afviklingsmulighederne, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 13
- g) en beskrivelse af de foranstaltninger, der kræves i medfør af artikel 15 for at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmulighederne, som er påpeget ved vurderingen i henhold til artikel 13
- h) en redegørelse for, hvordan afviklingsmulighederne kan finansieres uden en antagelse om ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, bortset fra anvendelsen af eventuelle forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger
- i) en udførlig beskrivelse af de forskellige afviklingsstrategier, der vil kunne anvendes, i lyset af de forskellige mulige scenarier og de gældende tidsfrister
- j) en beskrivelse af kritiske indbyrdes afhængighedsforhold

- k) en analyse af afviklingsplanens konsekvenser for selskabets medarbejdere, herunder en vurdering af eventuelle omkostninger forbundet hermed, og en beskrivelse af de planlagte procedurer for høring af medarbejderne under afviklingsprocessen, idet der i givet fald tages hensyn til nationale systemer for dialog med arbejdsmarkedets parter
- l) en plan for kommunikation med medierne og offentligheden
- m) en beskrivelse af de aktiviteter og systemer, der er nødvendige for opretholdelsen af den fortsatte drift af selskabets operationelle procedurer
- n) hvor det er relevant, udtalelser fra selskabet om afviklingsplanen.

De i litra a) omhandlede oplysninger skal fremlægges for det berørte forsikrings- og genforsikringsselskab.

7. Afviklingsmyndigheden fremsender afviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de berørte tilsynsmyndigheder.
8. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som yderligere beskriver indholdet af afviklingsplanen, uden at det berører artikel 4.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

9. Senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden] udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for nærmere at beskrive yderligere kriterier for identifikation af kritiske funktioner.

Artikel 10

Koncernafviklingsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne udarbejder koncernafviklingsplaner.
2. Koncernafviklingsplanen skal:
 - a) fastsætte afviklingsforanstaltninger, som skal træffes over for hver enhed, hvor foranstaltninger vil være nødvendige for at sikre videreførelsen af kritiske funktioner
 - b) undersøge, i hvilket omfang de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, kan anvendes, og afviklingsbeføjelserne kan udøves på en koordineret måde, og identificere eventuelle potentielle hindringer for en koordineret afvikling
 - c) for en koncern, der også omfatter enheder, som er etableret i tredjelande, påpege passende muligheder for samarbejde og koordinering med de relevante myndigheder i de pågældende tredjelande og konsekvenserne for afvikling i Unionen

- d) afdække foranstaltninger, herunder juridisk og økonomisk udskillelse af bestemte funktioner eller forretningsområder, som er nødvendige for at fremme koncernafviklingen, idet der tages hensyn til koncerninterne afhængighedsforhold
 - e) angive tilgængelige finansieringsressourcer med henblik på at finansiere koncernafviklingsforanstaltningerne og, når der er behov for at anvende forsikringsgarantiordninger og eventuelle finansieringsordninger, opstille principper for deling af ansvaret for nævnte finansiering mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater. Koncernafviklingsplanen bør ikke bygge på en antagelse om ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige
 - f) indeholde de elementer, der er fastsat i artikel 9, stk. 6.
3. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender koncernafviklingsplanerne med eventuelle ændringer til de berørte tilsynsmyndigheder.
4. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der nærmere beskriver koncernafviklingsplanernes indhold, under hensyntagen til koncernernes forskellige forretningsmodeller på det indre marked.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 11

Krav om og procedure for koncernafviklingsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de endelige moderselskaber fremsender de oplysninger, der kan være påkrævet i medfør af artikel 12, til koncernafviklingsmyndigheden. Disse oplysninger vedrører det endelige moderselskab i Unionen og i nødvendigt omfang hver af koncernenhederne, herunder de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e).
- Koncernafviklingsmyndigheden videresender, under forudsætning af at der er indført fortrolighedskrav som fastsat i direktivet, de i henhold til dette stykke relevante indsendte oplysninger til:
- a) EIOPA
 - b) de afviklingsmyndigheder, som er medlemmer af afviklingskollegiet
 - c) de relevante tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i tilsynskollegiet, jf. artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der i afviklingskollegier udarbejdes og opretholdes koncernafviklingsplaner af koncernafviklingsmyndighederne, som handler i fællesskab med de afviklingsmyndigheder, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra b), og først hører de berørte tilsynsmyndigheder, som er medlemmer af eller deltager i det afviklingskollegium, der er omhandlet i artikel 248, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF. Koncernafviklingsmyndighederne kan efter eget skøn, og forudsat at de efterlever de fortrolighedskrav, som er fastsat i dette direktivs artikel 77, inddrage

afviklingsmyndighederne i tredjelande, i hvis jurisdiktioner koncernen har etableret datterforsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber eller vigtige filialer, i udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplaner.

3. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsplaner gennemgås og i givet fald ajourføres mindst én gang om året og efter ændringer, der berører koncernens, herunder eventuelle koncernenheders, juridiske eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller finansielle stilling, og som kan få væsentlige konsekvenser for eller nødvendiggøre en ændring af planen.
4. Vedtagelsen af koncernafviklingsplanen skal ske form af en fælles afgørelse som i omhandlet i artikel 17, som er truffet af koncernafviklingsmyndigheden og af afviklingsmyndighederne for de forsikrings- og genforsikringsselskaber og de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b-e).

Artikel 12

Oplysninger i forbindelse med afviklingsplaner og samarbejde fra forsikrings- eller genforsikringsselskabets side

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at pålægge forsikrings- og genforsikringsselskaber eller det endelige moderselskab, alt efter hvad der er relevant, at de:
 - a) samarbejder i nødvendigt omfang i udarbejdelsen af afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner
 - b) giver dem, enten direkte eller via tilsynsmyndigheden, alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde og iværksætte afviklingsplaner eller koncernafviklingsplaner.
2. Tilsynsmyndighederne i de pågældende medlemsstater samarbejder med afviklingsmyndighederne om at kontrollere, om nogle eller flere af de i stk. 1 omhandlede oplysninger allerede foreligger, og forelægger disse oplysninger for nævnte afviklingsmyndigheder. Afviklingsmyndighederne indhenter alle nødvendige oplysninger fra tilsynsmyndighederne, inden de anmoder om oplysningerne fra forsikrings- og genforsikringsselskaber.
3. EIOPA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at beskrive procedurerne og et minimumssæt af standardformularer og -modeller for forelæggelse af oplysningerne i henhold til denne artikel og for nærmere at beskrive indholdet af sådanne oplysninger.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITEL II

Afviklingsmuligheder

Artikel 13

Vurdering af afviklingsmulighederne

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne efter høring af tilsynsmyndigheden vurderer, i hvilket omfang forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som ikke er del en koncern, kan afvikles uden en antagelse om eventuel ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra anvendelsen af eventuel forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.

Et forsikrings- eller genforsikringsselskab anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt at likvidere et sådan selskab ved almindelig insolvensbehandling, eller hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden afvikler dette selskab ved anvendelse af de forskellige afviklingsværktøjer, som er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52.

2. Afviklingsmyndighederne foretager den i stk. 1 omhandlede vurdering af afviklingsmulighederne samtidig med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af afviklingsplanen i henhold til artikel 9.
3. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at beskrive de forhold og kriterier, som indgår i vurderingen af forsikrings- og genforsikringsselskabers eller koncerners afviklingsmuligheder, jf. stk. 1 og artikel 14.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 14

Vurdering af koncerners afviklingsmuligheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at koncernafviklingsmyndighederne sammen med afviklingsmyndighederne for datterselskaber efter høring af den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne for sådanne datterselskaber vurderer, i hvilket omfang koncerner kan afvikles uden en antagelse om eventuel ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, bortset fra anvendelsen af eventuelle forsikringsgarantiordninger eller af eventuelle finansieringsordninger.
2. En koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndighederne enten likviderer koncernenheder ved almindelig insolvensbehandling eller afvikler en sådan koncern ved at anvende afviklingsværktøjer på og udøve afviklingsbeføjelser for så vidt angår

koncernenhederne, hvis de nemt kan skilles ud i tide, eller på anden vis i henhold til national ret.

De i artikel 68 omhandlede afviklingskollegier tager hensyn til vurderingen af koncernens afviklingsmuligheder i forbindelse med varetagelsen af deres funktioner.

3. Koncernafviklingsmyndighederne foretager vurderingen af koncerners afviklingsmuligheder samtidig med og med henblik på udarbejdelsen og ajourføringen af koncernafviklingsplanen i henhold til artikel 10. Vurderingen foretages efter den i artikel 11 fastsatte beslutningsprocedure.

Artikel 15

Beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at når det ved en vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 13 eller 14, afsløres, at der er væsentlige hindringer for det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskabs afviklingsmyndigheder, giver afviklingsmyndigheden dette forsikrings- eller genforsikringsselskab og den berørte tilsynsmyndighed skriftlig underretning herom.
2. Kravet til afviklingsmyndighederne om at udarbejde afviklingsplaner og kravet til de relevante afviklingsmyndigheder om at nå frem til en fælles afgørelse i henhold til artikel 17 om koncernafviklingsplaner som omhandlet i henholdsvis artikel 9, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, suspenderes som følge af den i stk. 1 omhandlede underretning, indtil foranstaltningerne med henblik på at fjerne de væsentlige hindringer for afviklingsmulighederne er blevet accepteret af afviklingsmyndigheden i henhold til nærværende artikels stk. 3, eller indtil denne har truffet afgørelse herom i henhold til nærværende artikels stk. 4.
3. Senest fire måneder efter modtagelsen af den i stk. 1 omhandlede underretning forelægger forsikrings- eller genforsikringsselskabet afviklingsmyndigheden forslag til mulige foranstaltninger med henblik på at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer, der er påpeget i underretningen.

Tidsplanen for gennemførelsen af de i første afsnit omhandlede foranstaltninger, som er udarbejdet af det berørte selskab, skal tage hensyn til årsagerne til den væsentlige hindring.

Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af tilsynsmyndigheden, om de i første afsnit omhandlede foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende væsentlige hindring.

4. Afviklingsmyndigheder, som finder, at de af et forsikrings- eller genforsikringsselskab foreslåede foranstaltninger i henhold til stk. 3, første afsnit, ikke effektivt afhjælper eller fjerner de pågældende hindringer, kræver enten direkte eller indirekte gennem tilsynsmyndigheden, at det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskab træffer én af de i stk. 5 omhandlede alternative foranstaltninger og giver skriftlig underretning om sådanne foranstaltninger til enheden, som inden for én måned efter modtagelsen af en sådan underretning skal forelægge en plan for efterlevelsen af disse krav.

Når afviklingsmyndighederne peger på alternative foranstaltninger, skal de påvise, hvorfor forsikrings- eller genforsikringsselskabets foreslåede foranstaltninger ikke ville kunne fjerne hindringerne for afviklingsmuligheder, og hvordan de foreslåede

alternative foranstaltninger er forholdsmæssigt afpasset til at fjerne nævnte hindringer. Afviklingsmyndighederne tager hensyn til foranstaltningernes virkninger for forsikrings- eller genforsikringsselskabets virksomhed, dets stabilitet og dets evne til at bidrage til økonomien.

5. For de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger gælder der følgende:

- a) de skal kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet reviderer koncerninterne finansieringsaftaler eller genovervejer fraværet af sådanne eller udarbejder serviceaftaler, det være sig internt i koncernen eller med tredjemand
- b) de skal kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet begrænser sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer
- c) i specifikke tilfælde eller på regelmæssig basis skal de indføre krav om yderligere oplysninger, som er relevante i forbindelse med en afvikling
- d) de skal kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet afhænder specifikke aktiver eller omstrukturer passiver
- e) de skal kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet begrænser eller indstiller visse eksisterende eller påtænkte aktiviteter
- f) de skal begrænse eller forhindre udviklingen af nye eller eksisterende forretningsområder eller salg af nye eller eksisterende produkter
- g) de skal kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet ændrer sin genforsikringsstrategi
- h) de skal kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enhver koncernenhed, som det enten direkte eller indirekte kontrollerer, ændrer sit/sin juridiske eller operationelle struktur, således at kompleksiteten reduceres for at sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og operationelt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer
- i) de skal kræve, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et moderselskab opretter et moderforsikringsholdingselskab i en medlemsstat eller et EU-moderforsikringsholdingselskab
- j) hvis et forsikrings- eller genforsikringsselskab er datterselskab af et blandet forsikringsholdingselskab, skal de kræve, at det blandede forsikringsholdingselskab opretter et særskilt forsikringsholdingselskab til at kontrollere forsikrings- eller genforsikringsselskabet, hvis det er nødvendigt for at lette afviklingen af forsikrings- eller genforsikringsselskabet og undgå, at anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser får negative konsekvenser for koncernens ikkefinansielle del.

6. Inden afviklingsmyndigheden udpeger de i stk. 5 omhandlede eventuelle alternative foranstaltninger efter høring af tilsynsmyndigheden, overvejer den på behørig vis de potentielle virkninger af sådanne foranstaltninger for soliditeten og stabiliteten af det berørte forsikrings- eller genforsikringsselskabs igangværende virksomhed og for det interne marked.

7. En underretning, der er foretaget, eller afgørelse, der er truffet i henhold til stk. 1 eller 4:

- a) skal indeholde en begrundelse for den pågældende vurdering eller konstatering

- b) skal angive, hvordan underretningen eller afgørelsen opfylder kravet om proportionalitet, som er fastsat i stk. 4, andet afsnit
 - c) skal være omfattet af klageadgang.
8. EIOPA udsteder senest den Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden] udkast til retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for at angive de nærmere detaljer vedrørende foranstaltningerne i henhold til stk. 5 og omstændighederne for anvendelsen af hver enkelt foranstaltning.

Artikel 16

Beføjelse til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder: koncernbehandling

1. Sammen med datterselskabernes afviklingsmyndigheder tager en koncernafviklingsmyndighed efter høring af tilsynskollegiet hensyn til den i artikel 14 omhandlede vurdering i afviklingskollegiet og tager alle rimelige skridt til at nå frem til en fælles afgørelse, jf. artikel 17, om anvendelsen af foranstaltninger, som er udpeget i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, vedrørende alle relevante koncernenheder.
2. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og forelægger i samarbejde med den koncerntilsynsførende og EIOPA i henhold til artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1094/2010 en rapport for det endelige moderselskab og for datterselskabernes afviklingsmyndigheder, som sender nævnte rapport til datterselskaberne inden for deres kompetenceområde. I rapporten, der udarbejdes efter høring af tilsynsmyndigheden, analyseres det, hvilke væsentlige hindringer der er for en effektiv anvendelse af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og for udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, i forbindelse med koncernen. I rapporten skal der anbefales eventuelle forholdsmæssigt afpassede og målrettede foranstaltninger, som koncernafviklingsmyndigheden mener er nødvendige eller egnede til at fjerne de pågældende hindringer, idet der tages hensyn til nævnte foranstaltningers virkninger for koncernens forretningsmodel.
3. Senest fire måneder efter modtagelsen af rapporten kan det endelige moderselskab indsende bemærkninger og forelægge koncernafviklingsmyndigheden forslag til alternative foranstaltninger til afhjælpning af de hindringer, der er påpeget i rapporten.

Afviklingsmyndigheden vurderer efter høring af tilsynsmyndigheden, om de pågældende foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner den væsentlige hindring.
4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler de myndigheder, som er medlemmer af eller deltager i afviklingskollegiet, de eventuelle foranstaltninger, som er foreslået af det endelige moderselskab. Koncernafviklingsmyndighederne og datterselskabernes afviklingsmyndigheder gør efter høring af tilsynsmyndighederne alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse, jf. artikel 17, i afviklingskollegiet vedrørende identifikation af væsentlige hindringer og, når det er nødvendigt, vedrørende vurderingen af de foranstaltninger, der er foreslået af det endelige moderselskab, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne hindringerne. I forbindelse hermed tager de hensyn til de potentielle virkninger af foranstaltningerne i alle de medlemsstater, hvor koncernen driver virksomhed.

KAPITEL III

Fælles afgørelser

Artikel 17

Fælles afgørelser

1. De koncerntilsynsførende, tilsynsmyndighederne, koncerنافviklingsmyndighederne og afviklingsmyndighederne bestræber sig på at nå frem til de fælles afgørelser, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 4, artikel 16, stk. 4, alt efter hvad der er relevant, inden for fire måneder efter datoen for:

- a) den koncerntilsynsførendes forelæggelse af den forebyggende koncerngenopretningsplan i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4
- b) koncerنافviklingsmyndighedens forelæggelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, andet afsnit
- c) forelæggelsen af eventuelle bemærkninger fra det endelige moderselskab eller ved udløbet af den frist på fire måneder, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, hvis denne udløber først.

EIOPA kan efter anmodning fra en tilsynsmyndighed eller en afviklingsmyndighed bistå de koncerntilsynsførende, tilsynsmyndighederne, koncerنافviklingsmyndighederne og afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.

2. Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse inden for den i stk. 1 omhandlede periode om de spørgsmål, der er angivet i andet afsnit, træffer den koncerntilsynsførende eller koncerنافviklingsmyndigheden, alt efter hvad der er relevant, sin egen afgørelse om disse spørgsmål.

De i første afsnit nævnte spørgsmål er følgende:

- a) den i artikel 8 omhandlede gennemgang og vurdering af den forebyggende koncerngenopretningsplan
- b) eventuelle foranstaltninger, som det endelige moderselskab skal træffe i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3 og 4
- c) den i artikel 10 omhandlede koncerنافviklingsplan
- d) de i artikel 16 omhandlede foranstaltninger.

Den afgørelse, som den koncerntilsynsførende eller koncerنافviklingsmyndigheden træffer, alt efter hvad der er relevant, skal være fuldt ud begrundet og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, alt efter hvad der er relevant, i løbet af perioden på fire måneder. Afgørelsen skal forelægges det endelige moderselskab og de øvrige berørte myndigheder.

3. Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse fra tilsynsmyndighederne eller afviklingsmyndighederne inden for den i stk. 1 omhandlede periode om de spørgsmål, der er angivet i andet afsnit, træffer hvert datterselskabs tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed, alt efter hvad der er relevant, sin egen afgørelse om disse spørgsmål.

De i første afsnit nævnte spørgsmål er følgende:

- a) om der skal udarbejdes en afviklingsplan på individuelt grundlag for de forsikrings- eller genforsikringsselskaber, der hører under i dens jurisdiktion, jf. artikel 8, stk. 2
 - b) anvendelsen på datterselskabsplan af foranstaltningerne i artikel 6, stk. 3 og 4
 - c) udpegelsen af de væsentlige foranstaltninger og, når det er nødvendigt, vurderingen af de foranstaltninger, som er foreslået af det endelige moderselskab, og de foranstaltninger, som myndighederne kræver for at afhjælpe eller fjerne hindringerne, jf. artikel 16, stk. 1.
4. Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse fra afviklingsmyndighederne om vedtagelse af koncernafviklingsplanen, jf. artikel 11, stk. 4, inden for den i stk. 1 omhandlede periode på fire måneder, træffer hver afviklingsmyndighed med ansvar for et datterselskab sin egen afgørelse og udarbejder og sørger for at ajourføre en afviklingsplan for de enheder, der hører under dens jurisdiktion. Hver afviklingsmyndighed meddeler sin afgørelse til de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet.
 5. Hver af afgørelserne fra tilsynsmyndighederne eller afviklingsmyndighederne skal i overensstemmelse med stk. 3 eller 4 være fuldt ud begrundede og tage hensyn til de synspunkter og forbehold, som er fremsat af andre tilsynsmyndigheder, afviklingsmyndigheder eller myndigheder på koncernplan, alt efter hvad der er relevant.
 6. Tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder, som ikke er uenige i en afgørelse som omhandlet i stk. 3 og 4, kan træffe en fælles afgørelse om en forebyggende koncerngenopretningsplan eller koncernafviklingsplan, som omfatter koncernenheder, der hører under deres jurisdiktioner.
 7. Hvis en af de pågældende tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder ved udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode på fire måneder har indbragt en sag for EIOPA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010, udskyder den berørte koncerntilsynsførende, koncernafviklingsmyndighed, tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed sin afgørelse, jf. stk. 2, 3 og 4, og afventer den afgørelse, som EIOPA måtte træffe i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 19, stk. 3, og træffer sin afgørelse i overensstemmelse med EIOPA's afgørelse. Den i stk. 1 omhandlede periode på fire måneder anses for at være forligsfasen, jf. nævnte forordnings artikel 19, stk. 2. EIOPA træffer afgørelse inden for en frist på én måned. Efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede periode på fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles afgørelse, kan sagen ikke indbringes for EIOPA. Hvis der ikke foreligger en afgørelse fra EIOPA inden for én måned efter indbringelse af sagen for EIOPA, er det afgørelsen fra den koncerntilsynsførende, koncernafviklingsmyndigheden, tilsynsmyndigheden eller afviklingsmyndigheden for koncernen eller datterselskabet på individuelt plan, alt efter hvad der er relevant, som finder anvendelse.
 8. Den fælles afgørelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, artikel 11, stk. 4, artikel 16, stk. 4, og nærværende artikels stk. 6, og de afgørelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, 3, og 4, skal anerkendes som endelig og anvendes af de andre berørte tilsynsmyndigheder eller afviklingsmyndigheder i den pågældende medlemsstat.

9. Når der træffes fælles afgørelser i henhold til artikel 11, stk. 4, og, for så vidt angår koncernafviklingsplaner, nærværende artikels stk. 6, og når en afviklingsmyndighed vurderer, at genstanden for en uenighed vedrørende koncernafviklingsplaner kan få indvirkning på dens medlemsstats finanspolitiske ansvar, iværksætter koncernafviklingsmyndigheden en ny vurdering af koncernafviklingsplanen.

AFSNIT III AFVIKLING

KAPITEL I

Afviklingsmål, betingelser for afvikling og generelle principper

Artikel 18

Afviklingsmål

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøver de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, tager hensyn til de i stk. 2 angivne afviklingsmål og udvælger de værktøjer og beføjelser, som bedst opfylder de mål, der er relevante efter tilfældets omstændigheder.
2. De afviklingsmål, der er omhandlet i stk. 1, er følgende:
 - a) beskyttelse af forsikringstagere, begunstigede og skadesanmeldere
 - b) opretholdelse af finansiell stabilitet, navnlig ved at forebygge spredning og opretholde markedsdisciplinen
 - c) sikring af videreførelsen af kritiske funktioner
 - d) beskyttelse af offentlige midler ved at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige.Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de forfølger afviklingsmålene, forsøger at minimere afviklingsomkostningerne og undgå værditab, medmindre det er nødvendigt for at nå disse afviklingsmål.
3. De i stk. 2 omhandlede afviklingsmål er alle lige vigtige, og medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne afvejer dem på behørig vis efter det enkelte tilfældes art og omstændigheder.

Artikel 19

Betingelser for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kun træffer afviklingsforanstaltninger over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab, hvis alle af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) tilsynsmyndigheden har efter høring af afviklingsmyndigheden, eller afviklingsmyndigheden har under opfyldelse af de i stk. 2 omhandlede betingelser og efter høring af tilsynsmyndigheden konstateret, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet er nødlidende eller forventeligt nødlidende
 - b) der er ikke nogen rimelig udsigt til, at alternative foranstaltninger iværksat af den private sektor eller af en tilsynsmyndighed, herunder forebyggende og korrigerende foranstaltninger, inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at selskabet bliver nødlidende

- c) afviklingsforanstaltninger er nødvendige af hensyn til samfundets interesser.
2. Medlemsstaterne indfører bestemmelser om, at afviklingsmyndighederne efter høring af tilsynsmyndigheden råder over de nødvendige værktøjer til at foretage konstateringen i stk. 1, litra a), herunder navnlig passende adgang til eventuelle relevante oplysninger. Tilsynsmyndigheden forsyner uden unødigt ophold afviklingsmyndigheden med alle relevante oplysninger, som denne anmoder om med henblik på at udføre sin vurdering.
3. Med henblik på stk. 1, litra a), er et forsikrings- eller genforsikringsselskab nødlidende eller forventeligt nødlidende under følgende omstændigheder:
- a) forsikrings- eller genforsikringsselskabet overtræder eller forventes at overtræde minimumskapitalkravet i afdeling 5, kapitel VI, afsnit I, i direktiv 2009/138/EF, og der ikke er nogen rimelig udsigt til at overholdelsen genoprettes
 - b) forsikrings- eller genforsikringsselskaber opfylder ikke længere betingelserne for at blive meddelt tilladelse eller tilsidesætter groft sine forpligtelser i henhold til de love og bestemmelser, som den er underlagt, eller der foreligger objektive elementer til støtte for, at selskabet i en nær fremtid groft vil tilsidesætte sine forpligtelser på en måde, som vil berettige til at trække tilladelsen tilbage
 - c) forsikrings- eller genforsikringsselskabet er ude af stand til at betale sin gæld eller andre forpligtelser, herunder betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, eller der foreligger objektive elementer til støtte for en konstatering af, at selskabet i en nær fremtid vil befinde sig i en sådan situation
 - d) ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige er nødvendig.
4. Med henblik på stk. 1, litra c), anses en afviklingsforanstaltning for at være i samfundets interesse, hvis en sådan foranstaltning er nødvendig for at nå afviklingsmålene og står i rimeligt forhold til et eller flere af disse, jf. artikel 18, stk. 2, og hvis en likvidation af selskabet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde disse mål i samme omfang.

Artikel 20

Betingelser for afvikling for så vidt angår moderselskaber og holdingselskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne træffer afviklingsforanstaltninger over for en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), hvis den pågældende enhed opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1.
2. Hvis et blandet forsikringsholdingselskabs datterforsikrings- eller genforsikringsselskab ejes direkte eller indirekte af et mellemliggende forsikringsholdingselskab, sikrer medlemsstaterne, at der med henblik på koncernafvikling træffes afviklingsforanstaltninger over for det mellemliggende finansielle holdingselskab, og de må ikke træffe afviklingsforanstaltninger med henblik på koncernafvikling over for det blandede forsikringsholdingselskab.
3. Med forbehold af stk. 2 kan afviklingsmyndighederne træffe afviklingsforanstaltninger over for de enheder, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1,

litra c)-e), selv hvis disse enheder ikke opfylder betingelserne i stk. 1, når alle af følgende betingelser er opfyldt:

- a) et eller flere af datterforsikrings- eller genforsikringsselskaberne opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1
- b) datterforsikrings- eller genforsikringsselskabernes aktiver og passiver er af et sådant omfang, at deres sammenbrud udgør en trussel mod et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab i koncernen eller koncernen som helhed, eller hvis medlemsstatens insolvensret kræver, at koncerner behandles som en helhed
- c) afviklingsforanstaltninger over for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c)-e), er nødvendige med henblik på afvikling af datterforsikrings- eller genforsikringsselskaberne eller på afvikling af koncernen som helhed.

Artikel 21

Insolvensbehandling af selskaber, som ikke er underlagt afviklingsforanstaltninger

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1, litra a)-b), men ikke betingelsen i artikel 19, stk. 1, litra c), og som opfylder det minimumskapitalkrav, der er fastsat i afsnit I, kapitel VI, afdeling 5, i direktiv 2009/138/EF, likvideres på en velordnet måde ved almindelig insolvensbehandling, som sikrer en velordnet udtræden af markedet.

Artikel 22

Overordnede principper for afvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender i afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøver de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, træffer alle egnede foranstaltninger til at sikre, at afviklingsforanstaltningerne træffes i overensstemmelse med følgende principper:
 - a) aktionærerne i det selskab, der er under afvikling, bærer først tabene
 - b) kreditorerne i det selskab, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med prioritetsordenen af deres fordringer ved almindelig insolvensbehandling, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i dette direktiv
 - c) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og den øverste ledelse i det selskab, der er under afvikling, udskiftes, undtagen hvis fuld eller delvis opretholdelse af nævnte organ eller øverste ledelse anses for at være nødvendig for at nå afviklingsmålene
 - d) administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og den øverste ledelse i det selskab, der er under afvikling, yder al nødvendig bistand med henblik på at nå afviklingsmålene
 - e) fysiske og juridiske personer bærer i henhold til civil- eller strafferet ansvaret for, at det selskab, der er under afvikling, er brudt sammen
 - f) kreditorer i samme klasse behandles på samme måde, medmindre andet er fastsat i dette direktiv

- g) ingen aktionær eller kreditor påføres større tab, end de ville være blevet påført, hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, i overensstemmelse med beskyttelsesforanstaltningerne i artikel 53-55
 - h) afviklingsforanstaltninger træffes i overensstemmelse med beskyttelsesforanstaltningerne i dette direktiv.
2. Hvis forsikrings- eller genforsikringsselskabet er del af en koncern, anvender afviklingsmyndighederne de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøver de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, på en måde, der navnlig i de lande, hvor koncernen driver virksomhed, minimerer følgende:
 - a) virkningerne for andre koncernenheder og for koncernen som helhed
 - b) de negative virkninger for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i Unionen og dens medlemsstater.
 3. Ved anvendelsen af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøvelsen af de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, sikrer medlemsstaterne, at de overholder Unionens statsstøtteregler, når det er relevant.
 4. Når de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, anvendes, anses den enhed, på hvilken disse værktøjer finder anvendelse, for at være under konkursbehandling eller en tilsvarende insolvensbehandling i forbindelse med artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF³¹.
 5. Ved anvendelsen af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøvelsen af de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, underretter og hører afviklingsmyndighederne medarbejderrepræsentanter for det berørte selskab, når det er relevant.
 6. Afviklingsmyndighederne anvender de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøver de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i artikel 40-52, uden at det berører bestemmelser om medarbejderrepræsentation i ledelsesorganer som fastsat i national ret eller retspraksis.

KAPITEL II

Værdiansættelse

Artikel 23

Værdiansættelse med henblik på afvikling

1. Afviklingsmyndighederne sikrer, at alle afviklingsforanstaltninger træffes på baggrund af en værdiansættelse, der sikrer en rimelig, forsigtig og realistisk vurdering af forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser.
2. Før afviklingsmyndigheden beslutter at afvikle et forsikrings- eller genforsikringsselskab, sørger myndigheden for, at der foretages en første

³¹ Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16).

værdiansættelse for at afgøre, om betingelserne for afvikling i henhold til artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt.

3. Efter at afviklingsmyndigheden har besluttet at indlede en afviklingsprocedure mod et forsikrings- eller genforsikringsselskab, sørger den for, at der foretages en anden værdiansættelse for:
 - a) at give input til afgørelsen om, hvilken afviklingsforanstaltning der passende skal træffes
 - b) at sikre, at forsikrings- eller genforsikringsselskabets eventuelle tab kan indregnes fuldt ud på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne finder anvendelse
 - c) at give input til afgørelsen om omfanget af annulleringen eller udvandingen af ejerskabsinstrumenter
 - d) at give input til afgørelsen om omfanget af nedskrivningen eller konverteringen af alle usikrede forpligtelser, herunder gældsinstrumenter
 - e) hvis det i artikel 32 omhandlede overgangsselskabsværktøj anvendes, at give input til afgørelsen om, hvilke aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter, der kan overføres til overgangsselskabet, og til afgørelsen om værdien af en eventuel modydelse, der kan betales til det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er under afvikling, eller i givet fald til indehaverne af ejerskabsinstrumenterne
 - f) hvis det i artikel 31 omhandlede virksomhedssalgsværktøj anvendes, at give input til afgørelsen om, hvilke aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser eller ejerskabsinstrumenter, der kan overføres til tredjepartskøberen, og at give input til afviklingsmyndighedens forståelse af, hvad der udgør kommercielle vilkår i forbindelse med artikel 31.
4. De værdiansættelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3, kan kun påklages i henhold til artikel 65 sammen med afgørelsen om at anvende et afviklingsværktøj eller at udøve en afviklingsbeføjelse.

Artikel 24

Krav til værdiansættelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 23 omhandlede værdiansættelser udføres af én af følgende:
 - a) en person, som er uafhængig af alle offentlige myndigheder og af forsikrings- eller genforsikringsselskabet
 - b) afviklingsmyndigheden, hvis disse værdiansættelser ikke kan udføres af en person som omhandlet i litra a).
2. De i artikel 23 omhandlede værdiansættelser betragtes som endelige, når de er foretaget af den person, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), og når alle kravene i nærværende artikels stk. 3-5 er opfyldt.
3. En endelig værdiansættelse skal baseres på forsigtige antagelser, uden at dette berører Unionens statsstøttere regler, hvis disse finder anvendelse, og må ikke bygge på

en antagelse om potentiel ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige fra det tidspunkt, hvor der træffes afviklingsforanstaltninger.

4. En endelig værdiansættelse skal suppleres af følgende oplysninger fra forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enheden, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e):

- a) et ajourført årsregnskab og en ajourført økonomisk Solvens II-værdiansættelse af balancen for det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e)
- b) en rapport om forsikrings- eller genforsikringsselskabets finansielle stilling, herunder en evaluering foretaget af en uafhængig aktuarfunktion for de forsikringsmæssige hensættelser, der er omhandlet i afsnit I, kapitel VI, afdeling 2, i direktiv 2009/138/EF, i det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e)
- c) alle oplysninger om markedet og regnskabsmæssige værdier af aktiverne, de forsikringsmæssige hensættelser, jf. afsnit I, kapitel VI, afdeling 2, i direktiv 2009/138/EF, og andre passiver i det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e).

5. En endelig værdiansættelse skal indeholde en underopdeling af kreditorerne i klasser i overensstemmelse med deres prioritetsorden i henhold til gældende insolvensret. Den endelige værdiansættelse skal også indeholde et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer og kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

Det i første afsnit anførte skøn berører ikke den i artikel 54 omhandlede værdiansættelse.

6. EIOPA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betingelserne for, at en person anses for at være uafhængig af både afviklingsmyndigheden og forsikrings- eller genforsikringsselskabet med henblik på nærværende artikels stk. 1
- b) metodologien for ansættelse af værdien af aktiverne og passiverne i forsikrings- eller genforsikringsselskabet i forbindelse med en afvikling
- c) adskillelsen af værdiansættelserne i henhold til dette direktivs artikel 23 og 54.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 25

Midlertidige og endelige værdiansættelser

1. De i artikel 23 omhandlede værdiansættelser, som ikke opfylder kravene fastsat i artikel 24, stk. 2, betragtes som midlertidige værdiansættelser.

Midlertidige værdiansættelser skal indeholde en buffer til yderligere tab og en passende begrundelse for nævnte buffer.

2. Afviklingsmyndigheder, som træffer en afviklingsforanstaltning baseret på en midlertidig værdiansættelse, skal sørge for, at der foretages en endelig værdiansættelse, så snart det er praktisk muligt.

Afviklingsmyndigheden sikrer, at den i første afsnit omhandlede endelige værdiansættelse:

- a) giver mulighed for fuld anerkendelse af forsikrings- eller genforsikringsselskabets eventuelle tab i dens regnskaber
 - b) indgår i afgørelsen om at nedskrive kreditorernes fordringer eller øge værdien af den betalte modydelse, jf. stk. 3.
3. Hvis skønnet over den endelige værdiansættelse over forsikrings- eller genforsikringsselskabets nettoværdi er højere end skønnet over den midlertidige værdiansættelse over forsikrings- eller genforsikringsselskabets nettoværdi, kan afviklingsmyndigheden:
 - a) øge værdien af de fordringer fra berørte kreditorer, der er blevet nedskrevet eller omstruktureret
 - b) kræve, at et overgangsselskab foretager en yderligere betaling af en modydelse med hensyn til aktiver, forpligtelser, rettigheder og forpligtelser til det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af ejerskabsinstrumenterne.
 4. EIOPA udarbejder et udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for i forbindelse med denne artikels stk. 1 at præcisere metodologien for beregning af bufferen for yderligere tab, som skal medtages i midlertidige værdiansættelser.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITEL III

Afviklingsværktøjer

AFDELING 1

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 26

Almindelige bestemmelser om afviklingsværktøjer

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at anvende afviklingsværktøjerne over for forsikrings- og genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), som opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3.

2. Når en afviklingsmyndighed beslutter at anvende et afviklingsværktøj over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), og hvis denne afviklingsforanstaltning vil medføre, at kreditorerne, og navnlig forsikringstagerne, lider tab, eller at deres fordringer omstruktureres eller konverteres, udøver afviklingsmyndigheden beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 34 umiddelbart inden eller samtidig med anvendelsen af afviklingsværktøjet.

Konverteringen af nedskrivningsrelevante passiver til kapitalinstrumenter finder ikke anvendelse på forsikringskrav.

3. De i stk. 1 omhandlede afviklingsværktøjer er følgende:

- a) værktøjet til solvent porteføljeafvikling
- b) virksomhedssalgsværktøjet
- c) overgangsselskabsværktøjet
- d) værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver.
- e) nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet.

Med forbehold af stk. 5 kan afviklingsmyndighederne anvende afviklingsværktøjerne enten hver for sig eller i enhver kombination, med undtagelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, som kun må anvendes sammen med et andet afviklingsværktøj.

4. Hvis virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet anvendes alene, og hvis disse værktøjer anvendes til kun at overføre en del af aktiverne, rettighederne eller passiverne i det selskab, der er under afvikling, likvideres den resterende del af det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), fra hvilket eller hvilken aktiverne, rettighederne eller passiverne er blevet overført, ved almindelig insolvensbehandling. En sådan likvidation sker inden for en rimelig tidsfrist, under hensyntagen til det eventuelle behov i det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den pågældende enhed, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e), for at levere ydelser eller yde støtte i henhold til artikel 43, for at gøre det muligt for modtageren at udføre de aktiviteter eller ydelser, der erhverves ved overførslen, og under hensyntagen til andre grunde til, at videreførelsen af den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enheden, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e), er nødvendig for at opfylde afviklingsmålene i artikel 18 eller overholde principperne i artikel 22.

Ved anvendelse af værktøjet til solvent porteføljeafvikling, og hvis nettoværdien af det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, er blevet negativ, likvideres den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet ved almindelig insolvensbehandling.

5. Afviklingsmyndigheden kan få dækket rimelige udgifter i forbindelse med anvendelse af afviklingsværktøjerne eller udøvelse af afviklingsbeføjelserne på én eller flere af følgende måder:
- a) som et fradrag for en modydelse, der er betalt af en modtager til det selskab, der er under afvikling, eller i givet fald til ejerne af aktierne eller andre ejerskabsinstrumenter
 - b) fra det selskab, der er under afvikling, som privilegeret kreditor

- c) fra et eventuelt provenu, som hidrører fra indstillingen af driften af overgangsselskabet, porteføljeadministrationsselskabet eller det forsikrings- eller genforsikringsselskab, der er under solvent porteføljeafvikling, som privilegeret kreditor.
6. Medlemsstaterne sikrer, at nationale insolvensretlige regler vedrørende omstødelse eller anfægtelighed af retsakter, der er til skade for kreditorer, ikke finder anvendelse på overførsel af aktiver, rettigheder eller passiver fra et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed ved anvendelsen af et afviklingsværktøj eller udøvelsen af en afviklingsbeføjelse.
7. Medlemsstaterne kan give afviklingsmyndighederne supplerende værktøjer og beføjelser, som kan anvendes eller udøves, når et forsikrings- og genforsikringsselskab og en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, forudsat at:
- a) de supplerende værktøjer og beføjelser, når de anvendes på en grænseoverskridende koncern, ikke udgør hindringer for effektiv koncernafvikling
 - b) disse værktøjer og beføjelser er i overensstemmelse med afviklingsmålene i artikel 18 og de overordnede principper for afvikling i artikel 18 og 22.

AFDELING 2

VÆRKTØJET TIL SOLVENT PORTEFØLJEAFVIKLING

Artikel 27

Værktøjet til solvent skadesafvikling

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at trække den tilladelse tilbage, som er meddelt det selskab, der er under afvikling, til at tegne nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler og indlede en solvent porteføljeafviklingsprocedure mod det selskab, der er under afvikling, med henblik på at indstille selskabets virksomhed.
2. Afviklingsmyndighederne sikrer, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, er i stand til at bevare et tilstrækkeligt uddannet og kompetent personale, som kan sikre en velordnet videreførelse af dets forsikringsvirksomhed, som er under skadesafvikling, indtil det likvideres.
3. Afviklingsmyndighederne overvåger i tæt samarbejde med tilsynsmyndighederne omkostningerne og udgifterne i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er under afvikling, for at bevare dets værdi og salgbarhed.
4. I tæt samarbejde med tilsynsmyndighederne vurderer afviklingsmyndighederne påtænkte ændringer af aktivers sammensætning, overvåger nøje genforsikringsordninger og kræver uafhængige aktuarmæssige gennemgange af forsikringsmæssige hensættelser og reserver, som minimum på kvartalsbasis.
5. Ved anvendelse af værktøjet til solvent porteføljeafvikling begrænser eller forbyder afviklingsmyndighederne enhver forrentning af egenkapital og instrumenter, der

behandles som egenkapital, herunder udbyttebetalinger, og begrænser eller forbyder eventuelle betalinger af variabel aflønning og skønsmæssige pensionsydelse.

6. Afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, at et selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, skal likvideres i følgende tilfælde, alt efter hvilket der indtræder først:
- a) det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, fusionerer med en anden enhed
 - b) alle eller praktisk talt alle aktiver, rettigheder eller passiver i det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, sælges til en tredjepartskøber
 - c) aktiverne i det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, er helt likvideret, og dets passiver er helt indfriet
 - d) nettoværdien af det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, er blevet negativ.
7. Når driften af et selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, indstilles under de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 6, litra b), likvideres den resterende del af forsikrings- eller genforsikringsselskabet ved almindelig insolvensbehandling.

Et eventuelt provenu, som hidrører fra indstillingen af driften af det selskab, der er under afvikling i form af solvent porteføljeafvikling, tilfalder dets aktionærer, jf. dog artikel 26, stk. 6.

AFDELING 3

VÆRKTØJET TIL ADSKILLELSE AF AKTIVER OG PASSIVER, VIRKSOMHEDSSALGSVÆRKTØJET OG OVERGANGSSELSKABSVÆRKTØJET

Artikel 28

Principper for anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet

1. Med forbehold af artikel 31, stk. 5 og 6, og artikel 65, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at anvende værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet uden at indhente samtykke fra aktionærerne i det selskab, der er under afvikling, eller fra anden tredjemand end køberen eller overgangsselskabet, og uden at skulle overholde andre selskabs- eller værdipapirretlige procedurekrav end kravene i artikel 29.
2. Med forbehold af artikel 26, stk. 7, tilfalder en modydelse, der betales af køberen eller overgangsselskabet:
 - a) ejerne af aktierne eller af andre ejerskabsinstrumenter, når sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som er udstedt af det selskab, der er under afvikling, er blevet overført fra indehaverne af disse aktier eller instrumenter til køberen eller overgangsselskabet
 - b) det selskab, der er under afvikling, når nogle eller alle aktiver eller passiver i det selskab, der er under afvikling, er blevet overført til køberen eller overgangsselskabet.

3. Enhver modydelse, der betales af et porteføljeadministrationsselskab som omhandlet i artikel 30, stk. 2, med hensyn til de aktiver, rettigheder eller passiver, der er erhvervet direkte fra det selskab, der er under afvikling, tilfalder det selskab, der er under afvikling, jf. dog artikel 26, stk. 7. Modydelser kan betales i form af gæld udstedt af porteføljeadministrationsselskabet.
4. Overførsler, der foretages ved anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet, er omfattet af beskyttelsesforanstaltningerne i afsnit III, kapitel V.
5. Afviklingsmyndighederne kan anvende værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet mere end én gang for at foretage supplerende overførsler, når det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene i artikel 18.
6. Medlemsstaterne sikrer, at den køber eller det overgangsselskab, der er nævnt i stk. 1, kan fortsætte med at udøve den ret til medlemskab af og i relevant omfang adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer, børser og forsikringsgarantiordninger som det selskab, der er under afvikling, såfremt køberen opfylder medlemskabs- og deltagelseskriterierne for sådanne systemer.

I tilfælde hvor ikke alle kriterierne i første afsnit er opfyldt, sikrer medlemsstaterne, at:

 - a) medlemskab af og deltagelse i betalings-, clearing- og afregningssystemer, børser og forsikringsgarantiordninger må ikke nægtes på grund af, at køberen eller overgangsselskabet ikke har en rating fra et kreditvurderingsbureau, eller at en sådan rating ikke svarer til de ratingniveauer, der kræves for at få adgang til systemerne eller ordningerne
 - b) hvis køberen eller overgangsselskabet ikke opfylder medlemskabs- eller deltagelseskriterierne for et betalings-, clearing- eller afregningssystem, en børs eller forsikringsgarantiordning, udøves de i første afsnit nævnte rettigheder i en af afviklingsmyndighederne fastsat periode på højst 24 måneder, som kan fornyes af afviklingsmyndigheden efter ansøgning herom fra køberen eller overgangsselskabet.
7. Uden at det berører afsnit III, kapitel V, må aktionærer eller kreditorer i det selskab, der er under afvikling, og andre tredjeparter, hvis aktiver, rettigheder eller passiver ikke overføres ved anvendelse af værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, virksomhedssalgsværktøjet eller overgangsselskabsværktøjet, ikke have rettigheder eller krav i forbindelse med de aktiver, rettigheder eller passiver, som overføres enten gennem eller i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller den øverste ledelse for overgangsselskabet eller porteføljeadministrationsselskabet.

Artikel 29

Procedurekrav vedrørende salg af virksomheder, der er under afvikling, og aktiver, rettigheder eller passiver deri

1. Når afviklingsmyndighederne agter at anvende virksomhedssalgsværktøjet, eller sælge et overgangsselskab eller dets aktiver, rettigheder eller passiver, sikrer medlemsstaterne, at det selskab, der er under afvikling, overgangsselskabet eller de pågældende aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre berørte

ejerskabsinstrumenter markedsføres i overensstemmelse med kriterierne i stk. 2, jf. dog nærværende artikels stk. 3. Puljer af rettigheder, aktiver og passiver kan markedsføres særskilt.

2. Uden at det berører Unionens statsstøtteregler, hvor det er relevant, er de i stk. 1 omhandlede markedsføringskriterier følgende:
 - a) markedsføring skal være så gennemsigtig som mulig og må ikke i væsentlig grad indeholde urigtige oplysninger om aktiver, rettigheder, passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det selskab eller overgangsselskab, som en afviklingsmyndighed agter at overføre
 - b) markedsføring må ikke medføre ubehørig begunstigelse eller forskelsbehandling af potentielle købere
 - c) markedsføring skal være fri for interessekonflikter
 - d) markedsføring må ikke give en potentiel køber en urimelig fordel
 - e) markedsføring skal tage hensyn til behovet for at gennemføre en hurtig afviklingsforanstaltning
 - f) markedsføring skal tilsigte en så høj salgspris som muligt for de berørte aktier eller andre berørte ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver.

De i første afsnit omhandlede principper må ikke hindre, at afviklingsmyndighederne kan rette opfordring til bestemte potentielle købere.

En eventuel offentliggørelse af markedsføringen af det selskab, der er under afvikling, eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), eller af det overgangsselskab, der ellers ville være påkrævet i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 596/2014, kan udsættes i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 17, stk. 4 eller 5.

3. Afviklingsmyndighederne kan beslutte ikke at overholde kravet om at markedsføre et salg, hvis de konstaterer, at overholdelse af kravene i stk. 2 sandsynligvis vil underminerer én eller flere af afviklingsmålene i artikel 18.

Artikel 30

Værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, eller et overgangsselskab til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber.
2. I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver er et porteføljeadministrationsselskab en juridisk person, der opfylder følgende betingelser:
 - a) det ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, hvilket kan inkludere afviklingsmyndigheden, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden
 - b) det er oprettet med henblik på at modtage nogle eller alle aktiver, rettigheder og passiver i ét eller flere selskaber, der er under afvikling, eller et overgangsselskab.

3. Porteføljeadministrationsselskabet forvalter de porteføljer, der er overført til det, med henblik på at maksimere deres værdi ved et salg af disse porteføljer eller en velordnet likvidation.
4. Medlemsstaterne sikrer, at et porteføljeadministrationsselskab drives i overensstemmelse med følgende krav:
 - a) den pågældende afviklingsmyndighed har godkendt porteføljeadministrationsselskabets stiftelsesdokumenter
 - b) under iagttagelse af ejerforholdene i porteføljeadministrationsselskabet udpeger eller godkender den pågældende afviklingsmyndighed selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan
 - c) den pågældende afviklingsmyndighed godkender aflønningen af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og præciserer deres ansvarsområder
 - d) den pågældende afviklingsmyndighed godkender porteføljeadministrationsselskabets strategi og risikoprofil.
5. Afviklingsmyndighederne kan kun udøve den beføjelse, der er beskrevet i stk. 1, på overførsler af aktiver, rettigheder eller passiver sammen med andre afviklingsværktøjer som omhandlet i artikel 26, stk. 3, og hvis følgende situationer opstår:
 - a) situationen på det specifikke marked for de pågældende aktiver, rettigheder eller passiver er af en sådan art, at det kunne få negative virkninger for et eller flere finansielle markeder, hvis disse aktiver, rettigheder eller passiver blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling
 - b) en sådan overførsel er nødvendig for at gøre det lettere at anvende værktøjet til solvent porteføljeafvikling eller for at sikre, at det selskab, der er under afvikling, eller et overgangsselskab fungerer korrekt
 - c) en sådan overførsel er nødvendig for at maksimere likvidationsprovenuet.
6. Når afviklingsmyndighederne anvender værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver, bestemmer de i overensstemmelse med artikel 23 og i overensstemmelse med Unionens statsstøttere regler den modydelse, for hvilken aktiver, rettigheder og passiver overføres til porteføljeadministrationsselskabet. Dette stykke må ikke hindre, at modydelsen kan have en nominel eller negativ værdi.
7. Hvis afviklingsmyndighederne har anvendt overgangsselskabsværktøjet, kan porteføljeadministrationsselskabet efter anvendelsen af værktøjet for overgangsselskaber erhverve aktiver, rettigheder eller passiver fra overgangsselskabet.
8. Afviklingsmyndighederne kan overføre aktiver, rettigheder eller passiver fra det selskab, der er under afvikling, til et eller flere porteføljeadministrationsselskaber ad flere omgange og tilbageføre aktiver, rettigheder eller passiver fra et eller flere porteføljeadministrationsselskaber til det selskab, der er under afvikling, i følgende situationer:
 - a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af aktiverne, rettighederne eller passiverne er udtrykkeligt angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget

- b) aktiverne, rettighederne eller passiverne falder ikke ind under de kategorier af rettigheder, aktiver eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen er foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

I begge de tilfælde, der er nævnt i litra a) og b), kan tilbageførslen ske inden for en hvilken som helst periode og skal være i overensstemmelse med de øvrige betingelser, der måtte være angivet i instrumentet til det pågældende formål.

Det selskab, der er under afvikling, har pligt til at tage sådanne aktiver, rettigheder eller passiver tilbage i overensstemmelse med litra a) og b).

9. De mål, der er fastsat for et porteføljeadministrationsselskab, indebærer ikke pligter eller ansvar over for aktionærerne eller kreditorerne i det selskab, der er under afvikling. Medlemmerne af porteføljeadministrationsselskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller øverste ledelse hæfter ikke over for sådanne aktionærer eller kreditorer som følge af de handlinger, som de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre sådanne handlinger eller undladelser i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte påvirker aktionærernes eller kreditorernes rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse det ansvar, som et porteføljeadministrationsselskab og medlemmerne af dets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller øverste ledelse har for handlinger og undladelser som led i varetagelsen af deres pligter.

Artikel 31

Virksomhedssalgsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til en køber, som ikke er et overgangsselskab:
- a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et selskab, der er under afvikling
 - b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling.
2. En overførsel i henhold til stk. 1 finder sted på kommercielle vilkår under hensyntagen til forholdene og i overensstemmelse med Unionens statsstøttere regler.
- Afviklingsmyndighederne træffer alle rimelige foranstaltninger til at opnå kommercielle vilkår for overførslen, som er i overensstemmelse med den værdiansættelse, der foretages efter artikel 23, idet der tages hensyn til de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde.
3. Afviklingsmyndighederne kan med samtykke fra køberen lade de foretagne overførsler tilbageføre, hvis det er begrundet i de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde. Det selskab, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere er forpligtet til at tage overførte aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver tilbage.
4. Køberne er forpligtet til at have den fornødne tilladelse til at udøve de erhvervede forretningsaktiviteter, når der foretages en overførsel som omhandlet i stk. 1.

Tilsynsmyndighederne sikrer, at enhver ansøgning om en sådan tilladelse behandles på rettidig vis i forbindelse med overførslen.

5. Hvis en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter som følge af anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet ville resultere i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, jf. artikel 57, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, foretager tilsynsmyndigheden for det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab, uanset artikel 57-62 i direktiv 2009/138/EF, den i henhold til nævnte artikler krævede vurdering på rettidig vis, således at anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet ikke forsinkes, eller at det ikke forhindres, at afviklingsforanstaltningen opfylder de afviklingsmål, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 18.
6. Hvis tilsynsmyndigheden ikke har afsluttet den i stk. 5 omhandlede vurdering inden datoen for overførslen, sikrer medlemsstaterne, at følgende finder anvendelse:
 - a) en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen skal have øjeblikkelig retsvirkning
 - b) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) suspenderes erhververs stemmeret, der er knyttet til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, og stemmeretten tildeles alene afviklingsmyndigheden, som ikke har pligt til at udøve en sådan stemmeret, og som ikke har nogen form for ansvar for at udøve eller afstå fra at udøve en sådan stemmeret
 - c) under vurderingsperioden og under en eventuel afhændelsesperiode som omhandlet i litra f) finder de sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede andele, jf. artikel 62 i direktiv 2009/138/EF, ikke anvendelse på denne overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
 - d) straks efter afslutningen af sin vurdering giver tilsynsmyndigheden afviklingsmyndigheden og køberen skriftlig underretning om, hvorvidt den godkender eller i henhold til artikel 58, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF modsætter sig en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen
 - e) hvis tilsynsmyndigheden godkender en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, anses den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret for i fuldt omfang at være tildelt køberen umiddelbart efter, at afviklingsmyndigheden eller køberen har modtaget en sådan godkendelse fra tilsynsmyndigheden
 - f) hvis tilsynsmyndigheden modsætter sig en sådan overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til køberen, gælder følgende:
 - i) den til sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter knyttede stemmeret, jf. litra b), har fuld retskraft og -virkning
 - ii) afviklingsmyndigheden kan kræve, at køberen afhænder sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter inden for en af afviklingsmyndigheden fastsat afhændelsesperiode under hensyntagen til de gældende markedsvilkår
 - iii) hvis køberen ikke efterkommer det i nr. ii) fastsatte krav, kan tilsynsmyndigheden med afviklingsmyndighedens samtykke pålægge køberen sanktioner og andre foranstaltninger for overtrædelser

af krav til erhvervelser eller afhændelser af kvalificerede andele, jf. artikel 62 i direktiv 2009/138/EF.

7. Med henblik på udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF, betragtes køberen som en videreførelse af det selskab, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver sådan rettighed, som det selskab, der er under afvikling, udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Artikel 32

Overgangsselskabsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at overføre følgende til et overgangsselskab:
 - a) aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et eller flere selskaber, som er under afvikling
 - b) alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere selskaber, som er under afvikling.
2. Ved overgangsselskab forstås en juridisk person, der opfylder alle af følgende krav:
 - a) det ejes helt eller delvist af en eller flere offentlige myndigheder, hvilket kan inkludere afviklingsmyndigheden eller i givet fald en forsikringsgarantiordning, og kontrolleres af afviklingsmyndigheden
 - b) det er oprettet med henblik på at modtage og forvalte alle eller nogle aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et selskab, som er under afvikling, eller alle eller nogle aktiver, rettigheder eller passiver i et eller flere selskaber, som er under afvikling, med henblik på at nå afviklingsmålene og sælge det selskab eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e).
3. Ved anvendelsen af overgangsselskabsværktøjet sikrer afviklingsmyndighederne, at den samlede værdi af de passiver, der overføres til overgangsselskabet, ikke overstiger den samlede værdi af de rettigheder og aktiver, der overføres fra det selskab, der er under afvikling.
4. Efter anvendelse af overgangsselskabsværktøjet kan afviklingsmyndighederne, når det er begrundet i de nærmere omstændigheder, lade de foretagne overførsler tilbageføre, og det selskab, der er under afvikling, eller de oprindelige ejere har pligt til at tage overførte aktiver, rettigheder eller passiver eller aktier eller andre ejerskabsinstrumenter tilbage, hvis det er begrundet i de nærmere omstændigheder i det enkelte tilfælde, i følgende situationer:
 - a) muligheden for en eventuel tilbageførsel af de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver er udtrykkelig angivet i det instrument, hvorved overførslen blev foretaget
 - b) de pågældende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver falder ikke ind under de kategorier af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver, der er angivet i det instrument, hvorved overførslen blev foretaget, eller de opfylder ikke betingelserne for overførsel heraf.

En tilbageførsel som omhandlet i første afsnit kan foretages inden for en hvilken som helst periode og skal opfylde alle øvrige betingelser, der fremgår af det instrument, hvorved overførslen blev foretaget.

5. Efter anvendelse af overgangsselskabsværktøjet kan afviklingsmyndighederne overføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver fra overgangsselskabet til en tredjepartskøber.
6. Et overgangsselskab betragtes som en videreførelse af det selskab, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som det selskab, der er under afvikling, udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver.

Et broinstitut må ikke indgå nye forsikringsaftaler eller ændre eksisterende forsikringsaftaler på en måde, der kan øge overgangsselskabets forsikringskrav.

7. De mål, der er fastsat for overgangsselskabet, må ikke indebære pligter eller ansvar over for aktionærerne eller kreditorerne i det selskab, der er under afvikling, og medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller den øverste ledelse hæfter ikke over for sådanne aktionærer eller kreditorer som følge af de handlinger, de udfører eller undlader at udføre som led i varetagelsen af deres opgaver, medmindre handlingen eller undladelsen i henhold til national ret indebærer en grov forsømmelse eller en alvorlig forseelse, som direkte har påvirket disse aktionærers eller kreditorers rettigheder.

Medlemsstaterne kan yderligere begrænse det ansvar, som et overgangsselskab og medlemmerne af dets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan eller øverste ledelse har i henhold til national ret for handlinger og undladelser som led i varetagelsen af deres pligter.

Artikel 33

Drift af et overgangsselskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at et overgangsselskab drives i overensstemmelse med følgende krav:
 - a) afviklingsmyndigheden har godkendt overgangsselskabets stiftelsesdokumenter
 - b) under iagttagelse af ejerforholdene i overgangsselskabet, udpeger eller godkender afviklingsmyndigheden overgangsselskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan
 - c) afviklingsmyndigheden godkender aflønningen af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og fastlægger deres ansvarsområder
 - d) afviklingsmyndigheden godkender overgangsselskabets strategi og risikoprofil
 - e) overgangsselskabet er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EU og har den fornødne tilladelse i henhold til gældende national ret til at udøve de aktiviteter og ydelser, som det erhverver ved en overførsel i henhold til nærværende direktivs artikel 40
 - f) overgangsselskabet overholder kravene i og er underlagt tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF

- g) overgangsselskabets drift er i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregele, og afviklingsmyndigheden kan derfor præcisere begrænsninger for dets aktiviteter.

Uanset de bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, litra d) og e), og hvis det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene i artikel 18, kan et overgangsselskab etableres og få meddelt tilladelse uden at opfylde direktiv 2009/138/EU for en kort periode fra det tidspunkt, hvor det påbegynder sin drift. Med henblik herpå indgiver afviklingsmyndigheden en anmodning herom til tilsynsmyndigheden. Hvis tilsynsmyndigheden beslutter at meddele en sådan tilladelse, angiver denne den periode, i hvilken overgangsselskabet er fritaget for at opfylde kravene i direktiv 2009/138/EF.

2. Med forbehold af eventuelle restriktioner i henhold til Unionens konkurrenceregler driver overgangsselskabets ledelse overgangsselskabet med henblik på at nå afviklingsmålene i artikel 18 og sælge det selskab, der er under afvikling, og dets aktiver, rettigheder eller passiver til en eller flere købere i den private sektor, når de rette vilkår er til stede.
3. Afviklingsmyndighederne beslutter, at en enhed ikke længere er et overgangsselskab i følgende situationer, alt efter hvilken der indtræder først:
 - a) overgangsselskabet fusionerer med en anden enhed
 - b) overgangsselskabet opfylder ikke længere kravene i artikel 32, stk. 2
 - c) alle eller stort set alle af overgangsselskabets aktiver, rettigheder eller passiver sælges til en tredjepartskøber
 - d) overgangsselskabets aktiver er helt likvideret, og dets passiver er helt indfriet.
4. Indstilles driften af et overgangsselskab under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 3, litra c), skal overgangsselskabet likvideres ved almindelig insolvensbehandling.

Et eventuelt provenu, som hidrører fra indstillingen af driften af overgangsselskabet tilfalder overgangsselskabets aktionærer, jf. dog artikel 26, stk. 7.

AFDELING 4

NEDSKRIVNINGS- ELLER KONVERTERINGSVÆRKTØJET

Artikel 34

Formål og anvendelsesområde for nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet for at nå afviklingsmålene i artikel 18 til følgende formål:
 - a) at rekapitalisere et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), som opfylder betingelserne for afvikling, jf. artikel 19, stk. 1, og artikel 20, stk. 3, i et tilstrækkeligt omfang til at anvende værktøjet til solvent porteføljeafvikling i artikel 27 og til at beholde den tilladelse, som det er blevet meddelt i henhold til direktiv 2009/138/EF
 - b) at konvertere til egenkapital eller nedbringe hovedstolen af fordringer, herunder forsikringskrav, eller gældsinstrumenter, som overføres:

- i) til et overgangsselskab med henblik på at skaffe kapital til dette broinstitut eller
- ii) i henhold til værktøjet til adskillelse af aktiver og passiver i artikel 30 eller virksomhedssalgsværktøjet i artikel 31.

Når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på forsikringskrav, kan de også omstrukturere vilkårene i de dertil knyttede forsikringsaftaler for at nå afviklingsmålene i artikel 18 mere effektivt.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne bestemmer det beløb, hvormed de kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver skal nedskrives eller konverteres til de i stk. 1 omhandlede formål på grundlag af en værdiansættelse udført i overensstemmelse med artikel 23.
3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på alle passiver i forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), idet de bevarer deres nuværende juridiske form eller overvejer at ændre deres juridiske form, når det er nødvendigt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet kan anvendes på alle kapitalinstrumenter og alle passiver i et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), som ikke er udelukket fra dette værktøjs anvendelsesområde i henhold til nærværende artikels stk. 5 eller 6.
5. Afviklingsmyndigheder må ikke anvende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i forhold til følgende passiver, uanset om de er omfattet af en medlemsstats eller tredjelandets lovgivning:
 - a) sikrede passiver
 - b) forpligtelser over for kreditinstitutter, investeringsselskaber og forsikrings- eller genforsikringsselskaber, med undtagelse af enheder, som er del af samme koncern, med en oprindelig løbetid på mindre end syv dage
 - c) forpligtelser med en resterende løbetid på mindre end syv dage, over for enten systemer eller operatører af systemer, der er betegnet som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF, eller deres deltagere og som følge af deltagelse i et sådant system eller over for CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012³², og tredjelandss-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til artikel 25 i nævnte forordning
 - d) en forpligtelse over for en af følgende:
 - i) en medarbejder som følge af et løntilgodehavende, pensionsydelser eller anden fast godtgørelse, undtagen den variable del af lønnen, som ikke er reguleret ved kollektive overenskomster
 - ii) en kommerciel eller handelsmæssig kreditor som følge af levering til forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), af varer eller tjenesteydelser, der er afgørende

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

for den daglige drift af dets/dens aktiviteter, herunder IT-tjenesteydelser, forsyninger og leje, servicering og vedligeholdelse af lokaler

- iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse er privilegerede forpligtelser i henhold til gældende ret
- iv) forsikringsgarantiordninger som følge af forfaldne bidrag i overensstemmelse med gældende nationale love.

Første afsnit, litra a), må ikke hindre, at afviklingsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed.

6. Når nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet anvendes, kan afviklingsmyndighederne i undtagelsestilfælde vælge helt eller delvist at undlade at lade visse passiver udelukke fra nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i følgende situationer:

- a) uanset at afviklingsmyndigheden efter bedste evne bestræber sig herpå, er det ikke er muligt at nedskrive eller konvertere det pågældende passiv inden for en rimelig frist
- b) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og står i rimeligt forhold til videreførelsen af kritiske funktioner og centrale forretningsområder på en måde, der fortsat sætter det selskab, der er under afvikling, i stand til at videreføre nøglefunktioner, tjenesteydelser og transaktioner
- c) udelukkelsen anses for strengt nødvendig og står i rimeligt forhold til at undgå en udbredt afsmittende virkning på en måde, der ville medføre en alvorlig forstyrrelse for en medlemsstats eller Unionens økonomi, eller
- d) anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på disse passiver ville medføre et værditab af et sådant omfang, at andre kreditors tab ville være større, end hvis disse passiver var udelukket fra nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet.

Artikel 35

Behandling af aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter ved anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet i artikel 34, iværksætter en eller begge af følgende foranstaltninger i forhold til aktionærerne og indehaverne af andre ejerskabsinstrumenter:

- a) mortificerer eksisterende aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller overfører dem til kreditorer, hvis fordringer er blevet konverteret
- b) forudsat at den værdiansættelse, der er foretaget i henhold til artikel 23, viser, at det selskab, der er under afvikling, har en positiv nettoværdi, udvander eksisterende aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter ved at konvertere relevante kapitalinstrumenter eller gældsinstrumenter udstedt af det selskab, der er under afvikling, eller andre nedskrivningsrelevante passiver i

det selskab, der er under afvikling, til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i medfør af anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet.

Med hensyn til første afsnit, litra b), foretages konverteringen til en konverteringssats, der i alvorlig grad udvander eksisterende beholdninger af aktier og andre ejerskabsinstrumenter.

2. Når afviklingsmyndighederne overvejer, hvilke af de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger de skal træffe, tager de hensyn til:
 - a) værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 23
 - b) det beløb, med hvilket afviklingsmyndigheden har vurderet, at kernekapitalposter skal reduceres, og med hvilket relevante kapitalinstrumenter skal nedskrives eller konverteres i henhold til artikel 37, stk. 1.
3. Hvis konverteringen af kapitalinstrumenter eller gældsinstrumenter udstedt af det selskab, der er under afvikling, eller af andre nedskrivningsrelevante passiver i det selskab, der er under afvikling, uanset artikel 57-62 i direktiv 2009/138/EF, ville resultere i erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse i et forsikrings- eller genforsikringsselskab, jf. artikel 57, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, foretager tilsynsmyndighederne den i henhold til nævnte artikler krævede vurdering på rettidig vis, således at konverteringen af kapitalinstrumenter ikke forsinkes, eller at det ikke forhindres, at afviklingsforanstaltningerne opfylder de relevante afviklingsmål, der er omhandlet i artikel 18.
4. Hvis tilsynsmyndigheden for selskabet ikke har afsluttet den i henhold til stk. 3 krævede vurdering på datoen for konverteringen af kapitalinstrumenterne, finder artikel 31, stk. 6, anvendelse på en købers eventuelle erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret deltagelse som følge af konverteringen af kapitalinstrumenterne.

Artikel 36

Sats for konvertering af gæld til egenkapital

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, når de anvender de værktøjer, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, og udøver de beføjelser, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra g), kan anvende en anden konverteringssats til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og passiver i overensstemmelse med et af eller begge af følgende principper:

- a) konverteringssatsen repræsenterer en passende kompensation til den berørte kreditor for tab, som hidrører fra udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne
- b) konverteringssatsen for passiver, der betragtes som ikkeefterstillede forpligtelser i henhold til gældende insolvensret, er højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser.

Artikel 37

Supplerende bestemmelser vedrørende nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- og konverteringsværktøjet efter den prioritetsorden, som gælder ved almindelig insolvensbehandling, på en måde, der giver følgende resultater:

- a) kernekapitalposter nedbringes først i forhold til tabene og inden for rammerne af deres kapacitet, og afviklingsmyndigheden træffer en eller begge af foranstaltningerne i artikel 35, stk. 1, over for ejerne af kernekapitalposter
- b) hovedstolen af supplerende kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres, eller både nedskrives og konverteres, til kernekapitalinstrumenter, i det omfang, det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene i artikel 18, eller inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest
- c) hovedstolen af resterende supplerende kapitalinstrumenter nedskrives eller konverteres, eller både nedskrives eller konverteres, til kernekapitalinstrumenter i det omfang, det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene i artikel 18, eller inden for rammerne af de relevante kapitalinstrumenters kapacitet, alt efter hvad der er lavest
- d) hovedstolen af det beløb, eller det udestående beløb, der skal erlægges med hensyn til de resterende nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen ved almindelig insolvensbehandling, herunder forsikringskravs forrang som fastsat i artikel 275, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, nedskrives eller konverteres, eller både nedskrives og konverteres, til kernekapitalinstrumenter, i det omfang, det er nødvendigt for at nå afviklingsmålene i artikel 18.

Hvis det konstateres, at nedskrivningsniveauet baseret på den i artikel 25 omhandlede midlertidige værdiansættelse overstiger kravene, når det vurderes i forhold til den endelige værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, kan en opskrivningsmekanisme anvendes for at refundere kreditorerne og dernæst aktionærerne i det nødvendige omfang.

Når afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om, hvorvidt passiver skal nedskrives eller konverteres til egenkapital, må de ikke nedskrive hovedstolen af en kategori af passiver, mens en kategori af passiver, der er underordnet denne kategori, ikke konverteres til egenkapital eller ikke nedskrives.

Medlemsstaterne sikrer, at alle fordringer vedrørende kapitalgrundlagsposter i henhold til national lovgivning vedrørende almindelig insolvensbehandling har en lavere prioritet end fordringer, der ikke vedrører en kapitalgrundlagspost. Med henblik på nærværende afsnit behandles, i den udstrækning et instrument kun delvist anses for at være en kapitalgrundlagspost, hele instrumentet som en fordring vedrørende kapitalgrundlagsposter og har en lavere prioritet end fordringer, der ikke vedrører en kapitalgrundlagspost.

2. Hvis hovedstolen for et ejerskabsinstrument eller hovedstolen for et gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv nedskrives, gælder følgende:

- a) nedbringelsen som følge af anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet skal være permanent, med forbehold af eventuelle opskrivninger i overensstemmelse med refusionsordningen i stk. 1
- b) der er ikke længere nogen forpligtelse over for ejeren af det relevante kapitalinstrument gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv under eller i forbindelse med det nedskrevne instruments beløb, undtagen for enhver forpligtelse, som allerede fandtes, og enhver forpligtelse til skadeserstatning, som kan opstå som følge af en påklage vedrørende lovligheden af udøvelsen af nedskrivningsbeføjelsen

- c) der betales ingen anden kompensation til en ejer af det relevante kapitalinstrument, gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv end den i stk. 3 fastsatte kompensation.
3. For at foretage en konvertering af de pågældende kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter eller andre nedskrivningsrelevante passiver i henhold til stk. 1, litra b) og c), kan afviklingsmyndighederne pålægge forsikrings- eller genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), at udstede kernekapitalinstrumenter til ejerne af de pågældende kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter eller andre nedskrivningsrelevante passiver.
- De pågældende kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter eller andre nedskrivningsrelevante passiver kan kun konverteres, når alle af følgende betingelser er opfyldt:
- a) kernekapitalinstrumenterne er udstedt af forsikrings- eller genforsikringsselskabet, af den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), eller af moderselskabet med samtykke fra den relevante afviklingsmyndighed
 - b) kernekapitalinstrumenterne er udstedt forud for dette forsikrings- eller genforsikringsselskabs eller denne enheds, jf. artikel 1, stk. 1, litra b)-e), udstedelse af aktier eller ejerskabsinstrumenter med henblik på kapitalgrundlagsindskud fra staten eller en offentlig enhed.
 - c) kernekapitalinstrumenterne tildeles og overføres straks efter udøvelsen af konverteringsbeføjelsen
 - d) den konverteringssats, der bestemmer antallet af kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, gældsinstrument eller andet nedskrivningsrelevant passiv, er i overensstemmelse med artikel 36.
4. Med henblik på leveringen af kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med stk. 3 kan afviklingsmyndighederne pålægge forsikrings- eller genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), til enhver tid at være i besiddelse af den nødvendige tilladelse inden udstedelsen af det relevante antal kernekapitalinstrumenter.

Artikel 38

Virkninger af nedskrivning eller konvertering

1. Anvender en afviklingsmyndighed nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet og de beføjelser, som er omhandlet i henholdsvis artikel 34, stk. 1, og artikel 40, stk. 1, litra f)-j), sikrer medlemsstaterne, at nedbringelsen af hovedstolen eller det udestående beløb, konverteringen eller mortificeringen træder i kraft og er bindende med øjeblikkelig virkning for det selskab, der er under afvikling, samt de berørte kreditorer og aktionærer.
2. Afviklingsmyndigheden skal afslutte eller kræve afslutning af alle forvaltnings- og proceduremæssige foranstaltninger, som er nødvendige for at iværksætte anvendelsen af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, herunder:
 - a) ændring af alle de pågældende registre

- b) fjernelse fra notering eller fjernelse fra handelen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller gældsinstrumenter
 - c) notering eller optagelse til handel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
 - d) gennotering eller genoptagelse til handel af gældsinstrumenter, som er nedskrevet, uden at der skal udstedes et prospekt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129³³.
3. Nedbringer en afviklingsmyndighed hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, til nul ved anvendelse af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra f), behandles dette passiv eller enhver forpligtelse eller krav hidrørende herfra, som ikke er opstået på det tidspunkt, hvor beføjelsen udøves, som værende afviklet i alle henseender, og der skal ikke erlægges bevis herfor i nogen efterfølgende procedure vedrørende det selskab, der er under afvikling, eller nogen efterfølgende enhed i nogen efterfølgende likvidation.
4. Hvis en afviklingsmyndighed delvist, men ikke fuldstændigt, nedbringer hovedstolen af et passiv eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til et passiv, ved anvendelse af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra f):
- a) afvikles passivet i samme omfang som det nedbragte beløb
 - b) finder det pågældende instrument eller den aftale, der ligger til grund for den oprindelige forpligtelse, fortsat anvendelse i forhold til resthovedstolen af passivet eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til passivet, med forbehold af enhver ændring af de påløbne rentebeløb for at afspejle nedbringelsen af hovedstolen og enhver yderligere ændring af betingelserne, som afviklingsmyndigheden måtte foretage i kraft af den beføjelse, der er omhandlet i artikel 40, stk. 1, litra k).

Artikel 39

Fjernelse af proceduremæssige hindringer for nedskrivning eller konvertering

1. Ved anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet pålægger medlemsstaterne, hvor det er relevant, forsikrings- og genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), til enhver tid at besidde tilstrækkelig registreret aktiekapital eller andre kernekapitalinstrumenter, således at disse selskaber og enheder ikke forhindres i at udstede tilstrækkelige nye aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til at sikre en effektiv gennemførelse af konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter.
- Afviklingsmyndighederne vurderer overholdelsen af de i stk. 1 fastsatte krav i forbindelse med udarbejdelsen og videreførelsen af afviklingsplanerne i overensstemmelse med artikel 9 og 10.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke er nogen proceduremæssige hindringer for konverteringen af passiver til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, som måtte forefindes i deres stiftelsesdokumenter eller vedtægter, herunder

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12).

fortegningsrettigheder for aktionærer eller krav om aktionærers samtykke til en udvidelse af kapitalen.

KAPITEL IV

Afviklingsbeføjelser

Artikel 40

Generelle beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har alle de nødvendige beføjelser til at anvende de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, over for forsikrings- og genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), som opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, alt efter hvad der er relevant. Navnlig anvender afviklingsmyndighederne følgende afviklingsbeføjelser, som de kan anvende enkeltvist eller kombineret:
 - a) beføjelsen til at pålægge enhver person at indgive de oplysninger, der kræves for, at afviklingsmyndigheden kan træffe afgørelse om og udarbejde en afviklingsforanstaltning, herunder ajourføringer og supplerende oplysninger, der indgår i afviklingsplanerne, og oplysninger, som skal indgives ved inspektioner på stedet
 - b) beføjelsen til at tage kontrollen over et selskab, der er under afvikling, og udøve alle de rettigheder og beføjelser, der tillægges instituttets aktionærer, andre ejere og administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i det selskab, der er under afvikling
 - c) beføjelsen til at trække den tilladelse tilbage, som er meddelt til at tegne nye forsikrings- eller genforsikringsaftaler, og indlede en solvent porteføljeafviklingsprocedure mod det selskab, der er under afvikling, med henblik på at indstille dets virksomhed
 - d) beføjelsen til at overføre aktier eller andre ejerskabsinstrumenter udstedt af et selskab, der er under afvikling
 - e) beføjelsen til at overføre rettigheder, aktiver eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed med enhedens samtykke
 - f) beføjelsen til at omstrukturere forsikringskrav eller nedbringe, herunder til nul, hovedstolen eller det udestående beløb, der skal erlægges i forhold til gældsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver, herunder forsikringskrav, i et selskab, der er under afvikling
 - g) med undtagelse af forsikringskrav, beføjelsen til at konvertere et forsikrings- eller genforsikringsselskabs gældsinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver til almindelige aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et sådant selskab eller en sådan enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), i et relevant moderselskab eller i et overgangsselskab, til hvilket der overføres aktiver, rettigheder eller passiver fra et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e)
 - h) beføjelsen til at annullere gældsinstrumenter, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, dog ikke sikrede passiver omfattet af artikel 34, stk. 5

- i) beføjelsen til at nedbringe, herunder til nul, den nominelle værdi af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et selskab, der er under afvikling, og til at annullere sådanne aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
 - j) beføjelsen til at pålægge et selskab, der er under afvikling, eller et relevant moderselskab at udstede nye aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller andre kapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier og betingede konvertible instrumenter
 - k) beføjelsen til at ændre eller omlægge løbetiden for gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver, der er udstedt af et selskab, der er under afvikling, eller ændre det påløbne rentebeløb for sådanne instrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver eller datoen for renteudbetalingen, herunder ved at suspendere betalingen midlertidigt
 - l) beføjelsen til at afslutte og opsigte finansielle kontrakter eller derivater som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012
 - m) beføjelsen til at fjerne eller udskifte administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og den øverste ledelse i et selskab, der er under afvikling
 - n) beføjelsen til at kræve, at tilsynsmyndigheden på rettidig vis vurderer køberen af en kvalificeret deltagelse ved hjælp af en undtagelse fra tidsfristerne fastsat i artikel 58 i direktiv 2009/138/EF.
2. Medlemsstaterne iværksætter alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøvelsen af de i stk. 1 omhandlede afviklingsbeføjelser ikke er underlagt nogen af følgende krav, der ellers måtte finde anvendelse i henhold til national ret, en kontrakt eller lignende:
- a) med forbehold af artikel 3, stk. 8, og artikel 65, stk. 1, krav om at opnå godkendelse eller samtykke fra bestemte personer, enten offentlige eller private, herunder aktionærer, kreditorer eller forsikringstagere i det selskab, der er under afvikling
 - b) forud for udøvelse af beføjelsen, proceduremæssige krav om at underrette bestemte personer, herunder krav om at offentliggøre en meddelelse eller et prospekt eller arkivere eller registrere dokumenter hos en anden myndighed.
- Første afsnit, litra b), berører ikke kravene fastsat i artikel 61 og 63 og ethvert underretningskrav i henhold til Unionens statsstøttere regler.
3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, i det omfang en af beføjelserne i nærværende artikels stk. 1 som følge af den specifikke juridiske form af en enhed, der er omfattet af dette direktivs artikel 1, stk. 1, ikke finder anvendelse på denne enhed, har beføjelser, der er så ens som muligt, herunder med hensyn til deres konsekvenser.
4. Medlemsstaterne sikrer, at når afviklingsmyndighederne udøver de i stk. 3 fastsatte beføjelser, skal sikkerhedsforanstaltningerne i dette direktivs kapitel V eller sikkerhedsforanstaltninger, der har samme virkning, finde anvendelse på de berørte personer, herunder aktionærer, kreditorer, forsikringstagere og modparter.

Supplerende beføjelser

1. Når afviklingsmyndighederne udøver en afviklingsbeføjelse, sikrer medlemsstaterne, at disse har beføjelse til alle af følgende:
 - a) at sørge for, at der finder en overførsel sted uden nogen form for forpligtelse eller hæftelse, der påvirker de overførte finansielle instrumenter, rettigheder, aktiver eller forpligtelser, jf. dog artikel 58
 - b) at fjerne rettigheder til at erhverve eventuelle yderligere aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
 - c) at kræve, at den pågældende myndighed afbryder eller suspenderer optagelsen til handel på et reguleret marked eller optagelsen til officiel notering af finansielle instrumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF³⁴
 - d) at sørge for, at modtageren behandles, som om denne modtager var det selskab, der er under afvikling, for så vidt angår alle rettigheder eller forpligtelser eller foranstaltninger, som gælder for eller er truffet af det selskab, der er under afvikling, og som er underlagt anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet og overgangsselskabsværktøjet som omhandlet i artikel 31 og 32, rettigheder eller forpligtelser vedrørende deltagelse i en markedsinfrastruktur
 - e) at pålægge det selskab, der er under afvikling, eller modtageren at udveksle oplysninger og yde hinanden bistand
 - f) at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som det selskab, der er under afvikling, har indgået, eller at indsætte en modtager som part
 - g) at overføre genforsikringsrettigheder, som omfatter forsikringskrav, uden samtykke fra genforsikringsselskabet, hvis afviklingsmyndigheden helt eller delvist overfører aktiver og passiver fra det selskab, der er under afvikling, til en anden enhed.

Med henblik på litra a) betragtes enhver ret til kompensation, der er fastsat i overensstemmelse med dette direktiv, ikke som en forpligtelse eller hæftelse.
2. Afviklingsmyndighederne kan kun udøve de i stk. 1 anførte beføjelser, når de betragter en sådan udøvelse som nødvendig for at sikre en effektiv afviklingsforanstaltning eller for at opfylde et eller flere afviklingsmål.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de afviklingsmyndigheder, som udøver en afviklingsbeføjelse, har beføjelse til at træffe de nødvendige kontinuitetsforanstaltninger til at sikre en effektiv afviklingsforanstaltning, og i givet fald sikre, at modtageren kan drive den overførte virksomhed. Sådanne kontinuitetsforanstaltninger omfatter navnlig følgende:
 - a) videreførelse af kontrakter, som det selskab, der er under afvikling, har indgået, således at modtageren påtager sig de rettigheder og forpligtelser fra det selskab, der er under afvikling, vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer (EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1).

- rettighed, ethvert aktiv eller enhver forpligtelse, som er blevet overført og direkte eller indirekte træder i stedet for det selskab, der er under afvikling, i alle relevante kontraktmæssige dokumenter
- b) indsættelse af modtageren i stedet for det selskab, der er under afvikling, i enhver retslig procedure vedrørende ethvert finansielt instrument, enhver rettighed, ethvert aktiv eller ethvert passiv, som er blevet overført.
4. De beføjelser, der er omhandlet i stk. 1, litra d), og stk. 3, litra b), berører ikke følgende:
- a) retten for en ansat i det selskab, der er under afvikling, til at opsiges en ansættelseskontrakt
- b) med forbehold af artikel 47, 48 og 49 enhver ret for en part i en kontrakt til at udøve de rettigheder, der følger af kontrakten, herunder opsigelsesretten, når der gives mulighed for dette i henhold til kontraktvilkårene som følge af en handling eller en udeladelse, der foretages af det selskab, der er under afvikling, forud for den relevante overførsel, eller af modtageren efter gennemførelsen af den pågældende overførsel.

Artikel 42

Administration

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udpege en administrator, som kan træde i stedet for administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i det selskab, der er under afvikling. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at administratoren har de nødvendige kvalifikationer og evner samt den fornødne viden til at kunne varetage sine opgaver.
2. Administratoren har alle de beføjelser, der tillægges forsikrings- eller genforsikringsselskabets aktionærer og administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan. Administratoren må kun udøve disse beføjelser under afviklingsmyndighedens kontrol. Afviklingsmyndigheden kan begrænse administratorens handlinger eller kræve forudgående samtykke til bestemte handlinger.
- Afviklingsmyndigheden offentliggør den i stk. 1 omhandlede udpegelse samt de vilkår og betingelser, der er knyttet til udpegelsen.
3. Administratoren har som lovbestemt opgave at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at nå de i artikel 18 omhandlede afviklingsmål og at gennemføre afviklingsforanstaltninger, som er truffet af afviklingsmyndigheden. I tilfælde af uoverensstemmelse eller konflikt med enhver anden ledelsesopgave, som er fastsat i selskabets vedtægter eller i henhold til national ret, har denne lovbestemte opgave forrang frem for en sådan anden opgave.
4. Medlemsstaterne kræver, at administratoren med jævne mellemrum, der fastsættes af afviklingsmyndigheden, og i begyndelsen og slutningen af sit mandat, udarbejder rapporter til den udpegende afviklingsmyndighed, der udpegede administratoren. Disse rapporter indeholder en detaljeret beskrivelse af den finansielle situation i det selskab, der er under afvikling, og begrundet de foranstaltninger, der er truffet.
5. Afviklingsmyndigheden kan til enhver tid afsætte administratoren.

Artikel 43

Beføjelse til at anmode om levering af operationelle tjenesteydelser og faciliteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at kræve, at et selskab, der er under afvikling, eller nogen af dets koncernenheder, leverer enhver operationel tjenesteydelse eller facilitet, som er nødvendig for at give en modtager mulighed for på effektiv vis at drive den virksomhed, som overføres til denne, herunder når det selskab, der er under afvikling, eller den relevante koncernenhed er blevet underlagt almindelig insolvensbehandling.
2. Medlemsstaterne sikrer, at deres afviklingsmyndigheder har beføjelse til over for koncernenheder, som er etableret på deres område af afviklingsmyndigheder i andre medlemsstater, at håndhæve forpligtelserne i henhold til stk. 1.
3. De operationelle tjenesteydelser og faciliteter, der er anført i stk. 1 og 2, leveres på følgende betingelser:
 - a) på samme betingelser, når de operationelle tjenesteydelser og faciliteter blev leveret til det selskab, der er under afvikling, i henhold til en aftale, umiddelbart før afviklingsforanstaltningen blev truffet, og så længe aftalen varer
 - b) på rimelige betingelser, hvis der ikke findes nogen aftale, eller hvis aftalen er udløbet.

Artikel 44

Beføjelse til at fuldbyrde krisestyringsforanstaltninger i andre medlemsstater

1. Medlemsstaterne sikrer, når en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver omfatter aktiver, der befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, eller omfatter rettigheder eller passiver, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence, at overførslen er gyldig i henhold til lovgivningen i denne anden medlemsstat.
2. Medlemsstaterne giver den afviklingsmyndighed, der har foretaget eller agter at foretage overførslen, enhver passende støtte med henblik på at sikre, at aktier eller andre ejerskabsinstrumenter eller aktiver, rettigheder eller passiver overføres til modtageren i henhold til ethvert gældende nationalt lovkrav.
3. Medlemsstaterne sikrer, at aktionærer, kreditorer og tredjemænd, der er berørt af en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som omhandlet i stk. 1, ikke kan forhindre, bestride eller tilsidesætte overførslen i henhold til en lovbestemmelse i den medlemsstat, hvor aktiverne befinder sig, eller i henhold til den lov, der finder anvendelse på aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.
4. Medlemsstaterne sikrer, at hovedstolen af kapitalinstrumenter, gældsinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver nedbringes, eller at sådanne passiver eller instrumenter konverteres i overensstemmelse med afviklingsmyndigheden i en anden medlemsstats udøvelse af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser til et selskab, der er under afvikling, hvis de relevante passiver eller instrumenter:

- a) er omfattet af loven i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, er etableret
 - b) er forpligtelser over for kreditorer, som befinder sig i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, er etableret.
5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditorer, som er berørt af udøvelsen af den i stk. 4 anførte nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelse, ikke kan anfægte nedbringelsen af hovedstolen af instrumentet eller passivet eller i givet fald konverteringen heraf i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den afviklingsmyndighed, som har udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelserne, er etableret.
6. Hver medlemsstat sikrer, at alle af følgende forhold fastsættes i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden har kompetence:
- a) aktionærs, kreditorers og tredjemands ret til ved påklage, jf. artikel 65, at anfægte en overførsel af aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver som anført i nærværende artikels stk. 1
 - b) kreditorers ret til ved påklage, jf. artikel 65, at anfægte nedbringelsen af hovedstolen eller konverteringen af et instrument eller et passiv, der er omfattet af nærværende artikels stk. 4, litra a) eller b)
 - c) sikkerhedsforanstaltningerne for delvise overførsler, som er krævet i kapitel V, for så vidt angår de aktiver, rettigheder eller passiver, der er anført i stk. 1.

Artikel 45

Beføjelse vedrørende aktiver, rettigheder eller passiver, aktier eller andre ejerskabsinstrumenter, der befinder sig i eller er omfattet af lovgivningen i tredjelande

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne i tilfælde, hvor en afviklingshandling omfatter en foranstaltning i forhold til aktiver, der befinder sig i et tredjeland, eller aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, kan anmode om følgende:
- a) at den person, der udøver kontrol med det selskab, der er under afvikling, og modtageren, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at afviklingsforanstaltningen træder i kraft
 - b) at den person, der udøver kontrol med det selskab, der er under afvikling, forvalter aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver eller rettigheder eller afvikler passiver på vegne af modtageren, indtil afviklingsforanstaltningen træder i kraft
 - c) at rimelige omkostninger for modtageren ved gennemførelsen af enhver foranstaltning som omhandlet i litra a) og b) afholdes på en af de måder, der er omhandlet i artikel 26, stk. 5.
2. For at gøre det lettere at træffe potentielle foranstaltninger i henhold til nærværende artikels stk. 1 pålægger medlemsstaterne forsikrings- eller genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), i de tilknyttede aftaler at medtage kontraktbestemmelser, hvorved aktionærer, kreditorer eller parter i aftalen

om oprettelse af passivet anerkender, at passivet kan være omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser og indvilliger i at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller mortificering, som en afviklingsmyndigheds udøvelse af disse beføjelser giver anledning til.

Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan kræve, at forsikrings- eller genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), forelægger en begrundet juridisk udtalelse fra en uafhængig juridisk ekspert, som bekræfter den retlige håndhævelse og virkning af sådanne kontraktbestemmelser.

3. Hvis en afviklingsmyndighed vurderer, at det på trods af alle de nødvendige foranstaltninger, der er truffet af den person, der udøver kontrol med det selskab, der er under afvikling i overensstemmelse med stk. 1, litra a), er højest usandsynligt, at afviklingsforanstaltningen vil træde i kraft for så vidt angår visse aktiver, der befinder sig i et tredjeland, eller visse aktier, andre ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, gennemfører afviklingsmyndigheden ikke afviklingsforanstaltningen. Hvis afviklingsmyndigheden allerede har iværksat afviklingsforanstaltningen, skal denne iværksættelse betragtes som ugyldig for så vidt angår de pågældende aktiver, aktier, ejerskabsinstrumenter, rettigheder eller passiver.

Artikel 46

Udelukkelse af visse kontraktbestemmelser

1. En kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, der er truffet overfor en enhed, herunder forekomsten af enhver begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, betragtes ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i direktiv 2002/47/EF i forbindelse med en kontrakt indgået af den pågældende enhed og ej heller som insolvensbehandling som omhandlet i direktiv 98/26/EF, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til denne kontrakt, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.

Endvidere betragtes en kriseforebyggelsesforanstaltning eller krisestyringsforanstaltning ikke i sig selv som en fyldestgørelsesgrund som omhandlet i direktiv 2002/47/EF eller som insolvensbehandling som omhandlet i direktiv 98/26/EF i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:
 - a) et datterselskab, hvis moderselskab eller en hvilken som helst koncernenhed garanterer eller på anden vis understøtter de forpligtelser, der følger af denne kontrakt, eller
 - b) en koncernenhed, hvis kontrakten indeholder krydsklausuler.
2. Hvis tredjelandes afviklingsprocedurer anerkendes i henhold til artikel 73, eller hvis der ikke foreligger en sådan anerkendelse, og en afviklingsmyndighed i øvrigt træffer en beslutning herom, udgør tredjelandes afviklingsprocedurer med henblik på nærværende artikel en kriseforebyggelsesforanstaltning.
3. Forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser og sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes, må en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning, herunder enhver

begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning, ikke i sig selv gøre det muligt for nogen at:

- a) udøve nogen opsigelses-, suspensions-, ændrings-, netting- eller modregningsret, herunder i forbindelse med en kontrakt, der er indgået af:
 - i) et datterselskab, hvis gennemførelsen de forpligtelser, der følger af kontrakten, garanteres eller på anden vis understøttes af en koncernenhed
 - ii) en koncernenhed, hvis kontrakten indeholder krydsklausuler
 - b) opnå besiddelse af, udøve kontrol over eller gøre en eventuel sikkerhed gældende i enhver ejendom tilhørende det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), eller en koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler
 - c) påvirke enhver kontraktlig rettighed, som tilfalder det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), eller enhver koncernenhed i forbindelse med kontrakter, der indeholder krydsklausuler.
4. Stk. 1, 2 og 3 berører ikke en persons ret til at træffe en foranstaltning som omhandlet i stk. 3, litra a, b) eller c), hvis denne rettighed følger af en anden begivenhed end kriseforebyggelsesforanstaltningen, krisestyringsforanstaltningen eller af en begivenhed, der er direkte forbundet med anvendelsen af en sådan foranstaltning.
 5. En suspension eller begrænsning i henhold til artikel 47 eller 48 udgør ikke manglende opfyldelse af en kontraktlig forpligtelse med henblik på nærværende artikels stk. 1 og 3, og artikel 49, stk. 1.
 6. Bestemmelserne i nærværende artikel betragtes som overordnede præceptive bestemmelser som omhandlet i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008³⁵.

Artikel 47

Beføjelse til at suspendere visse forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse i henhold til enhver kontrakt, som et selskab, der er under afvikling, har indgået fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om suspension i henhold til artikel 63, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden for det selskab, der er under afvikling, er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.
2. En betalings- eller leveringsforpligtelse, som ville være forfaldet under den i stk. 1 omhandlede suspensionsperiode, forfalder umiddelbart efter suspensionsperiodens udløb.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

3. Hvis betalings- eller leveringsforpligtelserne i en kontrakt suspenderes for et selskab, der er under afvikling, i henhold til stk. 1, suspenderes betalings- eller leveringsforpligtelserne for modparterne til det selskab, der er under afvikling, i henhold til kontrakten for den samme periode.
4. En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på betalings- og leveringsforpligtelser over for følgende:
 - a) systemer og systemansvarlige, der er udpeget som sådanne i henhold til direktiv 98/26/EF
 - b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til nævnte forordnings artikel 25.
5. Ved udøvelsen af en beføjelse i henhold til nærværende artikel tager en afviklingsmyndighed hensyn til den indvirkning, som udøvelsen af den pågældende beføjelse kan have.

Afviklingsmyndighederne fastsætter rækkevidden af denne beføjelse under hensyntagen til omstændighederne i hvert enkelt tilfælde.

Artikel 48

Beføjelse til at begrænse muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at begrænse muligheden for, at sikre kreditorer i et selskab, der er under afvikling, kan gøre sikkerhedsrettigheder gældende vedrørende aktiver i det pågældende selskab, der er under afvikling, fra datoen for offentliggørelse af en meddelelse om begrænsning i henhold til artikel 63, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor det selskab, der er under afvikling, er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.
2. En begrænsning i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på:
 - a) sikkerhedsrettigheder tilhørende systemer eller systemansvarlige, der er udpeget som sådanne i forbindelse med direktiv 98/26/EF
 - b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelands-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til nævnte forordnings artikel 25.
3. Hvis artikel 60 finder anvendelse, sikrer afviklingsmyndighederne, at enhver begrænsning, der gøres gældende i henhold til den beføjelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, anvendes konsekvent for alle koncernheder, over for hvilke der træffes en afviklingsforanstaltning.

Artikel 49

Beføjelse til midlertidigt at suspendere opsigelsesrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et selskab, der er under afvikling, fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 63, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor det selskab, der er under afvikling, er etableret, på

den første hverdag efter denne offentliggørelse, forudsat at betalings- og leveringsforpligtelserne og sikkerhedsstillelsen fortsat opfyldes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at suspendere opsigelsesrettighederne for enhver part i en kontrakt med et datterselskab til et selskab, der er under afvikling, når et af følgende forhold gør sig gældende:
 - a) forpligtelserne i henhold til kontrakten garanteres eller på anden vis understøttes af det selskab, der er under afvikling
 - b) opsigelsesrettighederne i henhold til kontrakten udelukkende er baseret på insolvensen eller de finansielle forhold i det selskab, der er under afvikling
 - c) i tilfælde af at der er udøvet eller kan udøves en overførselsbeføjelse, der vedrører det selskab, der er under afvikling, enten:
 - i) alle de aktiver og passiver i datterselskabet, som vedrører denne kontrakt, er blevet overført eller kan overføres til modtageren, og denne påtager sig alle disse aktiver og passiver, eller
 - ii) afviklingsmyndigheden på anden måde sikrer tilstrækkelig beskyttelse af sådanne forpligtelser.

Suspensionen af opsigelsesrettighederne får virkning fra offentliggørelsen af meddelelsen i henhold til artikel 63, stk. 3, frem til midnat i den medlemsstat, hvor datterselskabet til det selskab, der er under afvikling, er etableret, på den første hverdag efter denne offentliggørelse.

3. En suspension i henhold til stk. 1 eller 2 finder ikke anvendelse på:
 - a) systemer eller systemansvarlige, der er udpeget som sådanne i forbindelse med direktiv 98/26/EF, eller
 - b) CCP'er, der er meddelt tilladelse i Unionen i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og tredjelandes-CCP'er, der er anerkendt af ESMA i henhold til nævnte forordnings artikel 25.
4. En person kan udøve en opsigelsesret i henhold til en kontrakt inden afslutningen af den periode, der er anført i stk. 1 eller 2, hvis denne person modtager en meddelelse fra afviklingsmyndigheden om, at de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, ikke vil blive:
 - a) overført til en anden enhed eller
 - b) omfattet af nedskrivning eller konvertering i overensstemmelse med artikel 34, stk. 1, litra a).
5. Udøver en afviklingsmyndighed den i denne artikels stk. 1 eller 2 anførte beføjelse til at suspendere opsigelsesrettigheder, og er der ikke givet meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, kan disse opsigelsesrettigheder, når suspensionsperioden udløber, jf. dog artikel 46, udøves således:
 - a) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, er blevet overført til en anden enhed, kan en modpart kun udøve disse opsigelsesrettigheder i henhold til kontraktbestemmelserne vedrørende en eventuel fortsat eller efterfølgende fyldestgørelsesgrund fra modtagerens side
 - b) hvis de rettigheder og forpligtelser, der er omfattet af kontrakten, forbliver i det selskab, der er under afvikling, og afviklingsmyndigheden ikke har anvendt nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet på denne kontrakt til det formål,

der er fastsat i artikel 34, stk. 1, litra a), kan en modpart udøve disse opsigelsesrettigheder i henhold til kontraktbestemmelserne efter udløbet af en suspension, jf. nærværende artikels stk. 1.

Artikel 50

Kontraktmæssig anerkendelse af beføjelser til udsættelse under afvikling

1. Medlemsstaterne pålægger forsikrings- og genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), i alle finansielle kontrakter, som de indgår, og som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, at indføre bestemmelser, i henhold til hvilken parterne anerkender, at den finansielle kontrakt kan blive underlagt afviklingsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne i artikel 47, 48 og 49 og anerkender, at de er bundet af kravene i artikel 46.
2. Medlemsstaterne kan også kræve, at endelige moderselskaber i Unionen sikrer, at deres datterselskaber i tredjelande, som er forsikrings- og genforsikringsselskaber eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), i de finansielle kontrakter omhandlet i stk. 1 indfører bestemmelser for at udelukke, at afviklingsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at suspendere eller begrænse rettighederne og forpligtelserne for det endelige moderselskab, jf. stk. 1, udgør en gyldig grund til førtidig opsigelse, suspension, ændring, netting, udøvelse af modregningsrettigheder eller af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende med hensyn til disse kontrakter.
3. Stk. 1 finder anvendelse på alle finansielle kontrakter, som:
 - a) indfører en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter ikrafttræden af de bestemmelser, der er vedtaget på nationalt plan med henblik på gennemførelse af denne artikel
 - b) indeholder bestemmelser om udøvelse af en eller flere opsigelsesrettigheder eller rettigheder til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som artikel 46, 47, 48 eller 49 ville finde anvendelse på, hvis den finansielle kontrakt var omfattet af en medlemsstats lovgivning.
4. Det forhold, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), i sine finansielle kontrakter ikke medtager de kontraktbestemmelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, forhindrer ikke afviklingsmyndigheden i at udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 46, 47, 48 eller 49, i forbindelse med den pågældende finansielle kontrakt.
5. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at beskrive de i stk. 1 omhandlede kontraktbestemmelser, idet den tager hensyn til forsikrings- og genforsikringsselskabers og enheders forskellige forretningsmodeller.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 51

Beføjelse til midlertidigt at suspendere genindløsningsrettigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til midlertidigt at begrænse eller suspendere forsikringstageres genindløsningsrettigheder i forbindelse med livsforsikringsaftaler, som er tegnet af det selskab, der er under afvikling, forudsat at de materielle forpligtelser i henhold til kontrakterne, og navnlig betalingsforpligtelser, til fordel for forsikringstagere, begunstigede eller skadelidte, fortsat opfyldes.
2. Den i stk. 1 omhandlede beføjelse må kun udøves, så længe som det er nødvendigt for at gøre det lettere at anvende én eller flere af afviklingsværktøjerne i artikel 26, stk. 3. Nævnte beføjelse er gyldig i det tidsrum, der er angivet i meddelelsen om suspension, som er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 63, stk. 3.

Artikel 52

Udøvelse af afviklingsbeføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne er i stand til at udøve kontrol over det selskab, der er under afvikling, for således:
 - a) at udøve og levere aktiviteter og tjenesteydelser i det selskab, der er under afvikling, med alle de beføjelser, der tillægges aktionærerne og administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet
 - b) at forvalte og afhænde aktiver og ejendom tilhørende det selskab, der er under afvikling.

Den i første afsnit omhandlede kontrol kan udøves direkte af afviklingsmyndigheden eller indirekte af en eller flere personer, der udpeges af afviklingsmyndigheden. Medlemsstaterne sikrer, at stemmerettigheder, som er knyttet til aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i det selskab, der er under afvikling, ikke kan udøves i afviklingsperioden.

2. Med forbehold af den klageadgang, der er omhandlet i artikel 65, stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne er i stand til at træffe en afviklingsforanstaltning i kraft af en bekendtgørelse i overensstemmelse med de nationale administrative kompetencer og procedurer, uden at der udøves kontrol over det selskab, der er under afvikling.
3. Afviklingsmyndighederne beslutter fra sag til sag, om det er hensigtsmæssigt at træffe en afviklingsforanstaltning i kraft af de midler, der er omhandlet i stk. 1 eller 2, i det de tager hensyn til afviklingsmålene i artikel 18 og de overordnede principper for afvikling i artikel 22, de specifikke forhold, der gør sig gældende for det pågældende selskab, der er under afvikling, og behovet for at fremme en effektiv afvikling af grænseoverskridende koncerner.
4. Afviklingsmyndighederne anses ikke for at være skyggedirektører eller de facto-direktører i henhold til national ret.

KAPITEL V

Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 53

Behandling af aktionærer og kreditorer i tilfælde af delvise overførsler og anvendelse af nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet

1. Når der er anvendt ét eller flere afviklingsværktøjer som omhandlet i artikel 26, stk. 3, undtagen i en situation som beskrevet i andet afsnit, og når afviklingsmyndighederne kun foretager en delvis overførsel af de rettigheder, aktiver og forpligtelser, der tilhører det selskab, der er under afvikling, sikrer medlemsstaterne, at de aktionærer og kreditorer, hvis fordringer ikke er blevet overført, modtager dækning for deres fordringer mindst svarende til det, de ville have modtaget, hvis det selskab, der er under afvikling, var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 62 omhandlede afgørelse blev truffet
2. Når der er anvendt ét eller flere afviklingsværktøjer som omhandlet i artikel 26, stk. 3, og når afviklingsmyndighederne anvender nedskrivnings- eller konverteringsværktøjet, sikrer medlemsstaterne, at de aktionærer og kreditorer, hvis fordringer er blevet nedskrevet eller konverteret til egenkapital, ikke lider større tab, end de ville have lidt, hvis det selskab, der er under afvikling, var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 62 omhandlede afgørelse blev truffet.

Artikel 54

Værdiansættelse af forskel i behandlingen

1. Medlemsstaterne påser, at en uafhængig person hurtigst muligt, efter at en afviklingsforanstaltning eller afviklingsforanstaltninger er blevet iværksat, foretager en værdiansættelse med henblik på at vurdere, om aktionærer og kreditorer ville have modtaget en bedre behandling, hvis det selskab, der er under afvikling, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling. Denne værdiansættelse adskiller sig fra den værdiansættelse, der foretages i henhold til artikel 23.
2. Den i stk. 1 omtalte værdiansættelse skal angive:
 - a) den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, herunder relevante forsikringsgarantiordninger, hvis det selskab, der er under afvikling, over for hvilket en afviklingsforanstaltning eller afviklingsforanstaltninger er blevet iværksat, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 62 omhandlede afgørelse blev truffet
 - b) den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer i det selskab, der er under afvikling, har modtaget i forbindelse med afviklingen
 - c) om der er nogen forskel mellem behandlingen i litra a) og behandlingen i litra b).
3. Værdiansættelsen skal:

- a) tage udgangspunkt i, at det selskab, der er under afvikling, over for hvilket en afviklingsforanstaltning eller afviklingsforanstaltninger er blevet iværksat, ville havde været underlagt almindelig insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 62 omhandlede afgørelse blev truffet
 - b) tage udgangspunkt i, at afviklingsforanstaltningen eller afviklingsforanstaltningerne ikke var blevet iværksat
 - c) se bort fra enhver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til det selskab, der er under afvikling.
4. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til værdiansættelsen i nærværende artikel, navnlig metoden til at vurdere den behandling, som aktionærer og kreditorer ville have modtaget, hvis det selskab, der er under afvikling, havde været underlagt insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor den i artikel 62 omhandlede afgørelse blev truffet.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 55

Sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer og kreditorer

Hvis det ved værdiansættelsen i henhold til artikel 54 konstateres, at en aktionær eller kreditor som omhandlet i artikel 53 eller, når det er relevant, forsikringsgarantiordningen i henhold til gældende national ret, har lidt større tab, end de ville have lidt i forbindelse med en likvidation ved almindelig insolvensbehandling, sikrer medlemsstaterne, at de er berettiget til betaling af forskellen.

Artikel 56

Sikkerhedsforanstaltninger for modparter i delvise overførsler

1. Medlemsstaterne sikrer, at der forefindes en passende beskyttelse af følgende ordninger og af modparterne i følgende ordninger:
- a) aftaler om sikkerhedsstillelse, hvorved en person i form af en sikkerhed har konkrete eller mulige interesser i de aktiver eller rettigheder, der er genstand for overførsel, uanset om disse interesser er sikret på grundlag af specifikke aktiver eller rettigheder eller på grundlag af et flydende pant eller en lignende ordning
 - b) aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, hvormed sikkerhedsstillelsen til sikring eller dækning af resultaterne af specifikke forpligtelser opnås ved overførsel af det fulde ejerskab af aktiver fra sikkerhedsstilleren til sikkerhedstageren, og dette på betingelser, hvorefter sikkerhedstageren skal overføre aktiver, hvis disse specifikke forpligtelser realiseres
 - c) aftaler om modregning, hvorved to eller flere krav eller forpligtelser mellem det selskab, der er under afvikling, og en modpart, kan modregnes hinanden

- d) nettingaftaler
- e) forsikringsaftaler tilknyttet investeringsfonde eller andre afgrænsede porteføljer
- f) genforsikringsaftaler
- g) aftaler om struktureret finansiering, herunder securitisationer og instrumenter, der anvendes til hedgingformål, og som udgør en integrerende del af sikkerhedspuljen, og som i henhold til national ret er sikret og indebærer en aftaleparts eller en administrators, en befuldmægtigets eller en repræsentants udstedelse og besiddelse af en sikkerhed.

Den mest hensigtsmæssige form for beskyttelse for de kategorier af aftaler, der er anført i dette stykkes litra a)-g), vælges i overensstemmelse med artikel 57-60.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 anførte sikkerhedsforanstaltninger finder anvendelse i følgende situationer:
 - a) en afviklingsmyndighed overfører en del af, men ikke alle aktiverne, rettighederne eller passiverne i et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed eller, gennem anvendelse af et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 26, stk. 3, fra et overgangsselskab eller et porteføljeadministrationsselskab til en anden person
 - b) en afviklingsmyndighed udøver de beføjelser, der er anført i artikel 41, stk. 1, litra f).
3. Kravet i stk. 1 finder anvendelse uanset antallet af parter, der er involveret i ordningerne, og uanset om ordningerne:
 - a) er blevet oprettet på grundlag af en kontrakt, en trust eller andet, eller er opstået automatisk i kraft af gældende ret
 - b) er opstået af eller helt eller delvist er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.

Artikel 57

Beskyttelse af aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, aftaler om modregning, nettingaftaler og genforsikringsaftaler

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af aftaler om finansielle sikkerhedsstillelser i form af overdragelse af ejendomsret, aftaler om modregning, nettingaftaler og genforsikringsaftaler med henblik på at undgå en overførsel af nogle af, men ikke alle, de rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning, en nettingaftale eller en genforsikringsaftale mellem det selskab, der er under afvikling, og en anden person, og en ændring eller en ophævelse af rettigheder og forpligtelser, som er beskyttet i kraft af en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning, en nettingaftale eller en genforsikringsaftale ved anvendelse af accessoriske beføjelser.

Med henblik på første afsnit betragtes rettigheder og forpligtelser som beskyttet i henhold til en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning, en nettingaftale og en genforsikringsaftale,

hvis parterne i ordningen eller ordningerne er berettiget til at modregne eller nette disse rettigheder og forpligtelser.

2. Når det er nødvendigt for i højere grad at opfylde afviklingsmålene i artikel 18, og navnlig for at sikre en bedre beskyttelse af forsikringstagere, kan afviklingsmyndighederne, uanset stk. 1, overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller passiver, som er del af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, en aftale om modregning, en nettingaftale eller en genforsikringsaftale.

Artikel 58

Beskyttelse af aftaler om sikkerhedsstillelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af passiver, der sikres i henhold til en aftale om sikkerhedsstillelse, for at forhindre ét eller flere af følgende:
 - a) overførsel af aktiver, hvormed forpligtelsen er sikret, medmindre forpligtelsen og sikkerhedsstillelsen også overføres
 - b) overførsel af et sikret passiv, medmindre sikkerhedsstillelsen også overføres
 - c) overførsel af sikkerhedsstillelsen, medmindre det sikrede passiv også overføres
 - d) ændring eller ophævelse af en aftale om sikkerhedsstillelse ved anvendelse af accessoriske beføjelser, hvis denne ændring eller afslutning ville medføre, at passivet ikke længere er sikret.
2. Når det er nødvendigt for i højere grad at opfylde afviklingsmålene i artikel 18, og navnlig for at sikre en bedre beskyttelse af forsikringstagere, kan afviklingsmyndigheden, uanset stk. 1, overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller passiver, som er del af den samme aftale.

Artikel 59

Beskyttelse af aftaler om struktureret finansiering og andre afgrænsede porteføljer

1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes en passende beskyttelse af aftaler om struktureret finansiering eller andre afgrænsede porteføljer, herunder aftaler som omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra e) og g), for at forhindre følgende:
 - a) delvis overførsel af de aktiver, rettigheder og passiver, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering eller andre afgrænsede porteføljer, herunder de aftaler, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra e) og g), som det selskab, der er under afvikling, er part i
 - b) afslutning eller ændring ved anvendelse af accessoriske beføjelser af de aktiver, rettigheder og passiver, som udgør eller er en del af en aftale om struktureret finansiering eller andre afgrænsede porteføljer, herunder aftaler som omhandlet i artikel 56, stk. 1, litra e) og g), som det selskab, der er under afvikling, er part i.
2. Når det er nødvendigt for i højere grad at opfylde afviklingsmålene i artikel 18, og navnlig for at sikre en bedre beskyttelse af forsikringstagere, kan afviklingsmyndighederne, uanset stk. 1, overføre, ændre eller ophæve aktiver, rettigheder eller passiver, som er del af den samme aftale.

Delvise overførsler: beskyttelse af handels-, clearing- og afregningssystemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af et afviklingsværktøj som omhandlet i artikel 26, stk. 3, ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF, når afviklingsmyndigheden gør følgende:
 - a) overfører en del af, men ikke alle aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der er under afvikling, til en anden enhed
 - b) anvender de i artikel 41 omhandlede accessoriske beføjelser til at ophæve eller ændre vilkårene i en kontrakt, som det selskab, der er under afvikling, har indgået, eller til at indsætte en køber eller modtager som part.
2. En overførsel, ophævelse eller ændring som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 må ikke:
 - a) annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF
 - b) ændre eller hindre fuldbyrdelsen af overførselsordrer og netting i henhold til artikel 3 og 5 i direktiv 98/26/EF, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til nævnte direktivs artikel 4 eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til nævnte direktivs artikel 9.

KAPITEL VI

Proceduremæssige forpligtelser

Underretningskrav

1. Medlemsstaterne pålægger administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), at underrette tilsynsmyndigheden, hvis disse organer vurderer, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), er nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. artikel 19, stk. 3.
2. Tilsynsmyndighederne underretter de berørte afviklingsmyndigheder om:
 - a) underretninger, som de har modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, artikel 136, artikel 138, stk. 1, og artikel 139, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF
 - b) foranstaltninger, som tilsynsmyndigheden pålægger forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), at træffe, på grundlag af udøvelsen af de beføjelser, som det/den har i henhold til nærværende direktivs artikel 15 eller 16 og i henhold til artikel 137, artikel 138, stk. 3 og 5, artikel 139, stk. 3, og artikel 140, 141 og 144 i direktiv 2009/138/EF
 - c) enhver forlængelse af tilbagebetalingsperioden som omhandlet i artikel 138, stk. 4, i direktiv 2009/138/EF.

Tilsynsmyndighederne giver også afviklingsmyndighederne en genpart af den genopretningsplan, som er indsendt i henhold til artikel 138, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller en enhed som

omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), en genpart af finansieringsplanen, som er indsendt i henhold til artikel 139, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF af forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), og tilsynsmyndighedens udtalelse om disse dokumenter, alt efter hvad der er relevant.

3. En tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed, som vurderer, at betingelserne i artikel 19, stk. 1, litra a) og b), er opfyldt for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), fremsender omgående denne vurdering til følgende myndigheder, hvis det ikke er samme myndighed:
 - a) afviklingsmyndigheden for det pågældende selskab eller den pågældende enhed
 - b) tilsynsmyndigheden for det pågældende selskab eller den pågældende enhed
 - c) tilsynsmyndigheden i en medlemsstat, hvor det pågældende selskab eller den pågældende enhed udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed
 - d) afviklingsmyndigheden i en medlemsstat, hvor det pågældende selskab eller den pågældende enhed udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed
 - e) den forsikringsgarantiordning, som et forsikringsselskab er medlem af, når det er relevant og nødvendigt for, at forsikringsgarantiordningens funktioner kan afvikles
 - f) hvor dette er relevant, koncernafviklingsmyndigheden
 - g) det kompetente ministerium
 - h) hvor dette er relevant, den koncerntilsynsførende
 - i) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og den udpegede nationale makroprudentielle myndighed.

Artikel 62

Afviklingsmyndighedens afgørelse

1. Ved modtagelsen af en underretning fra tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 61, stk. 3, eller på eget initiativ vurderer afviklingsmyndigheden, om betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e).
2. En afgørelse om at træffe eller ikke træffe afviklingsforanstaltninger over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) begrundelsen for afgørelsen
 - b) den afviklingsforanstaltning, som afviklingsmyndigheden agter at træffe, herunder i givet fald afgørelsen om at anmode om likvidation, udpegelse i henhold til national ret af en administrator eller eventuelle andre foranstaltninger i overensstemmelse med almindelig insolvensbehandling eller i henhold til artikel 26, stk. 8.

Afviklingsmyndighedernes proceduremæssige forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne hurtigst muligt efter at have truffet en afviklingsforanstaltning opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2 og 3.
2. Afviklingsmyndighederne underretter det selskab, der er under afvikling, og følgende myndigheder, hvis de ikke er de samme, om den i stk. 1 omhandlede afviklingsforanstaltning:
 - a) tilsynsmyndigheden for det selskab, der er under afvikling
 - b) tilsynsmyndigheden for en filial af det selskab, der er under afvikling
 - c) centralbanken i den medlemsstat, hvor det selskab, der er under afvikling, er etableret
 - d) hvor dette er relevant, den forsikringsgarantiordning, som det selskab, der er under afvikling, er medlem af
 - e) hvor dette er relevant, koncerneafviklingsmyndigheden
 - f) det kompetente ministerium
 - g) hvor dette er relevant, koncerntilsynsmyndigheden
 - h) den udpegede nationale makroprudentielle myndighed og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici
 - i) Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, EIOPA, ESMA og EBA
 - j) de systemansvarlige for det system, selskabet deltager i, hvis det selskab, der er under afvikling, er et institut som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 98/26/EF.
3. Afviklingsmyndigheden offentliggør eller sikrer offentliggørelse af en genpart af den afgørelse eller det instrument, hvorved afviklingsforanstaltningen træffes, eller en meddelelse, der opsummerer afviklingsforanstaltningens virkninger, herunder for forsikringstagere, og, hvor dette er relevant, suspensions- eller begrænsningsvilkårene og -perioden som omhandlet i artikel 47, 48 og 49 med følgende midler:
 - a) på sit officielle websted
 - b) på tilsynsmyndighedens websted, hvis denne myndighed ikke er afviklingsmyndigheden, og på EIOPA's websted
 - c) på webstedet for det selskab, der er under afvikling
 - d) optages aktierne, de andre ejerskabs- eller gældsinstrumenter i det selskab, der er under afvikling, til handel på et reguleret marked, anvendes midlerne til offentliggørelse af regulerede oplysninger vedrørende det selskab, der er under afvikling, i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF³⁶.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

4. Hvis aktierne, ejerskabs- eller gældsinstrumenterne ikke optages til handel på et reguleret marked, sikrer afviklingsmyndigheden, at de dokumenter, der udgør bevisgrundlaget for de i stk. 3 omhandlede instrumenter, sendes til aktionærerne og kreditorerne i det selskab, der er under afvikling, og som er registreret i registre eller databaser i det selskab, der er under afvikling, og som er tilgængelige for afviklingsmyndigheden.

Artikel 64

Fortrolighed

1. Medlemsstaterne sikrer, at kravene om tavshedspligt er bindende for følgende personer, myndigheder og organer, og at ingen af disse offentliggør fortrolige oplysninger:
- a) afviklingsmyndighederne
 - b) tilsynsmyndighederne og EIOPA
 - c) de kompetente ministerier
 - d) administratorer, som er udnævnt i overensstemmelse med artikel dette direktivs artikel 42
 - e) potentielle købere, som tilsynsmyndighederne har kontaktet, eller som afviklingsmyndighederne har henvendt sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse var et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb
 - f) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, valuarer og andre eksperter, der engageres direkte eller indirekte af afviklingsmyndighederne, af tilsynsmyndighederne, af de kompetente ministerier eller af potentielle købere som omhandlet i litra e)
 - g) organer, der administrerer forsikringsgarantiordninger
 - h) det organ, der har ansvar for finansieringsordningerne
 - i) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsprocessen
 - j) et broinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab
 - k) enhver anden person, der permanent eller lejlighedsvist leverer eller har leveret tjenesteydelser direkte eller indirekte til personer som omhandlet i litra a)-j)
 - l) den øverste ledelse, medlemmer af administrations-, ledelses- og tilsynsorganet og de ansatte i de i litra a)-j) omhandlede organer eller enheder før, under og efter deres udpegelse.
2. Uden at det berører den generelle karakter af kravene i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at de i stk. 1 omhandlede personer har forbud mod at videregive fortrolige oplysninger, som de modtager som led i deres erhvervsarbejde eller fra en tilsynsmyndighed eller afviklingsmyndighed i forbindelse med den pågældende myndigheds funktioner, til enhver person eller myndighed, undtagen i følgende situationer:
- a) videregivelsen foretages som led i udøvelsen af deres funktioner i henhold til dette direktiv

- b) videregivelsen foretages i summarisk eller samlet form på en sådan måde, at de enkelte forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), ikke kan identificeres
- c) videregivelsen foretages med udtrykkelig forhåndsgodkendelse fra den myndighed, det forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), som udleverede oplysningerne.

Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede personer vurderer de mulige virkninger, som videregivelse af oplysninger kunne have for samfundets interesser, for så vidt angår finanspolitik, valutapolitik eller økonomisk politik, for fysiske og juridiske personers forretningsmæssige interesser, for formålet med inspektioner, for undersøgelser og revisioner.

Proceduren for vurdering af de i andet afsnit omhandlede virkninger skal omfatte en særlig vurdering af virkningerne af enhver videregivelse af indholdet og detaljerne i de genopretnings- og afviklingsplaner, der er omhandlet i artikel 5, 7, 9, 10 og 12, og resultaterne af enhver vurdering, der er foretaget i henhold til artikel 6, 8 og 13.

Medlemsstaterne sikrer, at en person eller en enhed som omhandlet i stk. 1 gøres civilretligt ansvarlig i tilfælde af en overtrædelse af nærværende artikel.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de personer, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b), c), g), i) og j), har indført interne regler, som sikrer overholdelse af fortrolighedskravene i stk. 1 og 2, herunder regler, der sikrer tavshedspligt omkring oplysninger, som udveksles mellem personer, der er direkte involveret i afviklingsprocessen.
4. Denne artikels stk. 1-3 må ikke forhindre:
 - a) ansatte og eksperter i de organer og enheder, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-i), i at udveksle oplysninger indbyrdes inden for det enkelte organ eller den enkelte enhed
 - b) afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne, herunder deres ansatte og eksperter, i at udveksle oplysninger indbyrdes og med andre afviklingsmyndigheder i Unionen, andre tilsynsmyndigheder i Unionen, kompetente ministerier, centralbanker, forsikringsgarantiordninger, myndigheder med ansvar for almindelig insolvensbehandling, myndigheder med ansvar for opretholdelsen af stabiliteten i det finansielle system i medlemsstaterne ved anvendelse af makroprudentielle regler, personer, der udfører lovpligtig revision af regnskaber, EIOPA eller, med forbehold af artikel 77, tredjelandsmyndigheder, der varetager opgaver, som svarer til de opgaver, der varetages af afviklingsmyndighederne, eller, efter strenge fortrolighedskrav, af en potentiel køber, hvor dette er nødvendigt med henblik på planlægning eller gennemførelse af en afviklingsforanstaltning.
5. Medlemsstaterne kan give tilladelse til udveksling af oplysninger med følgende:
 - a) med forbehold af strenge fortrolighedskrav, enhver anden person, hvor det er nødvendigt af hensyn til planlægningen eller gennemførelsen af en afviklingsforanstaltning
 - b) parlamentariske undersøgelsesudvalg i deres medlemsstater, revisionsretter i deres medlemsstater og andre enheder med ansvar for undersøgelser i deres medlemsstater, under passende omstændigheder

- c) nationale myndigheder med ansvar for tilsyn med betalingssystemer, myndigheder med ansvar for almindelige insolvensprocedurer, myndigheder med offentlig tilsynspligt med andre enheder i den finansielle sektor, myndigheder med ansvar for tilsyn med de finansielle markeder, kreditinstitutter og investeringsselskaber og inspektører, der handler på deres vegne, medlemsstaternes myndigheder med ansvar for opretholdelse af stabilitet i det finansielle system i medlemsstaterne ved brug af makroprudentielle regler og myndigheder med ansvar for beskyttelse af det finansielle systems stabilitet og personer, der har til opgave at udføre lovpligtig revision.
6. Nærværende artikels stk. 1-5 berører ikke national ret vedrørende videregivelse af oplysninger til brug ved retslig behandling af straffe- eller civilretlige sager.
7. Senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden] udsteder EIOPA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 for at angive, hvordan oplysninger bør formidles i summarisk eller samlet form til de i stk. 2 omhandlede formål.

KAPITEL VII

Klageadgang og udelukkelse af andre tiltag

Artikel 65

Domstolens forhåndsgodkendelse og retten til at påklage afgørelser

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyringsforanstaltning er underlagt domstolens forhåndsgodkendelse, forudsat at proceduren i forbindelse med ansøgningen om godkendelse og domstolens behandling efter national ret, for så vidt angår en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, afvikles hurtigt.
2. Medlemsstaterne indfører i national ret retten til at påklage en afgørelse om at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en afgørelse om at udøve enhver beføjelse efter dette direktiv, dog ikke en krisestyringsforanstaltning.
3. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer, der er berørt af en afgørelse om at træffe en krisestyringsforanstaltning, har ret til at påklage den pågældende afgørelse.
Medlemsstaterne sikrer, at prøvelsen af en krisestyringsforanstaltning afvikles hurtigt, og at de nationale domstole anvender de økonomiske vurderinger af de faktiske omstændigheder, som afviklingsmyndigheden har gennemført, som grundlag for deres egen vurdering.
4. For den i stk. 3 omhandlede klageadgang gælder der følgende betingelser:
 - a) indgivelse af en klage medfører ikke automatisk suspension af virkningerne af den anfægtede afgørelse
 - b) afviklingsmyndighedens afgørelse kan fuldbyrdes omgående og medfører en simpel formodning om, at det ikke vil være i samfundets interesse at suspendere dens håndhævelse.

Når det er nødvendigt at beskytte interesser hos tredjemand, der i god tro har købt aktier, andre ejerskabsinstrumenter, aktiver, rettigheder eller passiver i et selskab, der

er under afvikling, i medfør af anvendelsen af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, eller gennem en afviklingsmyndigheds udøvelse af afviklingsbeføjelser, berører annulleringen af en afgørelse truffet af en afviklingsmyndighed ikke forvaltningsmæssige handlinger eller transaktioner, der foretages efterfølgende af den berørte afviklingsmyndighed, og som er baseret på den annullerede afgørelse. I så fald er retsmidlerne, såfremt afviklingsmyndighederne har truffet en fejlagtig afgørelse eller en fejlagtig foranstaltning, begrænset til kompensation for det tab, ansøgeren har lidt som følge af den annullerede afgørelse eller handling.

Artikel 66

Begrænsninger af andre retlige procedurer

1. Uden at det berører artikel 62, stk. 2, litra b), sikrer medlemsstaterne i forhold til et selskab, der er under afvikling, eller et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), for hvilket eller hvilken det er blevet konstateret, at betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt, at der ikke indledes almindelig insolvensbehandling, medmindre det sker på afviklingsmyndighedens initiativ, og at der ikke kan træffes en afgørelse om at indlede almindelig insolvensbehandling over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), medmindre afviklingsmyndigheden har givet samtykke hertil.
2. For så vidt angår stk. 1 sikrer medlemsstaterne:
 - a) at tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne straks underrettes om enhver anmodning om indledning af almindelig insolvensbehandling over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), uanset om det pågældende selskab eller den pågældende enhed er under afvikling, eller om en afgørelse er blevet offentliggjort i overensstemmelse med artikel 63, stk. 3 og 4
 - b) at der ikke træffes afgørelse om anmodningen om indledning af almindelig insolvensbehandling, medmindre de i litra a) omhandlede underretninger er foretaget, og et af følgende forhold gør sig gældende:
 - i) afviklingsmyndigheden har underrettet myndighederne med ansvar for almindelig insolvensbehandling om, at den ikke agter at træffe en afviklingsforanstaltning over for forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e)
 - ii) en periode på syv dage, som begynder på datoen for de i litra a) omhandlede underretninger, er udløbet.
3. Uden at dette berører en eventuel begrænsning af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, som følger af artikel 48, sikrer medlemsstaterne, at afviklingsmyndighederne har mulighed for at anmode en domstol om udsættelse i en passende periode, der står mål med det ønskede formål, af enhver retlig behandling eller procedure, som et selskab, der er under afvikling, er eller bliver part i, såfremt det er nødvendigt for at opnå en effektiv anvendelse af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, og de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i afsnit III, kapitel IV.

AFSNIT IV

GRÆNSEOVERSKRIDENDE KONCERNAFVIKLING

Artikel 67

Generelle principper for beslutningstagning, der involverer mere end én medlemsstat

Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder, når de træffer afgørelser eller foranstaltninger i henhold til dette direktiv, som vil kunne få konsekvenser i en eller flere andre medlemsstater, tager hensyn til følgende generelle principper:

- a) når der træffes en afviklingsforanstaltning, skal beslutningstagningen være effektiv, og afviklingsomkostninger skal mindskes mest muligt
- b) der skal træffes afgørelser og foranstaltninger på en rettidig og tilstrækkeligt hurtig måde, når det er nødvendigt
- c) afviklingsmyndighederne, tilsynsmyndighederne og andre myndigheder samarbejder indbyrdes for at sikre, at afgørelserne og foranstaltningerne træffes på en koordineret og effektiv måde
- d) de relevante myndigheders opgaver og ansvarsområder i hver enkelt medlemsstat defineres klart
- e) der skal tages behørigt hensyn til interesserne, de potentielle virkninger af afgørelser, foranstaltninger eller manglende foranstaltninger og negative virkninger for forsikringstagere, den finansielle stabilitet, offentlige finanser, forsikringsgarantiordninger og negative økonomiske og sociale virkninger i alle medlemsstater, hvor det endelige moderselskab og dets datterselskaber driver virksomhed, eller hvor de udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed
- f) der tages behørigt hensyn til målene om at sikre en afvejning af de forskellige involverede medlemsstaters interesser og om at undgå, at bestemte medlemsstaters interesser skades eller beskyttes urimeligt
- g) når afviklingsmyndighederne træffer afviklingshandlinger, tager de hensyn til og anvender de i artikel 11 omhandlede koncerneafviklingsplaner, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder finder, at afviklingsmålene i artikel 18 kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanerne
- h) en foreslået afgørelse eller foranstaltning skal være gennemsigtig, når det er sandsynligt, at den pågældende afgørelse eller foranstaltning får konsekvenser for forsikringstagere, realøkonomien, den finansielle stabilitet, offentlige finanser og, hvor dette er relevant, forsikringsgarantiordninger og finansieringsordninger i en af de berørte medlemsstater.

Artikel 68

Afviklingskollegier

1. Koncerneafviklingsmyndighederne opretter afviklingskollegier, som skal varetage de opgaver, der er omhandlet i artikel 10, 11, 14, 16, 70 og 71, og som efter

omstændighederne sikrer samarbejde og koordinering med afviklingsmyndigheder i tredjelande.

Disse afviklingskollegier skal navnlig fastsætte rammer for koncernafviklingsmyndigheden, de øvrige afviklingsmyndigheder og i givet fald de berørte tilsynsmyndigheder og koncerntilsynsførende med henblik på at varetage følgende opgaver:

- a) udveksle oplysninger med relevans for udarbejdelsen af koncernafviklingsplaner og for udøvelsen af afviklingsbeføjelser over for koncerner
- b) udarbejde koncernafviklingsplaner, jf. artikel 10 og 11
- c) vurdere koncerners afviklingsmuligheder, jf. artikel 14
- d) udøve beføjelser for at afhjælpe eller fjerne hindringer for koncerners afviklingsmuligheder, jf. artikel 16
- e) afgøre behovet for at udarbejde en koncernafviklingsordning, jf. artikel 70 eller 71
- f) nå til enighed om en koncernafviklingsordning, som er foreslået i overensstemmelse med artikel 70 eller 71
- g) koordinere kommunikation til offentligheden om koncernafviklingsstrategier og -ordninger
- h) koordinere anvendelsen af forsikringsgarantiordninger og finansieringsordninger.

Afviklingskollegier kan desuden anvendes som et forum til at drøfte eventuelle spørgsmål vedrørende grænseoverskridende koncernafvikling.

2. Følgende er medlemmer af afviklingskollegiet:

- a) koncernafviklingsmyndigheden
- b) afviklingsmyndighederne i hver medlemsstat, hvor et datterselskab, der er underlagt koncerntilsyn, er etableret
- c) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor et moderselskab til et eller flere af koncernens selskaber, som er en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), er etableret
- d) den koncerntilsynsførende og tilsynsmyndighederne i de medlemsstater, hvor afviklingsmyndigheden er medlem af afviklingskollegiet
- e) de kompetente ministerier, såfremt de afviklingsmyndigheder, der er medlemmer af afviklingskollegiet, ikke er de kompetente ministerier
- f) hvor dette er relevant, den myndighed, der er ansvarlig for forsikringsgarantiordningen i en medlemsstat, såfremt den pågældende medlemsstats afviklingsmyndighed er medlem af afviklingskollegiet
- g) EIOPA, jf. dog stk. 4
- h) afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor koncernens forsikrings- eller genforsikringsselskaber udøver væsentlig grænseoverskridende virksomhed.

Med henblik på litra g) bidrager EIOPA til at fremme og overvåge, at afviklingskollegierne fungerer på en effektiv, virksomhedsfuld og ensartet måde, og at der er konvergens blandt afviklingskollegierne. EIOPA indbydes til dette formål til at deltage i afviklingskollegiets møder. EIOPA har ingen stemmerettigheder.

Med henblik på litra h) skal afviklingsmyndighedernes deltagelse begrænses til at nå målene om en effektiv udveksling af oplysninger.

3. Såfremt et moderselskab eller et selskab, der er etableret i Unionen, har et datterforsikrings- eller genforsikringsselskab eller en filial, der ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var beliggende i Unionen, kan tredjelandes afviklingsmyndigheder indbydes til at deltage i afviklingskollegiet som observatør, forudsat at disse myndigheder er underlagt fortrolighedskrav, der efter koncerneafviklingsmyndighedens opfattelse svarer til de i artikel 77 fastsatte krav.
4. Koncerneafviklingsmyndigheden er formand for afviklingskollegiet. I denne egenskab skal den:
 - a) efter høring af de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet fastlægge skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets virkemåde
 - b) koordinere alle afviklingskollegiets aktiviteter
 - c) indkalde til og lede alle møder i afviklingskollegiet og på forhånd holde alle medlemmerne af afviklingskollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af afviklingskollegiets møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de spørgsmål, der skal tages stilling til
 - d) underrette medlemmerne af afviklingskollegiet om alle planlagte møder, så de kan anmode om at deltage
 - e) beslutte på grundlag af de specifikke behov, hvilke medlemmer og observatører der skal indbydes til at deltage i afviklingskollegiets særlige møder, under hensyntagen til relevansen af de emner, der skal drøftes, for de pågældende medlemmer og observatører
 - f) rettidigt holde alle medlemmer af afviklingskollegiet underrettet om de beslutninger, der er truffet på møderne, og resultaterne heraf.

Afviklingsmyndighederne har uanset bestemmelserne i litra e) ret til at deltage i afviklingskollegiets møder, når der på dagsordenen er opført spørgsmål, der er underlagt fælles beslutningstagning, eller som vedrører en koncernenhed, der er beliggende i deres medlemsstat.

5. Koncerneafviklingsmyndighederne er ikke forpligtet til at oprette et afviklingskollegium, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i stk. 1, og opfylder alle de betingelser og procedurer, der er fastsat i nærværende artikel og artikel 69, herunder med hensyn til medlemskab af og deltagelse i afviklingskollegier. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.
6. EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige standarder for at præcisere afviklingskollegiernes virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de i stk. 1 omhandlede opgaver.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de reguleringsmæssige standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 69

Informationsudveksling

1. Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne giver efter anmodning hinanden alle oplysninger, som er relevante for udøvelsen af de øvrige myndigheders opgaver i henhold til dette direktiv, jf. dog artikel 64.
2. Koncernafviklingsmyndigheden koordinerer strømmen af alle relevante oplysninger mellem afviklingsmyndighederne. Navnlig skal koncernafviklingsmyndigheden på rettidig vis give afviklingsmyndighederne i de øvrige medlemsstater alle relevante oplysninger med henblik på at fremme udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 68, stk. 1, andet afsnit, litra b)-h).
3. En afviklingsmyndighed må ikke videregive oplysninger, som den har modtaget fra en tilsyns- eller afviklingsmyndighed i et tredjeland, medmindre den pågældende tilsyns- eller afviklingsmyndighed i tredjelandet har givet samtykke til en sådan videregivelse.

Afviklingsmyndigheder er ikke forpligtet til at videregive sådanne oplysninger, hvis tilsyns- eller afviklingsmyndigheden i tredjelandet ikke har givet samtykke til videregivelse af oplysningerne.

Artikel 70

Koncernafvikling, der involverer et datterselskab i koncernen

1. En afviklingsmyndighed, som afgør, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), som er et datterselskab i en koncern, opfylder betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, underretter straks koncernafviklingsmyndigheden, hvis den ikke er den samme myndighed, den koncerntilsynsførende og medlemmerne af afviklingskollegiet for den pågældende koncern om følgende oplysninger:
 - a) afgørelsen om, at forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), opfylder betingelserne i artikel 19 eller 20
 - b) de afviklingsforanstaltninger eller insolvensforanstaltninger, som afviklingsmyndigheden finder passende for det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskab eller den pågældende enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).
2. Ved modtagelse af den i stk. 1 omhandlede underretning foretager koncernafviklingsmyndigheden, efter høring af de øvrige medlemmer af det pågældende afviklingskollegium, en vurdering af de mulige konsekvenser af de

afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), for koncernen og for koncernenheder i andre medlemsstater, og om afviklingsforanstaltningerne eller de andre foranstaltninger vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat.

3. Hvis koncernafviklingsmyndigheden vurderer, at de afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), ikke vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, kan den afviklingsmyndighed, som har ansvar for forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), træffe de afviklingsforanstaltninger eller de andre foranstaltninger, som den har givet underretning om i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b).
4. Hvis koncernafviklingsmyndigheden vurderer, at de afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger, der er givet underretning om i henhold til stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat, skal koncernafviklingsmyndigheden senest 24 timer efter at have modtaget den i stk. 1 omhandlede underretning foreslå en koncernafviklingsordning og fremlægge ordningen for afviklingskollegiet. Denne frist på 24 timer kan forlænges med samtykke fra den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i stk. 1 omhandlede underretning.
5. I tilfælde af at koncernafviklingsmyndigheden ikke har fremlagt en vurdering inden for 24 timer, eller inden for en længere frist efter aftale, efter at den har modtaget den i stk. 1 omhandlede underretning, kan den afviklingsmyndighed, der har foretaget den i stk. 1 omhandlede underretning, iværksætte de afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger, der blev givet underretning om i overensstemmelse med nævnte stykkes litra b).
6. I den i stk. 4 omhandlede koncernafviklingsordning:
 - a) beskrives de afviklingsforanstaltninger, som de pågældende afviklingsmyndigheder bør træffe over for det endelige moderselskab eller bestemte koncernenheder, for at nå afviklingsmålene i artikel 18 og for at overholde de overordnede principper for afvikling i artikel 22
 - b) præciseres det, hvordan de i litra a) omhandlede afviklingsforanstaltninger bør koordineres
 - c) fastlægges der en finansieringsplan, som tager hensyn til koncernafviklingsplanen og de principper for ansvarsdeling, som er fastsat i nævnte koncernafviklingsplan i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra e).
7. Uden at det berører stk. 8, tager koncernafviklingsordningen form af en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, som har ansvar for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EIOPA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.
8. En afviklingsmyndighed, som er uenig i den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, eller som finder, at

koncernafviklingsmyndigheden af hensyn til beskyttelsen af forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet bør træffe uafhængige afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i koncernafviklingsordningen, over for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), gør følgende:

- a) angiver de nærmere begrundelser for uenigheden eller begrundelser for at fravige koncernafviklingsordningen
- b) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de i litra a) nævnte begrundelser
- c) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de foranstaltninger, som den vil træffe.

Når en afviklingsmyndighed angiver begrundelsen for sin uenighed, tager den hensyn til koncernafviklingsplanerne i artikel 11, de potentielle virkninger af de afviklingsforanstaltninger og foranstaltninger, som den vil træffe, for forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de pågældende medlemsstater, og de potentielle virkninger af disse afviklingsforanstaltninger eller foranstaltninger for andre dele af koncernen.

- 9. Afviklingsmyndigheder, som er enige i den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, kan nå frem til en fælles afgørelse om en koncernafviklingsordning, som omfatter koncernenheder i deres respektive medlemsstater uden deltagelse af de uenige afviklingsmyndigheder.
- 10. De fælles afgørelser, der er omhandlet i stk. 7 og 9, og de afviklingsforanstaltninger og foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med stk. 8, anerkendes som endelige og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.
- 11. Myndighederne træffer straks alle de foranstaltninger, der er nævnt i nærværende artikel, idet de tager behørigt hensyn til situationens hastende karakter.
- 12. Hvis der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning, og når afviklingsmyndighederne træffer afviklingsforanstaltninger over for en koncernenhed, arbejder de tæt sammen i afviklingskollegiet for at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle nødlidende eller forventeligt nødlidende koncernenheder.
- 13. Afviklingsmyndigheder, der træffer en afviklingsforanstaltning over for en koncernenhed, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

Artikel 71

Koncernafvikling, der involverer det endelige moderselskab

- 1. En koncernafviklingsmyndighed, som beslutter, at det endelige moderselskab, som den har ansvaret for, opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, giver straks underretning om de oplysninger, der er omhandlet i artikel 70, stk. 1, litra a) og b), til den koncerntilsynsførende og til de andre medlemmer af afviklingskollegiet for den pågældende koncern.

Afviklingsforanstaltningerne eller insolvensforanstaltningerne i artikel 70, stk. 1, litra b), kan omfatte iværksættelse af en koncernafviklingsordning, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 70, stk. 6, i følgende tilfælde:

- a) afviklingsforanstaltningerne eller de andre foranstaltninger på moderselskabsniveau, der er givet underretning om i henhold til artikel 70, stk. 1, litra b), gør det sandsynligt, at betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3, er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat
 - b) afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger på moderselskabsniveau alene er ikke tilstrækkelige til at stabilisere situationen, eller det er ikke sandsynligt, at de vil skabe et optimalt resultat
 - c) afviklingsmyndighederne har konstateret, at et eller flere datterselskaber, som de har ansvar for, opfylder betingelserne i artikel 19, stk. 1, eller artikel 20, stk. 3
 - d) afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger på koncernniveau vil gavne koncernens datterselskaber på en måde, der gør en koncernafviklingsordning relevant.
2. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, ikke indeholder en koncernafviklingsordning, skal koncernafviklingsmyndigheden træffe sin afgørelse efter høring af afviklingskollegiets medlemmer.
3. Hvis de foranstaltninger, der foreslås af koncernafviklingsmyndigheden i henhold til stk. 1, indeholder en koncernafviklingsordning, tager koncernafviklingsordningen form af en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder, der har ansvar for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.

EIOPA kan efter anmodning fra en afviklingsmyndighed bistå afviklingsmyndighederne med at nå frem til en fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. En afviklingsmyndighed, som er uenig i eller fraviger den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, eller som finder, at koncernafviklingsmyndigheden af hensyn til beskyttelsen af den finansielle stabilitet bør træffe uafhængige afviklingsforanstaltninger eller andre foranstaltninger end dem, der er foreslået i koncernafviklingsordningen, over for et forsikrings- eller genforsikringssselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), gør følgende:
- a) angiver de nærmere begrundelser for uenigheden eller begrundelser for at fravige koncernafviklingsordningen
 - b) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de i litra a) nævnte begrundelser
 - c) underretter koncernafviklingsmyndigheden og de andre afviklingsmyndigheder, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, om de foranstaltninger, som den vil træffe.

Når en afviklingsmyndighed angiver begrundelsen for sin uenighed, tager den pågældende afviklingsmyndighed hensyn til koncernafviklingsplanerne i artikel 11,

de potentielle virkninger af de afviklingsforanstaltningerne og foranstaltninger, som den vil træffe, for den finansielle stabilitet i de berørte medlemsstater, og de potentielle virkninger af afviklingsforanstaltningerne eller foranstaltningerne for andre dele af koncernen.

5. Afviklingsmyndigheder, som er enige i den koncernafviklingsordning, som er foreslået af koncernafviklingsmyndigheden, kan nå frem til en fælles afgørelse om en koncernafviklingsordning, som omfatter koncernenheder i deres respektive medlemsstater uden deltagelse af de uenige afviklingsmyndigheder.
6. Den fælles afgørelse, der er omhandlet i stk. 3 og 5, og de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger anerkendes som endelig og anvendes af afviklingsmyndighederne i de berørte medlemsstater.
7. Myndighederne iværksætter straks alle de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1-6, idet de tager behørigt hensyn til situationens hastende karakter.
8. Hvis der ikke iværksættes nogen koncernafviklingsordning, og når afviklingsmyndighederne træffer afviklingsforanstaltninger over for en koncernenhed, arbejder de tæt sammen i afviklingskollegiet for at nå frem til en koordineret afviklingsstrategi for alle berørte koncernenheder.
9. Afviklingsmyndigheder, der træffer afviklingsforanstaltninger over for en koncernenhed, underretter afviklingskollegiets medlemmer regelmæssigt og på fyldestgørende vis om disse foranstaltninger og den løbende udvikling heraf.

AFSNIT V

FORBINDELSER MED TREDJELANDE

Artikel 72

Aftaler med tredjelande

1. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne for samarbejde mellem afviklingsmyndighederne og de berørte tredjelandsmyndigheder, blandt andet for at dele oplysninger i forbindelse med genopretnings- og afviklingsplanlægning, som vedrører forsikrings- og genforsikringsselskaber, tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskaber og koncerner.
2. Formålet med de i stk. 1 omhandlede aftaler er at fastlægge processer og ordninger for samarbejde mellem afviklingsmyndighederne og de berørte tredjelandsmyndigheder i forbindelse med udførelsen af nogle eller alle de opgaver og udøvelse af nogle eller alle de beføjelser, der er omhandlet i artikel 76.
3. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med et tredjeland om de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indtil en aftale som omhandlet i stk. 1 med det relevante tredjeland træder i kraft, i det omfang en sådan bilateral aftale ikke er i uoverensstemmelse med nærværende afsnit.

Artikel 73

Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

1. Nærværende artikel finder anvendelse på tredjelandes afviklingsprocedurer, medmindre og indtil en international aftale, jf. artikel 72, stk. 1, med det berørte tredjeland træder i kraft. Den finder også anvendelse, efter at en international aftale, jf. artikel 72, stk. 1, med det berørte tredjeland er trådt i kraft, i det omfang anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer ikke reguleres efter nævnte aftale.
2. Den pågældende afviklingsmyndighed afgør, med undtagelse af det i artikel 74 fastsatte, om tredjelandes afviklingsprocedurer, der vedrører et EU-datterselskab eller en EU-filial af et tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskab eller et moderselskab, skal anerkendes og håndhæves.

Afgørelsen skal tage behørigt hensyn til interesserne i hver af de medlemsstater, hvor et tredjelandsforsikrings- og genforsikringsselskab eller et moderselskab driver virksomhed, og navnlig til de andre dele af koncernen og forsikringstagere, realøkonomien og den finansielle stabilitet i de disse medlemsstater.
3. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne som minimum har beføjelse til at gøre følgende:
 - a) udøve afviklingsbeføjelser i forhold til følgende:

- i) aktiver, som tilhører et tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskab eller moderselskab, der befinder sig i deres medlemsstat eller reguleres efter lovgivningen i deres medlemsstat
 - ii) aktiver, som tilhører et tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskab, der er bogført i deres medlemsstat eller reguleres efter lovgivningen i deres medlemsstat, eller når fordringer i forbindelse med sådanne rettigheder og forpligtelser kan fuldbyrdes i deres medlemsstat
 - b) foretage, herunder ved en anden persons mellemkomst, en overførsel af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter i et EU-datterselskab, der er etableret i nævnte medlemsstat
 - c) udøve beføjelserne i artikel 47, 48 eller 49 i forhold til de rettigheder, som tilfalder parterne i en aftale med en enhed som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, når disse beføjelser er nødvendige for at håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer og
 - d) forhindre fuldbyrdelse af en eventuel ret til at opsiges, likvidere eller fremskynde kontrakter, som er indgået af de i stk. 1 omhandlede enheder og andre koncernenheder, eller til at påvirke disses kontraktuelle rettigheder, hvis en sådan ret er foranlediget af afviklingsforanstaltninger, der er truffet over for tredjelandforsikrings- eller genforsikringsselskabet, sådanne enheders eller andre koncernenheders moderselskab, uanset om de er truffet af tredjelandafviklingsmyndigheden selv eller på anden vis i henhold til retlige eller lovregulerede krav vedrørende afviklingsordninger i det pågældende land, forudsat at de væsentlige forpligtelser i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpligtelser samt sikkerhedsstillelse, fortsat opfyldes.
4. Afviklingsmyndighederne kan, hvis det er nødvendigt af hensyn til samfundets interesser, træffe afviklingsforanstaltninger over for et moderselskab i tilfælde, hvor den relevante tredjelandsmyndighed fastslår, at et forsikrings- eller genforsikringsselskab, som er datterselskab i nævnte moderselskab, og som er etableret i dette tredjeland, opfylder betingelserne for afvikling i henhold til lovgivningen i det pågældende tredjeland. Medlemsstaterne sikrer i dette øjemed, at afviklingsmyndighederne har beføjelse til at anvende alle afviklingsbeføjelser over for det pågældende moderselskab, og at artikel 46 finder anvendelse.
5. Anerkendelse og håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer tilsidesætter i givet fald ikke almindelig insolvensbehandling i henhold til gældende national ret i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 74

Retten til at nægte anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandes afviklingsprocedurer

Afviklingsmyndigheden kan afvise at anerkende eller håndhæve tredjelandes afviklingsprocedurer i henhold til artikel 73, hvis den finder:

- a) at tredjelandets afviklingsprocedurer vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at procedurerne kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat

- b) at en uafhængig afviklingsforanstaltning i henhold til artikel 75 over for en EU-filial er nødvendig for at opfylde et eller flere af afviklingsmålene i artikel 18
- c) at kreditorer ikke ville modtage samme behandling som tredjelandskreditorer med tilsvarende lovfæstede rettigheder efter de pågældende tredjelandes interne afviklingsprocedurer
- d) at anerkendelse eller håndhævelse af tredjelandets afviklingsprocedurer ville have væsentlige finanspolitiske konsekvenser for medlemsstaten, eller
- e) at virkningerne af en sådan anerkendelse eller fuldbyrdelse vil være i strid med national ret.

Artikel 75

Afvikling af EU-filialer

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at gribe ind over for en EU-filial, som ikke er omfattet af et tredjelandes afviklingsprocedurer, eller som er omfattet af et tredjelandes afviklingsprocedurer, og hvor et af de i artikel 74 omhandlede forhold gør sig gældende.
Medlemsstater sikrer, at artikel 46 finder anvendelse på udøvelsen af sådanne beføjelser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne kan udøve de i stk. 1 påkrævede beføjelser, hvis afviklingsmyndigheden finder, at der er behov for en foranstaltning, og hvor en eller flere af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) EU-filialen opfylder ikke længere eller forventes ikke længere at opfylde de nationale lovkrav for at blive meddelt tilladelse og udøve virksomhed i den pågældende medlemsstat, og der er ikke udsigt til, at et tiltag truffet af den private sektor, en tilsynsmyndighed eller det relevante tredjeland inden for en rimelig tid kan sikre, at filialen opfylder lovkravene eller forhindrer, at den bliver nødlidende
 - b) tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabet er i afviklingsmyndighedens opfattelse ude af stand til eller uvilligt til eller forventes ikke at være i stand til at indfri sine forpligtelser over for kreditorer i Unionen eller forpligtelser, der er oprettet eller bogført gennem filialen, f.eks. betalinger til forsikringstagere eller begunstigede, når de forfalder, og afviklingsmyndigheden har forviset sig om, at der ikke er eller vil blive indledt afviklingsprocedurer eller insolvensbehandling i et tredjeland over for tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabet inden for en rimelig tid
 - c) den relevante tredjelandsmyndighed har indledt tredjelandets afviklingsprocedurer over for tredjelandsforsikrings- eller genforsikringsselskabet eller har underrettet afviklingsmyndigheden om, at den agter at indlede sådanne procedurer.
3. Hvis en afviklingsmyndighed træffer en uafhængig foranstaltning over for en EU-filial, tager den hensyn til afviklingsmålene i artikel 18 og iværksætter foranstaltningen i overensstemmelse med følgende principper og krav, såfremt de er relevante:
 - a) principperne i artikel 22

- b) kravene vedrørende anvendelse af afviklingsværktøjer i afsnit III, kapitel II.

Artikel 76

Samarbejde med tredjelandsmyndigheder

1. Nærværende artikel finder anvendelse på samarbejde med et tredjeland, medmindre og indtil en international aftale i henhold til artikel 72, stk. 1, træder i kraft med det relevante tredjeland. Den finder også anvendelse, efter at en i artikel 72, stk. 1, anførte internationale aftale med det relevante tredjeland er trådt i kraft, i det omfang genstanden for nærværende artikel ikke er omfattet af nævnte aftale.
2. EIOPA kan indgå ikkebindende rammeaftaler om samarbejde med relevante tredjelandsmyndigheder. Rammeaftalerne om samarbejde skal indeholde bestemmelser om processer og ordninger mellem de deltagende myndigheder for deling af de fornødne oplysninger og samarbejde med henblik på varetagelsen af nogle af eller alle følgende opgaver og med henblik på udøvelsen af nogle af eller alle følgende beføjelser i forhold til forsikrings- eller genforsikringsselskabet eller koncerner:
 - a) udarbejdelse af afviklingsplaner i overensstemmelse med artikel 9-12 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
 - b) vurdering af sådanne forsikrings- og genforsikringsselskabers og -koncerners afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 13 og 14 og lignende krav i de relevante tredjelandes lovgivning
 - c) anvendelse af beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder i overensstemmelse med artikel 15 og 16 og lignende beføjelser i de relevante tredjelandes lovgivning
 - d) anvendelse af forebyggende foranstaltninger i henhold til artikel 141 i direktiv 2009/138/EF og lignende beføjelser i de relevante tredjelandes lovgivning
 - e) anvendelse af afviklingsværktøjer som omhandlet i artikel 26, stk. 3, og udøvelse af afviklingsbeføjelser og lignende beføjelser, der er tildelt de relevante tredjelandsmyndigheder.
3. Tilsyns- eller afviklingsmyndighederne kan, når det er relevant, indgå samarbejdsaftaler med relevante tredjelandsmyndigheder i overensstemmelse med EIOPA's rammeaftale i stk. 2.
4. Medlemsstaterne underretter EIOPA om enhver samarbejdsaftale, som afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne har indgået i henhold til denne artikel.

Artikel 77

Udveksling af fortrolige oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne, tilsynsmyndighederne og de kompetente ministerier kun udveksler fortrolige oplysninger, herunder forebyggende genopretningsplaner, som er udarbejdet og vedligeholdes i overensstemmelse med artikel 5 og 7, med relevante tredjelandsmyndigheder, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) de pågældende tredjelandsmyndigheder er underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst, ifølge samtlige berørte myndigheder, anses for at svare til de krav og standarder, der kræves i artikel 64
- b) oplysningerne er nødvendige for de kompetente tredjelandsmyndigheders varetagelse af deres afviklingsopgaver henhold til national ret, som svarer til de opgaver, der er fastsat i dette direktiv, og anvendes ikke til noget andet formål med forbehold af litra a).

For så vidt som udvekslingen af oplysninger vedrører personoplysninger, skal håndtering og overførsel af sådanne oplysninger til tredjelandsmyndigheder til de i litra a) omhandlede formål ske i henhold til gældende EU-ret og national ret vedrørende databeskyttelse.

2. Når de fortrolige oplysninger kommer fra en anden medlemsstat, må afviklingsmyndighederne, tilsynsmyndighederne og de kompetente ministerier ikke videregive disse oplysninger til relevante tredjelandsmyndigheder, medmindre følgende betingelser er opfyldt:

- a) den relevante myndighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra (den afgivende myndighed), godkender denne videregivelse
- b) oplysningerne videregives kun til de formål, der er godkendt af den i litra a) omtalte myndighed.

AFSNIT VI SANKTIONER

Artikel 78

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører de afviklingsbeføjelser og de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i nærværende direktiv og i direktiv 2009/138/EF, og medlemsstaternes ret til at fastsætte og iværksætte strafferetlige sanktioner som omhandlet i andet afsnit, fastlægger medlemsstaterne regler om administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der kan anvendes, såfremt de nationale bestemmelser til gennemførelsen af dette direktiv i national ret ikke overholdes, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres.

Medlemsstater, som beslutter ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger for overtrædelser, der er omfattet af national strafferet, meddeler Kommissionen de pågældende strafferetlige bestemmelser.

De administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der med forbehold af de betingelser, der er fastlagt i national ret, i tilfælde af en overtrædelse kan anvendes administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger over for medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet og andre fysiske personer, som i henhold til national ret, har ansvar for overtrædelserne.
3. Beføjelserne til at indføre administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i medfør af dette direktiv tillægges afviklingsmyndighederne eller tilsynsmyndighederne, alt efter typen af overtrædelse. Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne tillægges alle de informationsindsamlings- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af deres respektive opgaver. Ved udøvelsen af deres beføjelser til at indføre administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger iværksætter afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne et tæt samarbejde for at sikre, at administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.
4. Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne udøver deres beføjelser til at indføre administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i overensstemmelse med dette direktiv og national ret på en af følgende måder:
 - a) direkte
 - b) i samarbejde med andre myndigheder
 - c) under eget ansvar ved delegation til andre myndigheder
 - d) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.
5. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser truffet af afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne i overensstemmelse med dette afsnit er omfattet af klageadgang.

Specifikke bestemmelser om anvendelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres love, regler og administrative bestemmelser som minimum fastsætter administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger med hensyn til de følgende situationer:
 - a) en overtrædelse af artikel 5 eller 7, idet det undlades at udarbejde, vedligeholde og ajourføre forebyggende genopretningsplaner eller forebyggende koncerngenopretningsplaner
 - b) en overtrædelse af artikel 12, idet det undlades at fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af afviklingsplaner
 - c) en overtrædelse af artikel 61, stk. 1, idet administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller tilsynsmyndigheden for et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), undlader at underrette tilsynsmyndigheden, når nævnte selskab eller enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, som minimum omfatter følgende:
 - a) en offentlig meddelelse, som angiver den fysiske person, et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), et endeligt moderselskab eller en anden juridisk person, som er ansvarlig for overtrædelsen, og overtrædelsens art
 - b) en afgørelse, der pålægger den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at undlade at gentage denne handlemåde
 - c) et midlertidigt forbud mod, at ethvert medlem af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet eller tilsynsmyndigheden eller forsikrings- eller genforsikringsselskabets øverste ledelse eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e), eller enhver anden fysisk person, som holdes ansvarlig(t) herfor, varetager funktioner i et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)-e)
 - d) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående regnskabsår
 - e) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den [Publikationskontoret: Her indsættes datoen for direktivets ikrafttræden]
 - f) administrative bøder på op til det dobbelte af den fordel, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fordelene kan beregnes.

Med henblik på litra d), og hvis den juridiske person er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante omsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det endelige moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående regnskabsår.

Offentliggørelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne på deres officielle websted som minimum offentliggør alle de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som nævnte myndigheder indfører for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, såfremt sådanne administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger ikke har været genstand for en klage, eller hvor klagemulighederne er udtømt. Denne offentliggørelse skal ske hurtigst muligt, efter at den fysiske eller juridiske person er blevet underrettet om den pågældende administrative sanktion eller anden administrative foranstaltning. Denne offentliggørelse skal indeholde oplysninger om typen og arten af overtrædelsen og identiteten af den fysiske eller juridiske person, som den pågældende administrative sanktion eller anden administrative foranstaltning pålægges.

Når medlemsstaterne tillader offentliggørelse af de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er påklaget, offentliggør afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne hurtigst muligt på deres officielle websted oplysninger om status for denne klage og resultatet heraf.

2. Hvis afviklingsmyndigheden eller tilsynsmyndigheden finder, at offentliggørelsen af identiteten af de juridiske personer eller af fysiske personers identitet eller personoplysninger ville være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering af proportionaliteten af offentliggørelse af sådanne oplysninger, eller hvis sådan offentliggørelse ville bringe de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning i fare, skal afviklingsmyndigheden eller tilsynsmyndigheden gøre følgende:
 - a) udsætte offentliggørelsen af beslutningen om indførelse af den administrative sanktion eller andre administrative foranstaltninger, indtil grunden til udsættelsen er ophørt med at eksistere
 - b) offentliggøre afgørelsen om indførelse af den administrative sanktion eller andre administrative foranstaltninger anonymt på en måde, der er i overensstemmelse med national ret, hvis en sådan anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger
 - c) ikke offentliggøre afgørelsen om indførelse af den administrative sanktion eller andre administrative foranstaltninger, hvis afviklingsmyndigheden eller tilsynsmyndigheden er af den opfattelse, at offentliggørelse i overensstemmelse med litra a) eller b), er utilstrækkelig med henblik på at sikre følgende:
 - i) at den ikke indebærer risici for de finansielle markeders stabilitet
 - ii) at offentliggørelsen af sådanne oplysninger står i rimeligt forhold til foranstaltninger, der anses at være af mindre betydning.

Afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne sikrer, at en offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen heraf. Personoplysninger, der indgår i offentliggørelsen, må kun beholdes på afviklingsmyndighedernes eller på tilsynsmyndighedens officielle websted, så længe det er nødvendigt i henhold til gældende databeskyttelsesregler.

EIOPA's styring af den centrale database

1. Med forbehold af de i artikel 64 omhandlede krav om tavshedspligt underretter afviklingsmyndighederne og tilsynsmyndighederne EIOPA om alle administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som de har indført i henhold til artikel 79, og om status for alle klager over sådanne sanktioner og resultaterne heraf.

EIOPA styrer og ajourfører en central database, der indeholder de sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som afviklingsmyndighederne indberetter til den, udelukkende for at sætte disse afviklingsmyndigheder i stand til at udveksle oplysninger, der alene er tilgængelige for disse afviklingsmyndigheder.

EIOPA styrer og ajourfører en central database, der indeholder de sanktioner og andre administrative foranstaltninger, som tilsynsmyndighederne indberetter til den, udelukkende for at sætte disse tilsynsmyndigheder i stand til at udveksle oplysninger, der alene er tilgængelige for disse tilsynsmyndigheder.

2. EIOPA styrer og ajourfører et websted, som indeholder følgende oplysninger og links til disse oplysninger:
 - a) hver afviklingsmyndigheds offentliggørelse af sanktioner
 - b) hver tilsynsmyndigheds offentliggørelse af sanktioner i henhold til artikel 80
 - c) den periode, for hvilken medlemsstaterne offentliggør sanktioner.

Tilsynsmyndigheders og afviklingsmyndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af sanktionsbeføjelser

Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne og afviklingsmyndighederne ved valget af typen af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant:

- a) overtrædelsens grovhed og varighed
- b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke
- d) beløbsstørrelsen af den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt den pågældende fortjeneste eller de pågældende tab kan beregnes
- e) de tab for tredjeparter, herunder forsikringstagere, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med tilsynsmyndigheden og afviklingsmyndigheden
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

Med henblik på litra c) skal indikatorerne for en fysisk eller juridisk persons finansielle styrke medtage den ansvarlige juridisk persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsomsætning.

AFSNIT VII

ÆNDRINGER AF DIREKTIV 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2009/138/EF, (EU) 2017/1132 OG AF FORORDNING (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 648/2012

Artikel 83

Ændring af direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 141, affattes således:

"Artikel 141

Tilsynsbeføjelser i tilfælde af en forværring af de finansielle vilkår

1. Efter en indberetning i henhold til artikel 136, eller efter identifikation af forværringer af de finansielle vilkår i henhold til artikel 36, stk. 3, hvor forsikrings- eller genforsikringsselskabets afgørelser, herunder finansielle afgørelser, inden for de efterfølgende tre måneder ville resultere eller allerede har resulteret i manglende overholdelse af ethvert af de punkter, der er nævnt i artikel 36, stk. 2, litra a)-e), skal tilsynsmyndighederne have beføjelse til at træffe de nødvendige foranstaltninger for sikre at overholdelse.
2. De stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til risikoen og til omfanget af manglende overholdelse af lovregulerede krav og kan indeholde følgende:
 - a) krav om, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan skal ajourføre den forebyggende genopretningsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx^{*1}, når forholdene adskiller sig fra antagelser, der er angivet i planen
 - b) krav om, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan skal træffe foranstaltninger som fastsat i den forebyggende genopretningsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]. Hvis planen er ajourført i henhold til litra a), omfatter de foranstaltninger, der er truffet, eventuelle ajourførte foranstaltninger
 - c) krav om, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for et selskab, som ikke har indført en forebyggende genopretningsplan som omhandlet i artikel 5 i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)], skal identificere årsagerne til den manglende overholdelse eller til sandsynligheden for manglende overholdelse af lovregulerede krav og identificere egnede foranstaltninger til og en tidsramme for gennemførelsen af nævnte lovregulerede krav
 - d) krav om, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan skal suspendere eller begrænse variabel aflønning og variable bonusser, fordelinger

af kapitalgrundlagsinstrumenter eller tilbagebetaling eller tilbagekøb af kapitalgrundlagselementer

3. Fortsætter forværringen af selskabets solvens efter en indberetning som omhandlet i artikel 138, stk. 1, eller artikel 139, stk. 1, skal tilsynsmyndighederne have beføjelse til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder de stk. 2 nævnte foranstaltninger, som er nødvendige for at beskytte forsikringstagernes interesser som led i forsikringsaftaler eller sikre overholdelsen af de forpligtelser, der følger af genforsikringsaftaler.

Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til og følgelig afspejle graden af forværringen af det pågældende forsikrings- eller genforsikringsselskabs solvens.

*1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD)]."

2) I artikel 267, indsættes følgende afsnit:

"Ved anvendelse af de afviklingsværktøjer, der er omhandlet i artikel 26, stk. 3, i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD)], og udøvelse af de afviklingsbeføjelser, der er omhandlet i nævnte direktivs afsnit III, kapitel IV, finder nærværende afsnit også anvendelse på genforsikringsselskaber og enheder som omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 1, litra b)-e).

Nærværende direktivs artikel 270 og 272 finder ikke anvendelse, når artikel 63 i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD)] finder anvendelse.

Nærværende direktivs artikel 295 finder ikke anvendelse, når artikel 64 i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD)] finder anvendelse."

3) I artikel 268, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra a) affattes således:

"a) "kompetente myndigheder": de administrative eller judicielle myndigheder i medlemsstaterne, som er kompetente med hensyn til saneringsforanstaltninger eller likvidation, eller en afviklingsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 7), i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRD)] med hensyn til saneringsforanstaltninger, der er truffet i henhold til nævnte direktiv"

b) Litra c) affattes således:

"c) "saneringsforanstaltninger": foranstaltninger, som indebærer indgriben fra de kompetente myndigheders side, som har til formål at bevare eller genoprette et forsikringsselskabs finansielle situation, og som berører andre parter end selve forsikringsselskabets bestående rettigheder, herunder betalingsstandsning, udsættelse af tvangsfuldbyrdelsesforanstaltninger eller nedbringelse af fordringerne, anvendelse af de afviklingsværktøjer, der er

omhandlet i artikel 26, stk. 3, i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRR)] og udøvelse af afviklingsbeføjelser som omhandlet i afsnit III, kapitel IV i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRR)]".

Artikel 84

Ændring af direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 6, affattes således:

"6. Nærværende direktivs artikel 4-7 finder ikke anvendelse på nogen begrænsning af håndhævelsen af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse eller nogen begrænsning af virkningen af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, nogen slutaftalings- eller modregningsbestemmelse, der pålægges i henhold til afsnit IV, kapitel V eller VI, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU^{*2}, til afsnit V, kapitel III, afdeling 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/23^{*3} eller til afsnit III, kapitel III, afdeling 4, eller kapitel IV, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx^{*4}, eller på nogen begrænsninger, der pålægges i henhold til tilsvarende beføjelser i en medlemsstats lovgivning med henblik på at lette afviklingen af en enhed som omhandlet i stk. 2, litra d), og som er underlagt sikkerhedsforanstaltninger, der mindst svarer til dem, der er fastsat i afsnit IV, kapitel VII, i direktiv 2014/59/EU og afsnit V, kapitel V, i forordning (EU) 2021/23.

^{*2} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

^{*3} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

^{*4} [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRR)]."

2) Artikel 9a, affattes således:

"Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EF, direktiv 2014/59/EU, direktiv (EU) xx/xx og forordning (EU) 2021/23

Nærværende direktiv berører ikke direktiv 2008/48/EF, direktiv 2014/59/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRR)]^{*5} og forordning (EU) 2021/23.

^{*5} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRR)]."

Ændring af direktiv 2004/25/EF

I artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/25/EF tilføjes følgende afsnit:

"Medlemsstaterne sikrer, at artikel 5, stk. 1, i nærværende direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU, afsnit V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23^{*6} eller i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xx/xx^{*7} [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

^{*6} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

^{*7} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

Ændring af direktiv 2007/36/EF

Artikel 1, stk. 4, i direktiv 2007/36/EF affattes således:

"4. "Medlemsstaterne sikrer, at dette direktiv ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU^{*8}, afsnit V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23^{*9} eller i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xx/xx^{*10} [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

^{*8} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

^{*9} Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

^{*10} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) XX/XX [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

Ændring af direktiv (EU) 2017/1132

I direktiv (EU) nr. 2017/1132 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 84, stk. 3, affattes således:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at nærværende direktivs artikel 49, artikel 58, stk. 1, artikel 68, stk. 1, 2 og 3, artikel 70, stk. 2, første afsnit, artikel 72-75 samt artikel 79, 80 og 81 ikke finder anvendelse i tilfælde af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU^{*11}, afsnit V i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23^{*12} eller i afsnit III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xx/xx^{*13}.

*11 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

*12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/23 af 16. december 2020 om et regelsæt for genopretning og afvikling af centrale modparter og om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 og (EU) 2015/2365 samt direktiv 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2007/36/EF, 2014/59/EU og (EU) 2017/1132 (EUT L 22 af 22.1.2021, s. 1).

*13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDD)]."

2) Artikel 86a ændres således:

a) Stk. 3, litra b), affattes således:

"b) selskabet er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDD)]."

b) I stk. 4, litra c), affattes således:

"c) kriseforebyggelsesforanstaltninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 101), i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2, nr. 48), i forordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2, stk. 2, nr. 75), i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDD)]."

3) Artikel 87, stk. 4, affattes således:

"4. Medlemsstaterne sikrer, at dette kapitel ikke finder anvendelse på det eller de selskaber, der er omfattet af anvendelse af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDD)]."

4) I artikel 120 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 4, litra b), affattes således:
- "b) selskabet er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

- b) I stk. 5, litra c), affattes således:

"c) kriseforebyggelsesforanstaltninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 101), i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2, nr. 48), i forordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2, stk. 2, nr. 75), i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

5) Artikel 160a ændres således:

- a) Stk. 4, litra b), affattes således:

"b) selskabet er omfattet af anvendelsen af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er omhandlet i afsnit IV i direktiv 2014/59/EU, i afsnit V i forordning (EU) 2021/23 eller i afsnit III i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

- b) Stk. 5, litra c), affattes således:

"c) kriseforebyggelsesforanstaltninger som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 101), i direktiv 2014/59/EU, i artikel 2, nr. 48), i forordning (EU) 2021/23 eller i artikel 2, stk. 2, nr. 75), i direktiv (EU) xx/xx [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

Artikel 88

Ændring af forordning (EU) nr. 1094/2010

I forordning (EU) nr. 1094/2010 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 2, nr. i), affattes således:

"i) tilsynsmyndigheder som defineret i artikel 13, nr. 10), i direktiv 2009/138/EF, afviklingsmyndigheder som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) xx/xx^{*14} og kompetente myndigheder som defineret i artikel 6, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341^{*15} og som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97^{*16}"

- 2) I artikel 40, stk. 6, indsættes følgende afsnit:

"Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv xx/xx (EU) [Publikationskontoret — her indsættes nummeret på direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)] kan det medlem af tilsynsrådet, som er omhandlet i stk. 1, litra b), hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikkestemmeberettiget repræsentant for afviklingsmyndigheden i hver medlemsstat.

- *14 [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."
- *15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).
- *16 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19)."

Artikel 89

Ændring af forordning (EU) nr. 648/2012

I artikel 81, stk. 3, i forordning (EU) nr. 648/2012 tilføjes følgende litra:

"r) de afviklingsmyndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv xx/xx^{*17}.

*17 [Publikationskontoret: Her indsættes henvisningen til direktivet om genopretning og afvikling af forsikrings- og genforsikringsselskaber (IRRDR)]."

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 90

EIOPA's afviklingsudvalg

1. EIOPA nedsætter i overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EU) nr. 1094/2010 et permanent internt udvalg, som skal forberede EIOPA's afgørelser, jf. nævnte forordnings artikel 44 i, herunder afgørelser om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende opgaver, som afviklingsmyndigheden er blevet pålagt i overensstemmelse med dette direktiv. Dette interne udvalg skal omfatte de afviklingsmyndigheder, der er omhandlet i dette direktivs artikel 3.
2. Med henblik på dette direktiv samarbejder EIOPA med EBA og ESMA inden for rammerne af Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder, som er nedsat ved artikel 54 i forordning (EU) nr. 1093/2010, artikel 54 i forordning (EU) nr. 1094/2010 og artikel 54 i og forordning (EU) nr. 1095/2010.
3. Til de i dette direktiv omhandlede formål sikrer EIOPA organisatorisk adskillelse mellem afviklingsudvalget og de øvrige funktioner, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 1094/2010. Afviklingsudvalget fremmer udvikling og samordning af afviklingsplaner og udarbejder metoder til afvikling af nødlidende enheder som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 1.

Artikel 91

Samarbejde med EIOPA

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsyns- og afviklingsmyndighederne samarbejder med EIOPA for så vidt angår dette direktiv i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsyns- og afviklingsmyndighederne omgående giver EIOPA alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 92

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 1-87 og artikel 90-91. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser. Artikel 88 og 89 er dog bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

De anvender artikel 1-87 og artikel 90-91 fra den [Publikationskontoret: Dato indsættes 18 måneder efter ikrafttræden].

Medlemsstaterne sørger for, at artikel 1-87, 90 og 91 ved vedtagelse heraf indeholder en henvisning til dette direktiv, eller at de ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforordninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 93

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 94

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand